

நிவேதினி

பால்நிலைக் கற்கை நெறிச் சுஞ்சிகை

இதழ் 15, 2012

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்

நிவேதினி

பால்நிலைக் கற்கை நெறிச் சுஞ்சிகை

இதழ் 15, 2012 -2013

பிரதம ஆசிரியர்

செல்வி திருச்சந்திரன்

WERC
ஆசிரியர் குழு

தேவகெளரி சுடேந்திரன்

மகேஸ் வௌமுத்து

சிவமணி பரராஜுசிங்கம்

நீலா தயாபரன்

ஆனந்தி சண்முகசுந்தரம்

இவ்விதமில்...

நுழைவாயில்

v

1. சங்ககால சறுக்கல் சிந்தனைகள் அ.ப. பாலையன்	1
2. இன்று உலக பெண்கள் தினம்: நம் ஆதி தாய்கள் கல்லறையில் உருளுகின்றனரா? மேகன் மர்பிபி	6
3. புதிய சமத்துவ உலகை விழையும் பெண்நிலை சமூகவியல் கோட்பாடுகள்; ஒரு பால்நிலை உசாவல் சந்திரசேகரன் சுகிதரன்	15
4. பெண்களின் ‘பால்மை’ பாலுணர்வுக் கட்டமைப்பை விளங்கிக்கொள்ளல் ம் தேவகெளரி	27
5. தொலைக்காட்சியில் பெண் என்ற பிம்பம் : வெளிப்பாடும் - தடுப்பும் எம். பகீரதி	34
6. பின்-காலனியக் (Post-colonialism) கோட்பாடும் கலை இலக்கியமும் மேமன்கவி	45
7. பேசாமடந்தையாகப் பெண்பிம்பம்: தமிழிலக்கியங்களில் பெண்பேச்சுப் பற்றிய கதையாடல்கள் (discourse) நதிரா மரியசந்தனம்	61
8. கெளரி கிருபானந்தனின் மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளில் வெளிப்படுத்தப்படும் பெண்களின் பிம்பம்: ஒரு பெண்நிலை நோக்கு ஸ்ரீனா அப்துல் ஹக்	76

நுழைவாயில்

காலம் தாழ்த்தாமல் இவ்விதம் சரியான சமயத்தில் வெளிவருவது ஒரு சந்தோஷமான செய்தி. ஏனைய இதழ்களை போலவே இவ்விதமும் பலநிலைகளில் கட்டுரைகளை கொண்டுவருகிறது. பெண்களின் பால்மை இலக்கியத்தில், தொலைக்காட்சியில் பெண், பின் காலனியக் கோட்பாட்டில் கலையும் இலக்கியமும், ஆதி தாய்கள் பற்றிய ஒரு விசாரணை என்று பல செய்திகளை உள்ளடக்கியதாக இவ்விதம் பரிமளிக்கிறது. பெண்களது இருப்பு, சமூக அரசியல் சூழல்களால் எப்படி கட்டமைக்கப்படுகிறது எப்படி அவர்களை பணிந்து செயற்படவைக்கிறது என்பதை பாலையன் கட்டுரை மிகவும் சுவாரசியமாக எடுத்தியம்புகிறது. இவ்விதழில் ஏற்கனவே பிரசரிக்கப்பட்ட இரு கட்டுரைகள் அதன் முக்கியத்துவமும் பொருத்தமும் கருத்திற்கொள்ளப்பட்டு மறுபிரசரம் செய்யப்படுகின்றது.

பொதுவாகவே பெண்களது வாழ்நிலையும், இருப்பும் கருத்தியல்களால் கட்டமைக்கப்படுகின்றது என்பது பெண்நிலைவாதிகளின் ஒரு வாதம். ஆண்களின் நலன் கருதியோ, சமூகம் முரண்பாடின்றி, பிரச்சினைகளின்றி இயங்க வேண்டும் என்பதற்காகவோ ஆண்நிலை நோக்கில் ஆண்கள் தங்களது சமூக இருப்புக்கு ஏற்றாற்போல சில பல கருத்தியல்களை கட்டமைத்து விட்டனர். அவை சமூக விழுமியங்களாகவும் நன்றெந்த போதனைகளாகவும் இலக்கியத்திலும், நீதி நூல், சமய நூல்களிலும் கட்டாய கட்டளைகளாக காலந்தோறும் கடைப்பிடிகப்படுகின்றன. இவ்விதழில் அத்தகைய கருத்தியல்கள் சில கட்டவிழுக்கப்படுகின்றன. பெண்களின் பால்மை, பாலுணர்வுக்கட்டமைப்பை விளங்கிக்கொள்ள தேவெகளரியின் கட்டுரை வழிசமைக்கிறது. குழந்தைப் பருவத்திலேயே ஆண் பெண் என்ற வேறுபாடு உடை, நிறம், விளையாட்டுப்பொருட்கள் என வேறுப்படுத்தப்பட்டு ஒன்றை மேலாகவும் மற்றதை கீழாகவும் புகட்டி குழந்தைகளுக்கு கருத்தியல்கள் ஊட்டப்படுகின்றன. பாலுணர்வு கூட பெண்களுக்கு வேறுப்பட்டதாகவும், மறு உட்பத்தியுடன்யே அது மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை அவர் இனங்காணுகிறார். பாலையனின் சங்ககால சறுக்கள் சிந்தனைகள் என்ற கட்டுரை அரசும், அரசன், வீரம் போர், அழிவு போன்றவற்றின் ஊடாக பெண்களை மிக

இலகுவாக மயக்கி கருத்துப்பற்பல் செய்வதை சுருங்க கூறி விளக்குகிறது. வரீனா அப்துல் ஹக் பத்து மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதைகளை தெரிவு செய்து பெண்களது பரந்துபட்டதும் உண்மையானதுமான பல்வேறு பிரச்சினைகளை அடையாளம் கண்டு அவை ஈழத்து சிறுகதைகளிலிருந்து வேறுபடும் பெண் விம்பம் என்பதை நிறுவுகிறார். அச்சிறுகதைகளில் வரும் பெண்களின் சித்தரிப்பின் ஊடாக ஆணாதிக்க கருத்து நிலை வேறுன்றி போயிருக்கும் நிலை வெளிக்கொணரப்படுகின்றது. அவருடைய முடிவு முக்கியமானதாக கருதப்படுகின்றது. எனவே காலங்காலமாக தன் பொருட்டு ஆணாதிக்க கருத்தியல் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள பெண் பற்றிய விம்பத்தைக் கட்டுடைப்புச் செய்து, பெளதீக ரீதியாகவும் கருத்தியல் ரீதியாகவும் தன்னை வலுப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய விழிப்புணர்வும், வழிவகைகளும் பெண்களுக்கு இன்றியமையாத தேவையாய் உள்ளன என்பதை அறிவுறுத்தும் வகையில் அமைந்த இந்தச் சிறுகதைகள் பத்தும் பெரும் போற்றுதலுக்குரியன என்பதில் ஜயமில்லை.

நதிரா மரியசந்தனம் தமிழிலக்கியங்களில் பெண்பேச்சுப் பற்றி சில கதையாடல்களை தெரிவு செய்து அவற்றின் பெண்களது தனித்துவமான உடல், உள், உணர்வுத் தத்துவங்களை விளக்குகிறார். அவற்றைத் தங்களது வலுவாக பெண்கள் அடையாளம் கண்டுள்ளார்கள் என்று பெண் மைய கதையாடல்கள் சிலவற்றை இனங்கண்டுவள்ளார். தொலைக்காட்சியில் பெண் என்ற பிம்பம் என்ற பகீரதியுடைய கட்டுரை இதற்கு எதிர்நிலையாக பெண்களை தரக்குறைவான நுகர்ச்சி பொருட்களாகவும், அபலைகளாக சித்தரித்து பெண்களை உடலியல் ரீதியிலும், உளவியல் ரீதியிலும் பல இழப்புகளை சந்திக்க வைக்கிறது என்று வாதாடுகிறார்.

கோட்பாடு இல்லாமல் இலக்கியமில்லை ஆனால் கோட்பாட்டை வைத்துக்கொண்டு ஒரு வரும் இலக்கியம் சமைப்பதில்லை. இயற்றப்பட்ட இலக்கியத்தை கோட்பாடுகள் மூலமாக நாம் விளங்கிக்கொள்ளலாம். பின் காலனித்துவ இலக்கியம் என்பது காலனித்திய காலத்திற்கு பிற்பட்ட காலத்திற்க்குரிய கோட்பாடு என்பது அல்ல இதன் அர்த்தம். இதன் அர்த்தப்பாடு என்னவெனில் காலனித்துவத்திற்கு எதிரான போராட்ட உணர்வுகளை தோற்றக் கூடிய அந்நிலையில் தோன்றிய இலக்கியங்களே பின்-காலனித்துவ இலக்கியங்கள் (Post Colonialism) என்று தோற்றம் பெற்றன. பொதுவாக பெண்நிலை நோக்கில் எழுதப்படும் கட்டுரைகளில்

இருந்து வேறுப்படும் இக்கட்டுரை மேமன் கவி எடுத்துக்கொண்ட புலமும் அதை விளக்கிய விதமும் முக்கியமானதாக கருதப்பட்டபடியால் இவ்விதமில் சேர்த்துக்கொண்டுள்ளோம். இறுதியாக கொற்றவையினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட மேகன் மர்::பியால் எழுதப்பட்டது ஒரு சு வாரசியமான கட்டுரை. வாசர்களின் சிந்தனையை தூண்டும் என கருதி இவ்விதமில் மறுபிரசரம் செய்கிறோம்.

இறுதியாக சசிதரனின் கட்டுரை சமூகவியல் கோட்பாடுகள் எப்படி பெண்நிலையில் அங்கிகரிக்கப்பட்டு பல புதிய பரிமாணங்களை தோற்றுவிக்கிறது என்பதை பல சான்றுகளுடன் நிறுவ முயன்றுள்ளது. பால், பால்நிலை, ஆணியல்பு (Masculinity) போன்ற சமூக உருவாக்கங்களை விளக்கி சமூகவியல் கோட்பாடு எப்படி ஆண்நிலையில் இருந்து விலகி ஒரு பரிமாண வளர்ச்சியை அடைந்தது, சமத்துவ தத்துவத்தை பெண்நிலைவாதிகளினுடாக எமக்கு தந்துள்ளது என்பதை தன்னுடைய கட்டுரையில் மிக பலமான வாதங்கள் மூலமாக நிறுவியுள்ளார். இவருடைய கட்டுரை மேலே நாட்டு கோட்பாடுகளையே உபயோகித்திருப்பது கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும். பொதுவாக ஆசிய கண்டத்திலும், தென்னாசிய நாடுகளிலும் இயங்கி வரும் பெண்நிலைவாதங்களில் இவர் ஈடுப்படவில்லை. இவருடைய அடுத்த கட்டுரை இதனையும் உள்ளடக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

இவ்விதமில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள் வாசகர் மத்தியில் குழப்பங்களை அகற்றி சில விடயங்களை மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்தி சிந்தனைத் தெளிவை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

செல்வி திருச்சந்திரன்
பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்

சங்ககால சறுக்கல் சிந்தனைகள்

அ.ப. பாலையன்

காலந்தோறும் புதிய புதிய கருத்துக்கள் உண்டாக்கப்பட்டு பரப்பப் படுகின்றன. உருவானவற்றில் விழுமியவையும் மானுடத்தை மேம்படுத்துபவையும் எவ்வளவு காலமானாலும் நிலைத்து நிற்கின்றன. சில பிற்போக்காகவும் சுயநலத்தோடு தோன்றியவையாகவும் இருந்து மக்களில் ஒரு சாரார்க்கு மட்டுமே பயன்படுவையாக அமைந்துவிடுதல் உண்டு. வலுவாகப் பரவிய பல கருத்துக்களுக்கு வலுவான பின்னணியும் இருக்கும். ஆனால், கருத்துக்களில் கவனம் செலுத்தும் மக்கள் அக்கருத்து தோன்றிய பின்னணியை மறந்து விடுதல் இயற்கை.

இக்கட்டுரையில் சங்க காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்த சில கருத்துகளையும் அவை தோன்றியதற்கான பின்னணியையும் பார்ப்போம்.

பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகையும் தோன்றிய பழங்காலத்தில் பெண்கள் உரிமையற்ற இரண்டாம் தர மக்களாகவே நடத்தப்பட்டனர். ஆண்களுக்கு அடங்கியவராக இருந்தனர். சில விதிவிலக்குகளும் சுட இருந்தன. கணவனை இழந்த பெண்டிர் எத்துணை துயரங்களைத் தாங்கியிருந்தனர் என்பதற்குப் பூதப்பாண்டியன் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டு (புறம் ப246) பாடிய பாடலே சான்று. *

பெண்கள் சமூகத்தால் மிகவும் தாழ்வாக நடத்தப்பட்ட போதிலும் ஒரு சில சமயங்களில் அவர்கள் வெகுவாகப் பாராட்டப்பட்டும் உள்ளார்கள். ஆண் மக்களைப் பெற்று வளர்த்து போருக்கு அனுப்பிய பெண்கள் 'முதின் மகளிர்' என வாயாரப் புகழப்பட்டு உள்ளனர்.

கெடுக சிந்தை கடிதுஇவள் துணிவே
முதின் மகளிர் ஆதல் தகுமே...

ஒரு மகன் அல்லது இல்லோள்
செருமுகம் நோக்கிச் செல்க என விடுமே

(புறம் 279)

என்ற பாடல் இதற்குச் சான்றாகும்.

இவைகளும் கொடுக் (வாழ்க எனப்பொருள்). இவள் பெண்களில் சிறந்தவர். முதல்நாள் போரில் இவள் தந்தை யானையைக் கொன்று மடிந்தான். அதுதநாள் இவள் கணவன் பசுக்கூட்டத்தை எதிரிகளிடமிருந்து காத்து மாண்டான். போர் தொடர்ந்தது. தன் ஓரே மகனை அழைத்து ஆடை உடுத்தித் தலைவாரி விட்டு கையிலே வேலைக் கொடுத்து வென்று வா என அனுப்பினாள் அத்தாய்.

இப்பெண் வாழும் நாட்டு மன்னனுக்கும் அடுத்த நாட்டு அரசனுக்கும் மன்னாசை மீதுரப் பெற்றதால் போர் நடக்கிறது. அப்போருக்கு இவள் தன் ஓரே ஆண் மகனை அனுப்புகிறாள்.

இப்படி இப்பெண் தன்னைக் காப்பாற்ற இருக்கும் ஓரே மகனான சிறுவனையே தன்னைப் பற்றிய கவலையின்றி அரசனின் மன்னாசைக்குப் பலி கொடுக்க அனுப்புகிறாள். இதனால் இவள் வாழ்க எனவும் மிகவும் துணிச்சல்காரி எனவும் மூதின் மகளிர் எனவும் அளவு கடந்து பாராட்டப்படுகிறாள்.

பெண்ணுக்குப் போதுமான உரிமை அளிக்காமலும் ஆண் செய்யும் அடாவடிச் செயலைத் தட்டிக் கேட்காமலும் அடக்கப்பட்ட பெண்கள் போருக்கு மகனை அனுப்பும்போது ஆண்மகனைப் பெற்றுத் தரும்போது (புறம் 312) பாராட்டப்படுவது புகழ்ப்படுவதும் எதனால்?

அங்கேதான் அக்கால ஆண்கள் உண்டாக்கிய சூட்சமமான கருத்து இருக்கிறது. சங்கச் சமூகம் போரும் பூசலும் நிரம்பிய சமூகம். அரசர்கள் தமக்குள்ள மன் போதாதென்று தம் மக்களைப் பலிகொடுத்து அவர் பெண்டுகளை விதவைகளாக்கியும் பின்னைகளை அநாதைகளாக்கியும் வசதி வாய்ப்புகளைப் பெருக்கிக் கொண்ட காலம் அது.

அதனால்தான் அக்காலத்திய புலவர் பெரு மக்கள் ‘ஒருவரை ஒருவர் அடுதல் புரிவதன்றே’ எனப்போரிடும் அரசர்கள் செயலை ஏற்றித் தாளம் போட்டனர். மன்னர்கள் தம் ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொள்ள பலம் வாய்ந்த வீரர்கள் தேவை. வீர மறவர்களைப் பெற்று மனம் கோணாமல் போருக்கு அனுப்பும் பெண்களும் தேவை.

வீரர்களை அனுப்பும் பெண்கள் பாராட்டப்படவும் மதிக்கப்படவும் வேண்டும். அத்தகைய கருத்தை சமுதாயத்தில் பரப்பிக் காத்தலும் வேண்டும். அப்போதுதான் நினைத்த போதெல்லாம் பெண்கள் எவ்வளவு துன்ப துயரங்களை ஏற்றாலும் பாராட்டுக்கு மயங்கி கணவர்களையும் பிள்ளைகளையும் போருக்கு அனுப்பிக்கொண்டே இருப்பார்கள்.

அரசு மரபினரின் ஆசைக்கு அவர்களின் விசுவாசிகளால் உண்டாக்கிப் பரப்பப்பட்ட இக்கருத்து பெண்களை மயக்கிய கருத்துப் பரப்பல் என அறிதல் வேண்டும். அரசனுக்காக வீரர்கள் போரிட்டு மடிவர்; அப்படி மடிபவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு புகழ் போதையோடும் மடிய வேண்டும் என்பதற்காகவே ஒரு கருத்து உண்டாக்கப்பட்டு நம்பிக்கையாக வளக்கப் பட்டிருந்தது அன்று. இன்றும் அக்கருத்து வேறு வடிவில் தொடர்கிறது.

ஓடல் செல்லா பீடுடையாளர்
நெடுநீர்ப் பொய்கை பிறழிய வாளை
நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதல் புரஞம்
தண்ணடை பெறுதல் யாவது? படினே
மாசில் மகளிர் மன்றம் நன்றும்
இயற்றிலை உலகத்து நுகர்ப

(புறம் 287)

'போர்க்களத்தில் அஞ்சிப் புறம் கொடுக்காதவர் மறவர். மருத நிலத்து ஊர்களைக் கொடையாகப் பெறுவது அவர்களுக்குப் பெருமை அன்று. போரில் விழும்புண்ணோடு மடிந்து மேலுலகம் புகுந்து தேவ மகளிரை மணந்து இன்புறுவதே அவர்களுக்கப் பெருமை' என்பது சாத்தந்தையார் எனும் புலவரின் கருத்து.

போரில் வீரர்கள் சாவது இயற்கை. செத்தவர்கள் சொர்க்கம் (மேலுலகம்) புகுவர் என்பதும் புகுந்தவர் தேவகுல மகளிரையே மணப்பர் என்பதும் உண்மைக்கு மாறானவை என்று அறிந்திருந்தும் இக்கருத்துகளைப் பரப்பி வந்துள்ளனர் புலமை உடையோர் - ஏன்?

இல்லாத ஒன்றை

அடைவதில் - நம்புவதில் மனிதர்க்கு எப்போதும் போதை உண்டு. நன்னீரை விடக் கானல் நீரைப் பருகத் துடிப்பவர்கள் உண்டல்லவா? மேலும், தேவகுலப் பெண்களை மணக்கும் பாக்கியம் வேறு கிடைக்கிறது.

இவ்விரண்டையும் அடைய அவாவிய வீரர்கள் சாரி சாரியாகப் புறப்பட்டால் தானே மன்னனுக்கு வெற்றி கிடைக்கும். அவன் வெற்றி

பெற மறவர்க்கு ஏற்பட்ட போதையே மேலுலமும் தேவமகளிரும் என அறிதல் வேண்டும்.

மேலுலகத்தை ஒத்துக்கொண்ட வள்ளுவர் ஓரிடத்தில் மேலுலகத்தை மறுத்து விடுதலையும் இவன் நினைக்கலாம். ‘மேலுலகம் இல் எனினும்’ குறள் (222) என்பது அது.

இப்பாடலுக்கு விளக்கம் எழுதிய உரை வேந்தர் ஒளவை. ச. துரைசாமிப் பிள்ளையவர்கள் ‘போர்களத்து உயிர் கொடுக்கும் மறவர் துறக்க உலகை அடைந்து தேவ மகளிரை மணந்து இன்பறுவர் என்பது பண்டையோர் கொள்கை’ என்று எழுதினார். (புறநானூறு - கழகப் பதிப்பு. பா.287). நடுகல்லில் இறந்துபட்ட வீரனின் சிற்பம் செதுக்கப்பட்டிருக்கும். அச் சிற்பத்திற்கு மேலே வானர மகளிர் மலர் தூவி அவனை வரவேற்பது போலவும் சிற்பம் இருக்கும். இந்நடுகல் சிற்பத்தையும் புறப்பாடல் கருத் தோடு ஓப்பிட்டு ஒரே கருத்து இருவேறு முறைகளில் இருப்பதை உணரலாம்.

பண்டைக் காலத்தில் மன்னன் சில வீரர்க்கு மட்டும் தனியே சிறப்பு களைச் செய்யும் வழக்கமும் இருந்திருக்கிறது. அவ்வீரர்கள் உடல், பொருள், ஆவியைத் தரும் விசுவாசிகளாய் இருப்பர் போலும்.!.

ஒர் அரசன் ஒரு வீரனுக்கு மட்டும் தனியே கள்ளைக் கொடுத்துப் பாராட்டி இருக்கிறான். ஆனால், போரில் அவன் சாகவில்லை. இதனை நினைத்து அவனைப் பெற்றவன் ஏங்குகிறாள்; அழுகிறாள்.

‘என் மகன் போரிலே மடிந்திருந்தால் அரசன் கண்ணீர் மல்க அவனைப் பாடையிலே கிடத்தி

அவன் மேலே தூய வெள்ளாடை போர்த்தி மரியாதை

செய்திருப்பானே

அப்பேறு அவனுக்கு கிட்டாமல் போயிற்றே,

என வருந்துகிறாள். இதே பாடல்

பலர் மீது நீட்டிய மண்டை என் சிறுவனைக்

கால்கழி கட்டிவில் கிடப்பித்

தூயவென் அறுவை போர்ப்பித் திலகே

(புறம் 286).

அரசன் செய்யும் இச்செயலுக்குப் பின்னணியில் வீரர்கள் இப்பேறு பெற போருக்கு விரும்பிச் செல்லும் ஆசை உண்டாக்க வேண்டும் எனும் உந்துதல் மறைந்திருப்பதைக் காணமுடியும்.

காரணம் இல்லாமல் காரியம் இல்லை. எந்தக் கருத்தும் தோன்றுவதற்கு வலுவான பின்னணி இல்லாமல் தோன்றுவதில்லை. இன்று மக்கள் மத்தியில் மண்டிக் கிடக்கும் பொருளாற்ற மூட நம்பிக்கைகளாகி சொர்க்கம், நரகம், மறுபிறவி, தலையெழுத்து, வானுலகம் போன்ற அனைத்தும் தோன்றிய பின்னணியும் கூட இப்படித்தான் இருக்கும்.

ஒரு கரத்துப் பரவிய பிறகு, மக்கள் கருத்தை மட்டுமே உடும்புப் பிடியாகப் பற்றி நிறபர்; பின்னணி கால பெள்ளத்தில் கரைந்து போகும். கருத்துக்களின் பின்னணியை ஆராய்வதால் அக்கருத்துத் தோற்றத்தின் மூலத்தை அறியலாம். சமூகத்திற்குப் பண்டு தோன்றிய கருத்துத் தேவையெனின் பின்பற்றலாம். தீமை தருமெனின் நிராகரிக்கலாம்.

நன்றி: தினக்குரல் 2.12.2012

இன்று உலக பெண்கள் தினம்; நம் ஆதி தாய்கள் கல்லறையில் உருளுகின்றனரா?

மேகன் மர்ஃபி

மொழியாக்கம்: கொற்றவை

(மேகன் மர்ஃபி ஒரு பெண்ணிய பத்திரிகையாளர். வான்கோவரில் பிறந்து அங்கேயே வாழ்பவர். அவருக்கு வட்டார அரசியலில் தீவிர ஆர்வம் உண்டு. குறிப்பாக அவை பாவினம், இனம் மற்றும் வர்க்க செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கியதாக இருப்பதால், மேகன் சிமோன் ஃப்ரேசர் பல்கலைக் கழகத்தில் மகளிரியல் பாடத்தில் இளங்கலை பட்டம் பெற்றவர். தற்போது பாவினம், பாவியல் பண்பு மற்றும் மகளிரியல் துறையில் முதுகலை மாணவி. மேகன் மர்ஃபி 'The F Word radio Show' எனும் வாளெனாவி அலைவரிசைபில் நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளராகவும் 'feminisms.org' எனும் வலைத்தளத்தின் நிர்வாக ஆசிரியராகவும் பணியாற்றுகிறார். 2008 முதல் The F word உடன் தொடர்பி விருக்கிறார்.)

சர்வதேசிய பெண்கள் தினத்தன்று பெண்ணிய அலை எழுச்சி குறித்த ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்துவது தவிர்க்கவியலாது. ஆனால் பல வகைகளில் அது பரவாயில்லை என்று கருதுகிறேன். சர்வதேசிய பெண்கள் தினம் என்பது வெறும் கொண்டாட த்திற்கான நாளால்ல என்பது எனது கருத்து சொல்லப்போனால் அது ஒரு நினைவூட்டல் சர்வதேசிய பெண்கள் தினம் இன்னமும் நமக்கு வேண்டும் என்பதற்கான நினைவூட்டல்.

உலகெங்கிலும் பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளுக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். தொழிலாளர் எனும் அடிப்படையில் உரிமை, இனப்பெருக்க உரிமை, வறுமை ஓழிப்பு, பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை குறித்த விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துதல் என்று பல்வேறு வகையில் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். புதிராக பல மேற்கத்தியர்கள் நாம் சமநிலை சமுதாயத்தில் தான் வாழ்கிறோம். என்று கற்பனை செய்கின்றனர். அவர்கள் எங்கிருந்து உலகைக் காண்கின்றனர் என்று தெரியவில்லை. நான் நிற்கும் இடத்திலிருந்து காணும் போது நாம் செய்வதற்கு நிறைய இருக்கிறது.

வெள்ளி அன்று, வான்கோவர் மற்றும் மாவட்ட தொழிலாளர் ஆணையத்தின் வருடாந்திர சர்வதேசிய பெண்கள் தின இரவு விருந்தைப் பதிவு செய்த ஜாரா ஹோட்டிங், rabbble.ca நிறுவனர் களுக் செயல்பாட்டாளர் பெண்ணியலாளர் ஜாடி ரெபிக்கின் எழுத்தை மேற்கோள்காட்டி பின் வருமாறு கூறினார்:

“நாம் நிறைய அடைந்திருக்கிறோம், ஆனால் செல்ல வேண்டிய தூரம் அதிகமிருக்கிறது.” மேலும் ரேபிக் சொன்னது பாலியல் தொழிலுக் காகப் பெண்கள் கடத்தப்படுவதைத் தடுக்கும், போராடும் நாளை இல்லாமல் செய்வதும் தாக்குதல்களில் பாதிக்கப்பட்டவரை குற்றம் காட்டும் ‘வன்புணர்ச்சி கலாச்சாரத்தை’ முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதும் அவசியமாகிறது.

சர்வதேசிய பெண்கள் தினத்தை ஒரு விடுமுறை நாளாக கொண்டாட்டமாகக் கருதுவோர் பலர் இருக்கின்றனர் அது அற்புதமான ஓன்றுதான். நாம் பெண்களை பெண்களின் சாதனைகளைக் கொண்டாடுதல் வரவேற்கத்தக்கதே. அதேவேளை இதில் உணர்க்கூடிய நிதர்சனம் என்னவென்றால் பெண்ணிய அசைவியக்கங்களின் தேவையை நாம் சில நேரங்களில் மறந்து விடுகிறோம். மூன்றாம் அலை பெண்ணிய லாளர்களாக நாம் நமது முந்தைய தலைமுறை பெண்கள், நமது சார்பாக ஆற்றிய அளப்பறிய கடுமையான பணிகளை மதிக்கத் தவறுகிறோம்.

மூன்றாம் அலை, நான் என்னில் கண்ட அலை (நான் 1979 இல் பிறந்தேன், அதில் வேறு தேர்வுகள் எனக்கு சாத்தியப்படவில்லை) என்பது, முதல் மற்றும் இரண்டாம் அலைகள் பின்னடைவு கொண்டவை எனும் தீர்மானகரமான கண்ணோட்டத்தைப் பிரதிபலிப் பவையாக உள்ளன. மூன்றாம் அலையை முழுமுற்றாக நன்றி கெட்ட ஓன்று என்றோ எல்லோரும் அங்கத-விரும்பிகள் (burlesque-loving) ஒழுங்கீன நடைகள், பின் நவீனத்துவவாதிகள் என்றோ தீட்டுவது நியாயமாகாது இந்த தலைமுறை பெண்ணியலாளர்களிடமிருந்து மதிப்பு மிக்க கோட்பாடுகள், விமர்சனங்கள் வந்துள்ளன. ஆனால், இந்தக் குறிப்பிட்ட அலையை நான் திரும்பிப் பார்ப்பது போல் கற்பனை செய்கையில், அவமான உணர்வைப் போன்ற ஓன்றில் மூழ்கிப்போவது போன்ற உணர்வைக் கடக்க முடியவில்லை.

தீவிரப் பெண்ணியம் பேசுவோர் மார்பு கச்சையை ஏரிப்போர், மயிரடர்ந்த உடல் கொண்டோர் (hairy) ஆண் வெறுப்பு, ஓரினச் சேர்க்கைப் பெண்கள், இரண்டாம் அலைப் பெண்ணியத்தைப் பிரதிபலிப்பவர்களாக உள்ளனர். மூன்றாம் அலைப் பெண்ணியத்தைப் பிரதிபலிப்பவர்களாக உள்ளனர். மூன்றாம் அலைப் பெண்ணியத்தில் அரை நிர்வானம், குத்தாசி குதிக்கால் காலனிகள், பெண்களும் பருவ வயதினரும் மேடையில் ஆடைகளைதல் என்பவற்றில் சிக்கொண்டுள்ளோம். அதை பெண் விடுதலை என்கிறோம் “பாலியல் சுதந்திரம்” எனும் போர்வையின் கீழ் தம்மைத் தாமே ‘தூய்மையற்றவள்’ (slut walk) என்று அணிவகுப்பதில் பெருமை கொள்கிறோம். பெண்களையும் சிறுமிகளையும் உயர் பாலியல்படுத்தும் (hypersexualize) ஒரு பண்பாட்டுக் கட்டத்தின் நடுவே ‘புறப்பொருளாக்குதல்’ (objectification) எனும் சொல்லின் புரிதலைத் தொலைத்துவிட்டவர்கள், ‘போர்ன்’ தொழில்முறையின் பெருகி வரும் வன்முறையைப் புறக்கணிக்கும் திறனைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் “மறைப்பொருள்” விவாதங்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிப்பதன் மூலம் “பெண்ணிய போர்னின்” இருப்புக் குறித்த விவாதத்தில் வலிய தடம் புரண்டு செல்கின்றனர். மூன்றாம் அலைக்காரார்கள் சிறிது குழப்பம் நிறைந்த கூட்டமாக இருக்கின்றனரோ என்று தோன்றுகிறது.

தனிப்பட்ட மகளிராக, பெண் எனும் இனத்தின் உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் ஆகியவற்றுக்கு அச்சுறுத்தல் இருந்து வரும் சூழலில் வெள்ளைப் பெண்கள், சலுகை பெற்ற மேற்கத்திய பெண்கள்- ஒழுங்கீன நடை என்று அணிவகுக்கிறார்கள்? ஆடைகளைதலை விடுதலை என்று கட்டமைக்கின்றனர்? உண்மையில்?

லாரா பென்னி தெளிவாக எழுதியதுபோல்: “மற்ற எல்லோரையும் போல், பெண்கள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த 50 வருடங்களாக நவதாராளவாதக் கண்ணோட்டத்தின்படி சுதந்திரம் என்பதன் பொருளாக ‘சுவையற்ற’ (bland) ஒரு தன்மைக்குப் பழக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளோம். அப்போதைய காலகட்டத்தில் வெள்ளைப் பெண்கள் பணிப்பெண்ணை அமர்த்திக் கொண்டதால் வாழ்வு எளிதாக இருந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் ஏனென்றோர் சிக்கனமான எட்டி உதைக்கப்பட்ட பாலினப் புரட்சியின் பதிப்பிற்கு பணியில் இல்லத்தில் சமத்துவம் என்பதற்கு பதிலாக நாம் ‘தேர்வு’, ‘நெகிழ்வுத்தன்மை’ மற்றும் குழந்தை பராமரிப்பு மற்றும் வீட்டுப்

பணிகளைப் பாதிக்காத வகையில் அமையும் மோசமான ஊதியம் தரும் பகுதி நேர வேலைகள் ஆசியவற்றுக்குச் சமரசம் செய்துகொண்டோம்.”

வருத்தம் தரும் வகையில் அவர் சொல்வது சரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஒடுக்குமுறை, சுரண்டல், புறப்பொருளாக்குதல் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி எவ்ரேனும் ஒருவர் ‘தேர்வு’ எனும் ஆயுதத்தை உங்கள் முன் வீசுவர் அங்கத் விமர்சகர்கள் கவனமாக இருங்கள் சில பெண்கள், மேடையில் ஆடை களைப்பு மூலம் தனிநபராக அதிகாரம் பெற்றுவிட்டதாக உணர்கிறார்கள்! பாலியல் தொழில்துறையை விமர்சிப்பதா இல்லை பாலியலை விலை கொடுத்து வாங்குபவரையா? நீங்கள் பாலியல் இன்பத்தை வெறுப்பவர் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது இது ஒருமோசமான செயல்.

அதிகாரம் பெறுவதற்கு ஒரு பொருளில் இருக்கும் ‘கவர்ச்சியை’ (sexy) நீங்கள் விரும்பவேண்டும் என்று கற்றுக்கொடுக்கிறது பாலியல்-நிறை (Sex-positivity) பாலியல்-நிறை எனும் கம்பளம் திடீரென்று சுரண்டல்வாத பாலியல் தொழிலைப் பெண்களுக்கான விடுதலை என்று கூறுகிறது? இதை பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்.

போராடுவதற்கு உண்மையில் நமக்கு எதுவும் இல்லையா? இருக்கிற தென்றே நினைக்கிறேன் பெண் உரிமைகளுக்கான போரட்டம் என்பதில் உடைகளைக் களைவது என்று நினைக்கும் அளவுக்கா நமது கற்பணைகள் வறண்டு விட்டது? கூச்சலிட்டு கதற வேண்டும் போல் இருக்கிறது.

இதை விட உருப்படியான எதையாவது நாம் செய்ய வேண்டும். விடுதலைக்கான பாதையை நாம் இவ்வளவு வன்புணர்வு செய்யக்கூடாது விடுதலை எனும் பெயரில் உள்ளாடை அணிவதைத்தான் பெண்ணியம் என்று சொல்வோமானால் நான் மற்றொரு அலைக்குத் தயாராக இருக்கிறேன் பெண்களே.

பெண்கள் இன்னும் சுதந்திரம் பெறவில்லை என்று உணர்த்தவே உலக மகளிர் தினம் நிலவுகிறது. உலகெங்கிலும் பெண்கள் வன்புணர்வு செய்யப்படுகிறார்கள், கொல்லப்படுகிறார்கள், ஆண்களால் அடித்துத் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். பாலியல் விற்பனையாகிறது என்பதால் அது நிலவுகிறது. அதாவது பெண்ணின் புட்டத்தின் பின்னிருந்து பணம் செய்கிறார்கள் என்பதால் அது நமக்கு செலவே அன்றி வரவில்லை ‘ஓழுங்கீன நடை’ பெண்களுக்கான அதிகார வெளி என்பதன் பெயரில் ஆடைகளையும் களி கூடங்கள் கவர்ச்சி ததும்பும் பெண் கலக்காரர்கள்

பெண் (அலாஃபெமன்) ஆகியோரை முன்வைத்து ஆண்களும் ஊடகங்களும் களம் இறங்குகிறார்கள் உண்மைதான். அவர்கள் அதைச் செய்வார்கள். ஏனென்றால் இவை எதுவும் ஆணின் பலத்தையோ, உரிமைகளையோ சவால் விடுவதில்லை. இதுபோன்ற பொருள்களால் தான் உரிமைகள் புனையப்படுகின்றன. உங்கள் மார்பகங்கள் மீது ஒட்டிக் கொள்ளும் கண்கள் கிடைக்கும் கவனம் ஆகியவை உங்களை பல சாலியாக உணரவைக்கலாம். ஆனால், இவையெல்லாம் பெண் எதிர் கொள்ளும் வன்முறையிலிருந்து அவளை எவ்வாறு பாதுகாக்கும் என்று ஐயம் கொள்கிறேன். குத்தாசி குதிக்கால் செருப்புகளும் பெரிய மார்புகளும் தந்தைவழி சமூக அதிகாரத்தை எவ்வாறு வீழ்த்தும் என்ற கேள்வி எழுகிறது.

மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பு

நவ-தாரளவாத காலகட்டத்தில் பெண் விடுதலை என்பது எத்திசையில் செல்கிறது எனும் கேள்வியை, விமர்சனத்தை, மிதவாத சோஷலிச பெண்ணிய ஆர்வலர்கள் வைத்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள் மேலை நாட்டு முதலாளித்துவ பூர்வாவா பெண்கள் எடுத்துரைக்கும் 'உடல் பாகங்களை வெளிக்காட்டும் சுதந்திரம்' என்பது குறித்து விவாதங்கள் எழுந்த வண்ணம் உள்ளன. உடலைக் கொண்டாடுதல் எனும் கருத்தாக்கமாக சுதந்திரம் எனும் பெயரில் பெண் உடல் மீது பல்வேறு வகையான உரிமை முழுக்கங்கள் வைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

'கொண்டாடுதல்' என்றால் என்ன எனும் கேள்வியை நான் விவாதத் திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன். எவரின் வரையறையின் கீழ் அது கொண்டாட்டமாக இருக்கிறது? வதை என்று சொல்லப்படும் ஒன்று ஒருவருக்குக் கொண்டாட்டமாக இருப்பின் அதையும் உடலைக் கொண்டாடுதல் என்பதில் பொருத்திக்கொள்ளலாமா உடலை அறிதல், தன் உடலை தானே நுகர்தல், துய்த்தல், நுகரக் கொடுத்தல் என்பதெல்லாம் தனிப்பட்ட தேர்வு, அது முழுக்க முழுக்க சுதந்திரம் சார்ந்தது. அது சரியா, தவறா என்ற ஒழுக்கவாதத்தை நான் முன்வைக்கவில்லை. ஆனால், நாம் சுதந்திரம் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கும் ஒன்று உண்மையில் சுதந்திரம் தானா? அது நமது சொந்த தேர்வா? தினிக்கப்பட்ட தேர்வா என்ற கேள்வி களையாவது எழுப்ப வேண்டாமா? அந்தச் சுதந்திரமும் சமூகச்

சுதந்திரத் தோடு பொருத்திப்பார்த்து, பொறுப்புணர்வு சார்ந்து கையாள்வது அவசியமாகிறது என்று கருதுகிறேன். முதலாளித்துவம் முன்வைக்கும் தனிமனித் சுதந்திரம் என்பது வெறும் நுகர்வு கலாச்சாரம் சார்ந்தது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. வர்க்க படிநிலை அடிப்படையில் அச்சுதந்திரத்தின் தன்மை மாறுபடுகிறது. இந்தியச் சூழலில் சாதியத் தாக்கம் அதில் இருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆக நாம் உடல் சார்ந்த சுதந்திரத்தை (மற்ற எவ்வகை சுதந்திரமானாலும் சரி) முன்வைக்கும் போது ஒட்டுமொத்த சமூகத்திற்கு அத்தகைய சுதந்திரத்தைப் பெற்றுத் தரும் முயற்சியில் ஈடுபடாமல் தன்னளில் ஒன்றை அனுபவித்தல் என்பது ஒருவகையில் சுயநலம், பொறுப்பின்மை என்றும் சொல்லலாம். ‘கொண்டாட்டம்’ என்பது பணம் படைத்தோர், வலிமை படைத்தோர், சமூக வரையறையின்படி ‘அழகு’ படைத்தோர் மட்டுமே அனுபவிக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. (குறிப்பாக, உடல் சார்ந்த சுதந்திரம்) பணமில்லாதவர், ‘அழகற்றவர்’, மாற்றுத் திறனாளி, சாதிய ரீதியில் ஒடுக்கப்பட்டவர் ஆகியோருக்கான உடல் சுதந்திரம் என்னவாக இருக்கிறது.

குழுமையான உழைப்பிலிருந்து தன் உடலை மீட்டெடுக்கும் சுதந்திரம் ஒருவருக்கு ஏந்த அளவுக்குச் சாத்தியமாகியிருக்கிறது. உழைப்பின் அளவை அதற்கேற்ற கூலியை நிர்ணயிக்கும் உரிமை உழைப்பாளிக்கு இல்லை. உறவுகளோடு செலவிடும் நேரத்தைக் கூட முதலாளிக்கு அளித்தது போக மீதமிறுக்கும் நேரத்தைத் தன் குடும்பத்திற்காக உழைக்கும் நபர் ஒருவர் ஒதுக்க முடிகிறது. உழைக்கும் உடல் மீது செலுத்தப்படும். சரண்டல் குறித்து எத்தனை சுதந்திர ‘உடல் மொழி’ கவிதைகள் வெளி வந்துள்ளன. பொதுவெளியில் பாலியல் சந்தைக்குட்படுத்தப்படும். பெண் உடல் தந்தையாலும், தாத்தாவாலும், இன்ன பிற ஆண்களால் சிடைக்கப் படும் பச்சிளம் பெண் குழந்தையின் உடல், பெண் உடல் மீதான இன்னும் இதர சரண்டல்களை ஒடுக்குமுறைகளைக் களைவதற்கான ‘உடல் மொழி’ எந்த விகிதாச்சாரத்தில் இருக்கிறது. கவிதைகளில், புனைவுக் களில் உடலை அறிதல், உடலை எழுதுதல் என்பது பெரும்பாலும் பாலியல் உறுப்புகளை பாலியல் இன்பத்தை மையமாக வைத்து விவரித்தல், பாலியல் தேர்வு களைக் கொண்டாடுதல் என்பதாகச் சுருங்கி நிற்கிறது. மேலும் பழும் பெருஞ்சாளிகள் பெண்ணுடலைத் தீட்டு என முன்வைக்கையில் அதைப் பெண் முன்னெடுத்து நடத்தும்போது அதற்கு ஆண்கள் தரும்

வரவேற்பு இதைக் கத்தி மேல் பயணமாக மாற்றுகிறது கற்றவர் கல்லாதவர் யாராயினும் அவர்கள் பெண்ணுடல் மீது வைக்கும் பார்வையானது சுதந்திரத்தை முன்வைத்தோ இல்லை ரசிப்பை முன்வைத்தோதான் இயக்கப்படுகிறது. பெண்ணையும் பெண் சாதி பெஞ்சாதி எனக் கட்டமைக்கும் சாதிய மனம் எப்படிப் பெண்ணைப் பெண்ணாக முன்வைக்க உதவும் ஒவ்வொரு சாதியும் மிக அழுத்தமான மொழியில் பெண்ணின் பிறப்புறுப்பே சாதி காக்கும் உறுப்பென முன்வைக்கிறது பார்ப்பனப் பெண்ணுக்கும் கீழ்சாதி ஆணுக்கும் பிறந்தவனைக் கண்டால் தீட்டு என அறிவிக்கப்பட்ட சண்டாளன், சாதித் தூய்மையும் பெண்ணை நேரடியாக யோனியென்றே முன்னிருத்துகிறது. இதற்கிடையில் முதலாளித்துவமானது தன்னை நிலைநிறுத்த கூலி உழைப்பு லாபம் மற்றும் பொருளாதார காரணிகளைவிட அது நம்பும் மனசாட்சி முன்ஜென்ம பலன், விதி ஆகியவைகளை முன்வைத்து அது செய்யும் வியாபார எத்தனங்கள் சொல்லில் அடங்காதவை அதற்கிணையாக ஆணாதிக்கம்.

ஆணாதிக்கத்தை நேரடியாக முதலாளித்துவத்திற்கு இணையாக வைத்துப் பேசுவதென்பது முதலாளித்துவத்தின் கொடுமையைச் சற்றும் கீழிறங்கச் செய்யாது என்றே நம்புகிறேன். முதலாளி தொழிலாளிக்கு இருக்கும் பரஸ்பர உறவு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இருக்கும் உறவுகளில் இல்லை. அடிமைக்குக் கூலி பெண்ணுக்குக் கற்பு ஒழுக்கம் என்ற கருத்துகள் அவளுக்கு இடப்பட்டு அவளை அவளே பத்தினியாக்கவும் பரத்தமைக்கும் அவளே காரணகர்த்தாவாகவும் நிலைநிறுத்துகிறது. ஒரு பெண் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதென்பதே ஒரு ஆணின் துணை யோடுதான் என்ற குடும்பச் சார்பு மிக மோசமாக இதை வெளிப்படுத்துகிறது. உடல் மொழி என்பது அடக்கப்பட்ட உறுப்புகளைக் கொண்டாட்டிற்குக் கொண்டு செல்கையில் அதையும் ஆணாதிக்க மனம் மனதளவில் பாலியல் துய்ப்பாகவே எடுத்துக்கொள்ளும் அபாயம் இருப்பதை உணரமுடிகிறது. இது சற்றே பரத்தமையைக் கடவுள் பெயரால் ஆணாதிக்கம் விதித்ததைப் போல இப்பொழுது சுதந்திரத்தின் பெயரால் பெண் உடலைக் கொண்டாடச் சொல்கிறது. இதில் அழகிய உடல்களுக்கான கொண்டாட்டத்தை மட்டுமே ஆண் அவனது அகரதியில் கொண்டாடுகிறான். நானறிந்தவரை இங்கு கிழவியின் உடல்கள் கொண்டாடப்பட்டதில்லை குழந்தைகள் பற்றி எழுதுகையில் ஆண்கள் தகப்பனாகிறார்கள். காதலை பற்றி எழுதும்

போது மகத்தான் காதலனாக மாறுகிறார்கள் காமத்தையும் அவ்வாறே பெண்ணோ தாலாட்டிலிருந்து ஓப்பாரி வரை ஒரு வகை சோக கீத்த்தையே முன்வைக்கிறாள். இதற்கிடையில் நவீன் கல்வி வழங்கிய சுதந்திரம் அவளை எழுதத் தூண்டிய போது அவள் வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் பாலியல் சொல்லாடலென ஆண் வர்க்கம் முன் வைக்கையில் அவர்களது அடி மனத்தில் பெண் புணர்வதற்குப் படைக்கப்பட்டவள் என்ற உணர்ச்சியே வெளிப்படுகிறது. இந்தியாவில் இருப்பது ஆணாதிக்கச் சாதி முறை ஆணாதிக்கக் கடவுள்கள் ஆணாதிக்க மனம் இவையே. எவ்வளவு பெரிய மேதையாக இருந்தாலும் அவனது சவப்பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தால் அங்கு கொஞ்சம் ஆணாதிக்கம் துடித்துக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம் என்று லெனின் சொன்னதை இங்கு நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். முதலாளியை ஒரு மனிதனாக்கி அவனுக்குள்ளிருக்கும் கருணையும் வெளிக்கொண்ற இயற்கையை ரசிக்க வைக்க எல்லாவற்றையும் விலைபேசும் அவனது மனதை மானுடத்தின் அளவில்லா ஒன்றினைப்புக் குறித்து அறியச் செய்யவும் பொதுவுடமை போராடுகிறது. இது அவனை முதலாளி என்ற பத்தில் இருந்து இறக்கி தானும் ஒரு மனிதன் என்ற எண்ணத்தை அவனுக்கு நினைவுட்டவே போராட்டங்களை முன் வைக்கிறது. அதேபோல் ஆணாதிக்க மனத்தின் மூலம் பெண்ணைத் துய்ப்புக் கருவியாகவே நினைக்கும் ஆணின் மூளையிலிருந்து அவளை ஒரு மனுஷியாக மாற்றும் போராட்டத்தைப் பெண்ணிலை வாதம் முன்வைக்க வேண்டும். மாறாக இங்கு பெண்ணுடல் சுதந்திரம் என வழங்கப்படுவதெல்லாம் அடிமையைச் சுதந்திரம் எனக் கூவ மட்டுமே அனுபவிக்கும் ஆணாதிக்கத் தழுவல் முலைக்கு வரிவிதித்த கொடுமையில் தன் மூலையை வாழை இலையில் அரிந்து வைத்தவளில் அங்க இழப்பு எந்த மொழி பாலியல் இன்பத்தை மையப்படுத்தி எழுதப்படும் ஒன்றை உடல் மொழி என்று சொல்வதைவிட பாலியல் கவிதை என்றோ, பாலியல் இலக்கியம் என்றோ சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் பெண் உடலைத் தீட்டென்றால் அதைப் பெண் புனிதமாக்கும் உத்தியைப் பயன்படுத்தி கையிலெலுப்பதென்பது குறைந்த பட்சம் ஆண்களுக்கும் வாய்ப்பை அளிக்கும் ஆணாதிக்க விளம்பரங்களில் பெண்ணுடல் காட்சிப்படுத்தி கொண்டாடுவதைவிட இங்கு பெண்கள் தங்கள் உடலைக் கொண்டாட தங்கள் சொந்த வரிகளை எழுதவில்லை என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

அங்குல அங்குலமாக ஒரு பெண்ணைக் கொண்டாடுவது எப்படி என்று பெணகளுக்கே அது சொல்லித் தருகிறது. அதை ஆண் கொண்டாடுதல் என்பது அவனது ஆணாதிக்கப் பாலியல் வேட்கைக்குத் தீவி போடுவதாகிறது. பெண்களாகிய நாம் சுதந்திரம் என்ற பெயரில் அதற்குத் துணை நிற்கக்கூடாதென்றே நினைக்கிறேன்.

பெண் உடலைக் கொண்டாடுதல் என்பதற்கு அதிக ஆதரவும் உரிமையும் கோருபவர்களாக ஆண்கள் இருப்பது எனக்கு அச்சத்தைத் தருகிறது. அது வணிக ரீதியான சரண்டலுக்கே பெரிதும் பயன்படுகிறது. மேலும் அது பண்ட பரிமாற்றமாகத் துணைகளில் எவ்ரேனும் ஒருவர் மட்டுமே அறமற்றுச் செயல்படும் அயல் உறவுகளாக மாறுவதோடு கொடு மரணங்களிலும் கொலைகளிலும் தஞ்சமடைகிறது. கட்டற்ற சுரண்டல்வாத காமம் கொல்லைப்புறங்களில் வழிந்தோடி, ஆண், பெண்ணுக்கு வகுத்த பருவங்களாக குழந்தை, சிறுமி, பேதை, பெதும்பை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம், பெண், முதாட்டி வரை அனைவரையும் ஒரு சதையாக யோனியறுப்பாகவே காண்கிறது அங்கு வேறெதுவுமே இல்லை. ஆணாதிக்க மனம் எவரையும் விட்டு வைக்காது அங்கேயே குழி தோண்டிப் புதைத்தும் விடுகிறது.

புதிய சமத்துவ உலகை விழையும் :
பெண்ணிலை சமூகவியல் கோட்பாடுகள் ஒரு பால்நிலை உசாவல்

சந்திரரேகரன் சுதீரன்

சமூகவியல் உலகில் பால்நிலைக் கட்டுரூவாக்கம்

அதிகப்பற்றான மனிதர்களைப் பொறுத்தவரை பால் நிலையைப் பற்றிப் (Gender) பேசுவது என்பது, மீன் தண்ணீரைப் பற்றிப் பேசுவது என்பதற்குச் சமமாக கருதப்படுகின்றது. நாளாந்த வாழ்க்கை நடவடிக்கைகளில் பால்நிலை அம்சங்கள் இரண்டற்க கலந்துள்ளன. குழந்தைகள் பிறந்தது தொடக்கம், அவர்களின் சிறுபராயம், அவர்களுக்கான உடைத் தெரிவுகள், விளையாட்டு, கல்வி வாய்ப்புகள், பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள், திருமணம் மற்றும் ஏனைய வாழ்க்கைப் போக்குகள் யாவற்றிலும் பால்நிலையின் செல்வாக்கினைப் பரந்துபடக் காணலாம். இதன்படி சமூகக் கட்டமைப்பில் பால்நிலை எங்கும் வியாபித்துள்ளமையை எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. எமது புலப்பதிவுகளில் அது உட்பதிக்கப்பட்ட விடயமாகவும் காணப்படுகின்றது. சமூக வாழ்க்கையின் எல்லாப் பகுதிகளினுள்ளும் இழையோடுகின்ற சமூக நியமமாகவும் சமூக ஒழுங்காகவும் கூட அது அமைந்துள்ளது. எவ்வாறாயினும் பண்பாட்டுகளைப் போலவே பால்நிலை என்பதும் மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்ட உற்பத்திப் பண்டமாக நோக்கப்படலாம். சில சமயங்களில் பிரக்ஞஞ இன்றியே பால்நிலை சார்ந்த கருத்தியல்களையும், முற்சாய்வுகளையும் நாம் உள்வாங்கியவர்களாக இருப்பதனை பொதுப்புலனிற்கு வெளியே சென்று விசாரணை செய்யும் போது நாம் கண்டுகொள்ளலாம். இதனால்தான் பால் (Sex) என்பது மாற்றப்பட முடியாத உயிரியல் காரணிகளுடன் (Biological factors) தொடர்புபட்டதாக இருக்க, பால்நிலை என்பது சமூக மனோபாவங்கள், கருத்தியல்கள், நம் பிக்கைகள், வழக்காறுகள் என்பவற்றினால்

கட்டியெழுப்பப்படும் சமூகக் கட்டுரூவாக்கமாகக் (Social formation) காணப்படுவதனை நாம் சுட்டிக்காட்டலாம்.

பால் மற்றும் பால்நிலை பற்றிய பாரம்பரியமான கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகளும் இன்று மிகத் தீவிரமான விமர்சனத்திற்கு உள்ளாகி வருவதனையும் நாம் கணக்கில் எடுத்தல் வேண்டும். பால் (Sex) உயிரியல் ரீதியில் தீர்மானிக்கப்பட்டதன்றோ பால்நிலை (Gender) பண்பாடு ரீதியில் கற்றுக்கொள்வதென்றோ கருதுவதை விட அவை இரண்டுமே சமூக ரீதியில் கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டன என்று கொள்வதே பொருத்தமாக அமையும் என்று சில சமூகவியலாளர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

பால்நிலை என்பது முற்றாகவே சமூக ரீதியாக உருவாக்கம் செய்யப்பட்டது மட்டுமன்றி அதற்கு நிலைபேறான ஒரு சாரம் இல்லை என்பதும் கவனித்தற்குரியது. சமூக மற்றும் பண்பாட்டு ரீதியான அனைத்துவிதமான சக்திகளுக்கும் மனித உடல்தான் மையமாக உள்ளது. பால்நிலை வகிபாகங்களும் அத்தகைய வகிபாகம் கற்றுக்கொள்ளப்படுதலும் தொடர்பாக இன்றைய சமூகவியலாளர்கள் கவனக்குவிப்புச் செய்கின்றனர். அவர்கள் பால்நிலைசார் விடயங்களுக்கு அடிப்படை உண்டு என்பதனை மறைமுகமாக ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். சமூகமயமாக்கல் செயன்முறையினுடாகவும் உயிரியல் வேறுபாடுகளுக்கு ஓர் அடிச்சட்டகம் வழங்கப்படுகின்றது. அதனுடாக பண்பாட்டு ரீதியில் சமூகத் தளத்திலேயே பால்நிலை வேறுபாடுகள் விரிவாக்கம் செய்யவும்படுகின்றன.

இதற்கு பால்நிலையானது சமூக ரீதியிலானது என்று நம்பும் கோட்பாட்டாளர்கள் பால்நிலை வேறுபாடுகளுக்கான எல்லா உயிரியல் ரீதியான அடிப்படைகளையும் நிராகரிக்கின்றனர். உண்மையில் பால்நிலை சார் அடையாளம் (Gender identity) என்பது, சமூக அங்கத்தவர்கள் பால்வேறுபாடுகளுக்கு எவ்வாறு புலப்பதிவுசெய்கின்றனர் என்பதி விருந்தே உருவாகின்றது. மறுபுறமாக, அத்தகைய புலப்பதிவு பால்நிலை வேறுபாடுகளை கூர்மையான வகையில் வடிவமைக்கவும் உதவுகின்றது. எடுத்துக்காட்டு ஆணியல்பு (Masculinity) பற்றிய குணாம்சப்படுத்தலானது உடல் ரீதியான பலம் மற்றும் உறுதியான மனப்பாங்கு என்பவற்றைச் சார்ந்துள்ளது. இதனால், ஆண்கள் குறிப்பிட்ட, திட்டவட்டமான உடல் பிரதிமையை (Body image) கட்டமைப்புச் செய்யவும் அது சார்ந்த நடத்தைக் கோலங்களைப் பேணவும் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர். வேறு வார்த்தைகளில்

கூறின் பால் வேறுபாடும் பால்நிலை அடையாளத்துவமும் பிரித்தெடுக்க இயலாத வகையில், தனிமனித உடல்களிலேயே உட்பொதிந்துள்ளது.

அறிவொளிக்காலச் சிந்தனை மரபின் பிரசவமாக வர்ணிக்கப்படும் சமூகவியலானது உலகம் பற்றிய புதிய நோக்கினை வழங்கியிருக்கின்ற போதிலும், பெண்கள் பற்றிய அதனது பார்வை இன்று தீவிரமான விமர்ச நத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளது. சமூகவியலானது பெண்களை அசட்டை செய்வதாகவும் ஓரங்கட்டுவதாகவும் அவர்களின் பிரச்சினைகளின் பரிமானத்தை குறைத்து மதிப்பிடுவதாகவும் பெண்நிலைவாதிகள் குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.

ஆண்களால் நிறுவப்பட்ட கோட்பாடுகள் எவ்வகையில் பெண்களைக் கரிசனையோடு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படும் என்ற கேள்வி முன்வைக்கப் படுகின்றது. அவ்வாறு ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டாலும் அவை ஆண் நோக்கினையே பிரதிபலிப்பதாக அமைவதே இயல்பாக இருக்கும். அங்கு பால்நிலை தொடர்பான பிரக்ஞங் போதிய அளவிற்கு உட்படுத்தப் பட்டிருக்க முடியாது. பெண்நிலை வாதக் கோட்பாடுகள் தான் உலகத்தைப் பெண்களின் மையத்திலிருந்து விளங்கப்படுத்துவதற்கு முற்பட்டுள்ளதை நாம் இங்கு குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். ஏனெனில் பெண்களின் பிரச்சினையை ஆய்வு செய்வதாகக் கூறிக்கொண்ட ஆண் ஆய்வாளர்கள் அடிப்படையில் தம்மையும் அறியாமல் ஆணாதிக்கக் கருத்தியல்களைக் கொண்டிருந்தமையே தற்போதைய பகுப்பாய்வுகள் நிருபித்துள்ளன.

சில சமூகவியல் கோட்பாடுகளானவை எவ்விதமான கேள்வி விசாரணையுமின்றி உலக விடயங்களை அப்படியே ஒப்புக்கொள்வதாகக் கூறப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக செயற்பாட்டுவாதக் கோட்பாட்டுச் (Functionalism) சிந்தனை பால்நிலை மற்றும் வர்க்க வேறுபாடுகளை சீரான சமூக இயக்கத்திற்கான முன்னிபந்தனைகளாக வலியுறுத்துகின்றது. இந்தநிலையில்தான் பெண்நிலை வாதத்தை மையப்படுத்திய சமூகவியல் கோட்பாடுகளின் தேவைப்பாடு பெரிதும் உணரப்பட்டது.

அத்தகைய கோட்பாடுகள் 60 கள் தொடக்கம் முன்வைக்கப்பட்டு, அவை மறு வாசிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டு பெண்களின் பிரத்தியேகமான பிரச்சினைகளை ஆராய்வதற்கான தளம் இடப்படுகின்றது. பெண்களின் அத்தகைய கோட்பாடுகள்தான் உலகத்தை பெண்களின் மையத்திலிருந்து விளங்கிக் கொள்ள எமக்கு உறுதுணை புரியும். இந்த அடிப்படையில்

குடும்பம், மதஸ்தாபனங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், அரசியல், ஊடகம் இவற்றிலெல்லாம் பால்நிலையாக்கக் கண்ணோட்டங்களை பருத்துப் பார்க்கவும், உற்றுணர்ந்து கொள்ளவும், மீன் கட்டவிழுப்புச் செய்யவும் பெண்நிலைவாதம் தழுவிய சமூகவியல் கோட்பாடுகள் ஒரு பலகணியாக அமைகின்றன. அவை புதிய சிந்தனைகளையும் மாற்றுக் கருத்துக்களையும் எந்தவிதமான தயக்கமுமின்றி முன்வைத்து வருவதனால் பெண்களின் உலகிலும் பல்வேறு மாற்றங்கள் உருவாகி வருகின்றன. எனவே மேலாதிக் கக் கருத்தியல்களை மறுவாசிப்பிற்கு உட்படுத்தவும், பாரபட்சமற்ற சமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்கம் செய்யவும் இத்தகைய கோட்பாடுகளின் தேவைப்பாடு அவசியமாகின்றது.

நாம் வாழும் சமூகத்தில் பெண்களின் அனுபவங்கள் கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது என்று புரிந்து கொள்வதற்கு நாம் முயல வேண்டும். அதிகப் பற்றாக்கத் தனி நபர்கள் ஒடுக்குமுறையின் முகவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் ஆண்நிலை உறவுமுறைகள், சமூகத்தின் சம்பிரதாயங்கள், நடைமுறைகளிலும் காணப்படுகின்றன.

நாம் தனிநபர்கள் என்ற நிலையில் இருந்து எம்மை நாம் எவ்வாறு கண்டுகொள்கின்றோம் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். பெண்களின் வகிபங்கு வீட்டில்தான் உள்ளது என்பதனை கேள்விக்குள்ளாக்க வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட வேலைகளுக்கே பெண்கள் ஆற்றல் உள்ளவர்கள், ஆண்களை விட, பெண்கள் விஞ்ஞானம், கணிதம் போன்ற பாடங்களில் ஈடுபாடற்றவர் என்கின்ற சிந்தனையை கட்டவிழுத்துப் பார்க்கவும் பெண்நிலைவாதச் சிந்தனைகளே உதவியாக அமையும்.

பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்தெடுக்க பெண்களே பொருத்தமான வர்கள் என்கிற படிமத்தினுடாக - இல்லத்தரசிகள் (House wives), செயலாளர்கள் (Secretaries), தாதிகள் (Nurses)..... என்றவாறு பெண்களின் தன்னாற்றல் முடக்கப்பட்ட செயன்முறையை விளக்கவும் பெண்நிலைவாதம் துணைப்பரிகின்றது.

இந்தவகையில் பெண்ணிலைக் கோட்பாடுகளும் அரசியல் ரீதியானது. சமூகத்தை விளக்குவதற்கு மட்டுமன்றி சமூகத்தை மறுமாற்றம் செய்யவும் அவை முற்படுவதனை கட்டிக் காட்டலாம்.

பெண்நிலைக் கோட்பாடுகள் (Feminist Theories) சமூகத்தை பெண்கள் எவ்வாறு மறுமாற்றம் செய்யலாம் என்பதுடன் தொடர்புபட்டது. எனவே,

இன்றைய பெண்கள் இரண்டாம்நிலை அந்தஸ்ததில் இல்லை. தந்தையாதிக்க உறவுமுறைகள் அவர்களை நெருக்கீடு செய்தன. எனவே, பெண்நிலைக் கோட்பாடுகளைப் (Feminist Theories) - பர்ட்சிப்பதற்கு வழி அவற்றின் பயன்பாடு பற்றி ஆய்வு செய்வதாகும். பெண்களுக்கான ஒரு சமூகவியலுடன் அது தொடர்புபட்டதாய் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பெண்கள் தம்மை அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம். அதன்படி அவர்களின் நாளாந்த வாழ்வையும் மறுபரிசீலனை செய்யலாம்.

அறிவு ஆளுமை என்ற வகையில் பெண்களுக்கான சமூகவியல் அவர்களை வலுப்படுத்தும். பெண்கள் ஒரு காலத்தில் அரசியல், அறிவாற்றல்சார் உலகிலேயே வாழ்ந்துவந்தனர். பின்புதான் புறம் தள்ளப்பட்டனர். ஆன்மையப்பட்ட அறிவியலும் பெண்களை ஓரங்கட்டி வந்துள்ளது.

எவ்வாறாயினும், பால்நிலை (Gender) பற்றிய எல்லா விளக்கமும், ஆய்வும் கோட்பாடுசார் நடவடிக்கை ஆகும். அந்தக் கோட்பாடு வெளிப்படையாக இருப்பினும், தொக்கிநிற்பதாக இருப்பினும் உண்மைகள் (Facts) எனச் சொல்வதும் அவதானிப்புகள் (Observations) எனச் சொல்வதும் அதன் நிலைகளிலே விளங்கப்பட வேண்டும்.

அனுபவம் (Experience) கோட்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கும். நாம் அதனை வியாக்கியானம் செய்து, எங்கள் வாழ்வில் என்ன நிகழ்கின்றது என்பதை உணர்கிறோம். கடந்த காலத்தில் ஆண் மைய கோட்பாடுகளையே பயன்படுத்தினர். எனவே, அவற்றின் இடத்தில் மிகத் திருப்தி வாய்ந்த பெண்நிலைக் கோட்பாடுகளை இருத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

பெண்நிலைசார் சமூகவியல், (Feminist Sociology) பெண்கள் இயக்கம், பெண்ணிலைவாதம் ஆகிய இரண்டையும் பெண்களின் வாழ்வையும் விளங்கிக்கொள்வதற்கும், வன்முறைசார் ஒடுக்குமுறைகளில் இருந்து விடுபடுவதற்கும் நாம் உபயோகிக்கலாம்.

பெண்நிலைவாதிகள் (Feminist) - மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட செயற்கையான தடைகளை உடைத்தெறிந்துள்ளனர். அதுமட்டுமன்றி கற்கை நெறிச்சங்கம் (Inter Disciplinary) ஆய்வுகளையும் விருத்தி செய்துள்ளனர். (உதாரணம் - பெண்நிலைவாத மாணிடவியல், பெண்நிலைப் பொருளியல், பெண்நிலைச் சட்டம், பெண்நிலை வரலாறு, பெண்நிலை மொழியியல், பெண்ணிய மெய்யியல்)

பெண்களின் வாழ்க்கைப் பகுதியை ஓர் ஸ்திரமான, விவேகமான பகுதியாக ஒதுக்கிவைக்க முடியாது. பெண்கள் கற்கை நெறிக்கான பாடத்திட்டத்தை (Women Studies Syllabus) பெண்கள் இலக்கியம், பெண்களின் கலை, பெண்களின் உபிரியல், பெண்களின் வரலாறு, பெண்களும் சமூக நிறுவனங்களும் என்று பல பிரிவுகளை நாம் ஏற்படுத்தலாம்.

கோட்பாடுகள் உலகம் பற்றிய கருத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆற்றலைத் தருகின்றது. என்ன நடைபெறுகின்றது, எப்படிக் கேள்விகேட்டபது என்பனவற்றுக்கு வழிகாட்டுவதே கோட்பாடு. எனினும், உலகம் பற்றிய புரிதலுக்கு சான்றுகளையும் சேகரித்தே ஆக வேண்டும். ஏனெனில் ஆய்வு செய்வதற்கு தகவல் அவசியம். சமூகம் பற்றிய தகவலை சமூகவியலாளர்கள் பெறுவதற்கான வழி - (ஆய்வு முறைகள்) என்றீதியானது, தரரீதியானது (Quantitative, Qualitative) என்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. எந்த ஓர் ஆய்வு முறையும் பெண்நிலை ரீதியானது, எதிர் பெண்நிலை ரீதியானது என்று கொள்ள முடியாது. இதனைத் தீர்மானிக்கும் காரணி எந்த முறையில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது என்பதுவும், கோட்பாடு சார் அடிக் கட்டகருமே இதனை தீர்மானிக்கும். இருப்பினும், பல பெண்நிலை வாதிகள் எண்கணிய ரீதியான தரவு சேகரிப்பையும், பகுப்பாய்வு முறையையும் (Quantitative data collection analysis) நிராகரித்துள்ளனர். ஏனெனில் இவை இரண்டும் சமூகவியலால் எய்த முடியாத விஞ்ஞானத் தன்மையை கொண்டுள்ளது என்பதனாலாகும். மக்களைப் பண்டங்களாக விஞ்ஞானம் பயன்படுத்தும் தன்மையை பெண்நிலைவாதம் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டாது. மனிதர்களை மனிதர்களாக கொள்வதே பெண்நிலைவாத ஆய்வாகும். சமூகவியலானது நேர்ந்திலையான தன்மையிலிருந்து விலகிச் செல்வதற்கான அக்கறையைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் பெண்நிலைவாதம் சார்ந்த ஆய்வு என்பது பெண்களை அவர்களின் அடிமைத் தளையில் இருந்து விடுதலை செய்வதற்கான ஈடுபாட்டைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் எனவும் கூறப்படுகின்றது.

சில பெண்நிலைவாதிகள், தமது பெண்நிலைவாத ஆய்வானது (Feminist research) பெண்களாலேயே, பெண்களுக்காகவே, பெண்களுடனே சங்கமமாகி மேற்கொள்ள வேண்டும் என வாதிடப்பட்டுள்ள அதே

வேளை ஆய்வு விடயத்தைப் பொறுத்து இருபாலாரும் உள்ளடக்கம் செய்யப்படலாம் என வாதிடுகின்றனர்.

இந்த இடத்தில் Harding (1987ன்) முன் வைக்கும் ஆலோசனைகளை நாம் எடுத்தாள்வது பொருத்தமாக அமையும்.

1. மாற்றீடான பிரச்சினைகளின் மூலம் ஆண்களை விட பெண்கள் சார்ந்த பிரச்சினைகளையும், விவகாரங்களையும் ஆய்வு செய்தல்
2. விளக்க ரீதியான கருதுகோள்களை விருத்தி செய்தல்
3. விசாரணையின் நோக்கம் - உலகம் பற்றிய பெண்களின் நோக்கங்களை விளங்கிக்கொள்வதே இந்த ஆய்வின் நோக்கு. ஆய்வாளர் - ஆய்வு செய்யும் விடயங்களுக்கும் இடையிலான தன்மைகளைப் பகுத்துணர்தல்.

முறைகள் - Method முறையியல் - Research Methodology என்பவற்றை அறிவு மூலம் வேறுபடுத்தல் அவசியம் என்று கூறப்படுகின்றது. இவற்றை இப்படி விளக்கலாம்.

முறைகள் - சான்றுகளை சேகரிப்பதற்கான நுட்பங்களை உள்ளடக்கம் செய்யும்.

முறைமையியல் - கோட்பாடுகள் எவ்வகையில் முன்நகர வேண்டும் என்பதாக அமையும்.

அறிவாராய்ச்சியியல் ஒரு திருப்திகரமான ஆய்வு என்பதை வரையறை செய்வதும் அவற்றின் முடிவுகள் எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்படும் என்பதும் யாரால், எத்தகைய கோட்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி ஆய்வினை மேற்கொள்வதும் என்பதும் உள்ளடக்கப்படும்.

பெண்நிலைவாத ஆய்வின் தனித்துவமான அம்சம், அதன் முறைமையியலிலும் அதன் அறிவாராய்ச்சியியலிலும் தங்கியுள்ளது. அதனை எல்லாப் பெண்நிலைவாதிகளும் ஒத்துக்கொள்வதில்லை. ஆண்மையக் கோட்பாடுகளை நிராகரிப்பதில் அவர்களுக்கிடையே ஓரளவான கருத்தொருமைப்பாடு உண்டு. விஞ்ஞானத்தின் பேரால், பெண்களை அடிமைப்படுத்தும் கருத்தியல் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தப் படுகின்றது. எனினும் பெண்நிலைவாதிகளால் அது கேள்விக்குள்ளாக்கப் படுகின்றது.

பொதுவாக ஆய்வுத் திட்டத்தில் பெண்களின் அக்கறைகள் முக்கிய அம்சமாகக் காணப்படவில்லை. அவ்வாறு உள்ளடக்கம் செய்யப் பட்டிருப்பினும் பெண்கள் ஓரங்கட்டப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். பெண்கள் அந்த மேல்வரிச் சட்டத்திற்கு இயைபாக இல்லை எனில் அவர்கள் ஆய்விலிருந்து விலகிச் செல்லப்பட்டோராக கருதப்பட்டுள்ளனர். ஆய்வுசெய்யப்பட்ட பெண்களும் பண்டங்களாகவே கருதப்பட்டுள்ளனர். பாலியல் வல்லுறவு (Rape Method) மாதிரியில் ஒர் ஆய்வு மேற்கொள்ளப் பட்டால் ஆய்வாளர்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுவோரை அடித்துவிட்டு ஒடுவோராகவே காணப்படுவர். ஆய்வு செய்யப்படுவாரின் அந்தரங்கத்தினுள் ஊடுருவி அவர்களின் புலப்பதிவைச் சிதைப்பர். போலிப் பாசாங்கை பயன்படுத்துவர். தொடர்புகளை தமக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்துவர். தமது ஆய்வு நோக்கம் நிறைவேறிய பின் ஆய்வுக்கு உட்படுவோரை அச்ட்டை செய்வர்.

பெண்களை உள்ளீடு செய்வதற்கான ஆய்வுசார் உத்திகளை விருத்தி செய்வதே பெண்நிலைவாதிகளின் அக்கறை. மாறாக, ஆய்வு செய்யப்படும் பெண்களை பொருளாக கருதுவது கூடாது. ஆரம்பத்தில், பெண்நிலைவாதிகளின் ஆய்வானது கட்டவிழிப்பு முறையைக் கொண்டிருந்தது. இப்போது நிலவும் ஆண் மைய ஆய்வின் குணாம்சங்களை தோலுரிப்பதாக உள்ளது.

இரண்டாம் நிலையில், பெண்களுக்காக, பெண்களாலேயே ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. புதிய அணுகுமுறையானது அத்தகைய ஆய்வுகள் பெண் நோக்கு நிலையில் இருந்து பெண்களின் பிரச்சினைகளை விளங்கிக்கொள்வதற்கு கோட்பாடுகளை விருத்தி செய்ய வேண்டும் என அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இந்த அம்சத்தைப் பல பெண்நிலைவாதிகள் பெண்நிலைவாத ஆய்வின் விசேட அம்சமாகக் கருதினர்.

மூன்றாவது படிநிலையில் பெண்நிலைவாத சமூகவியலை பெண்நிலைவாதிகள் தான் செய்யலாம் ஆனால் பெண்களை மட்டுமன்றி, ஆண்களையும் உள்ளடக்கி ஆய்வு செய்ய வேண்டும். ஆனால் அது பெண்நிலை நோக்கைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. பெண்நிலைவாதிகளின் கோரிக்கை யாதெனில் ‘தனிநபர் சாராத, இணை ஆய்வு’ (Non -Individual- co-research) என்பதாகவே உள்ளது. அங்கு ஆய்வாளர், பெண்களுக்கு உதவி செய்வதையே

நோக்கமாக கொள்வர். அவ்வாறு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படின், இரு தரப்பாளரும் கூட்டாக ஆய்வின் முடிவுகளைத் தீர்மானித்துக்கொள்ளலாம்.

பெரும்பாலான பெண்நிலைவாதிகள் ஆய்வின் முடிவுகளுக்கு ஆய்வாளர்களும் (Researchers), விஞ்ஞானிகளும் (Scientists) பொறுப்பல்ல என்ற கருத்தை எதிர்க்கின்றனர். ஆய்வின் முடிவை வெளியிட்ட பின் ஆய்வாளரின் கட்டுப்பாடு இழக்கப்படுகின்றது என்ற அபிப்பிராயத்தையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.

பெண்நிலைவாத அறிவாராய்ச்சியியல்கள் (Feminist Epistemologies)

பெண்நிலைவாதிகளைப் பொறுத்தவரை, அவர்களின் நோக்கம், ஆய்வு சார் முடிவுகளை வெறும் விளையாட்டாகக் கருதாமல் அவற்றை தீவிரமான அக்கறைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே ஆகும். ஆன் சமூகவியலாளர்கள் மேற்கொள்ளும் ஆய்வை விட, பெண்நிலைவாதிகள் மேற்கொள்ளும் சமூக ஆய்வுகள் எந்த அடிப்படையில் சிறப்பானது அல்லது உண்மையானதாய் இருக்கும் என்பது ஒரு வினா.

உண்மையில், நாம் என் எந்த சமூகவியல் ஆய்வையும் நம்ப வேண்டும்?

உண்மைக்கும், பெறுமதிக்குமான வாதம் உண்மையில் நியாயப் படுத்தவிலேயே தங்கி இருக்கும். அது வேறு வார்த்தைகளில் அறிவாராய்ச்சியியல்சார் தராதரம் (Epistemological stands) எனப்படுகின்றது. இன்றைய நவீன உலகைப் பொறுத்தவரை உண்மைக்கான ஆதிக்க வாதத்துக்கான அடிப்படை விஞ்ஞான ரீதியானது. ஆய்வாளர், வெளிப்படையானவர், பெறுமதிகளில் இருந்து விடுபட்டவர், ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஞ்ஞாமுனைகளைப் பின்பற்றுவார். இந்த அறிவாராய்ச்சியியலை நாம் பொதுவில் நேர்க்காட்சிவாதம் (Positivism) என்கின்றோம்.

பெண்நிலைவாதிகளை விட, சமூகவியலாளர்களும் நேர்க்காட்சி வாதத்தை கண்டனம் செய்துள்ளனர். இருப்பினும், பெண்நிலைவாதிகள் அதிகாரம் அறிவுக்கு இடையிலான உறவை புரிந்துகொள்வதற்கான பங்களிப்பைக்கூடுதலாக வழங்கியுள்ளனர். விசேடமாக, அறிவுபற்றிய வாதங்கள் உள்ளார்ந்த வகையில் ஆதிக்கம், புறம்தள்ளுதல் என்பவற்றோடு பிணைந்துள்ளமையினைத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். இத்தகைய

அறிவுபற்றிய பெண்ணிலைவாதிகள் முன்வைக்கும் வாதங்களை நாம் ஒப்புக்கொண்டாலே, பெண்கள் பற்றிய உண்மைகளையும் வெளிக்கொணர முடியும்.

எவ்வாறாயினும் ஒரு பிரதான பிரச்சினை உள்ளது. பெண்திலைவாத ஆய்வை அகவயமானது என்று குற்றம் சாட்டுவதற்கான ஏது உள்ளது. எனவே அது பெறுமதி அற்றது என சில ஆண் ஆய்வாளர்களால் கூறப்படலாம். பெண்களின் ஆய்வுகள் அகவயமானதாகக் காணப்படுமாயின் பெண்திலைவாதிகளின் முடிவுகள் ஏனையோர் விடச் சிறந்தது எனக் காட்டுவதற்கு எந்த வழியும் இருக்க முடியாது. இதனால், பெண்கள் தரப்பினரின் ஆய்வுகளை தீவிரமாக எடுக்க முடியாது என்ற பிரச்சினையும் ஏற்படும். பெண்களின் ஆய்வில் ஓர் எண்ணிக்கையான அறிவாராய்ச்சியியல் சார்ந்த தராதரம் உள்ளது.

பெண்திலைவாதம் சார்ந்த நிலைப்பாடு (Feminist stand point), பின் நவீனத்துவப் பெண்ணியம் (Post-modern feminism), பெண்ணிய அனுபவவியல் வாதம் (feminist empiricism) என்பவற்றை நாம் கவனத் தில் எடுத்துக் கொண்டால், அது ஒரு சிறந்த மாதிரியாக அமையும்.

இங்கு நாம் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய மற்றோர் விடயம் அறிவாராய்ச்சியியல் சார்ந்த பெண்திலைவாதிகள் தமது ஆய்வில் ஓர் எண்ணிக்கை அளவிலான epistemological யை அவர்கள் கையாள்கின்றனர். அதில் ஜந்து அடிப்படை அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன.

அறிவாராய்ச்சியியல் சார்ந்த தத்துவ நிலைப்பாடுகளாகப் பின்வருவன அமையும்:

1. ஒரு வரிசையான பெண்ணிய அறிவியல்சார் தத்துவங்கள் இருக்கின்ற அதேவேளை நடைமுறையில் மக்களின் ஆய்வில் இவை ஒன்றினுள் ஒன்று மறைந்து விடுகின்றன.
2. சிலவேளைகளில் வெவ்வேறு அறிவியல்சார் தத்துவ நிலைப்பாடுகள் அறிவு பற்றிய அடிப்படை மீது கருத்துவேறுபடுகின்றன. (யார் அதை உருவாக்கம் செய்வது, எத்தகைய நிலைமைகளில்?)
3. பெண்ணிய சமூகவியலாளர்கள், பெரும்பாலும், ஒரு எண்ணிக்கையான அறிவியல்சார் தத்துவ நிலைப்பாடுகளின் கூறுகளை ஒன்று சேர்ப்பர்.

இந்த நிலைமை காரணமாக முரண்பாடுகளினுள் நாம் பணிபுரிய முடியும் என்பதை மட்டும் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டவில்லை; மாறாக நாம் என்ன செய்கின்றோம் எதில் கவனமாக இருக்கிறோம் அல்லது மாற்றீடாக நாங்கள் எவற்றைபற்றி சிந்திக்கிறோம் என்பதும் இதனால் புலப்படும். ஆனால் முரண்பாடான கூறுகளுடன் செயற்படுவதற்கு விடயங்களைத் தேர்வுசெய்துகொள்வோம். இதுவே சமூக மெய்மையாக இருப்பதனாலாகும்.

4. ஓர் உண்மையான பெண்ணிய அறிவியல் சார் தத்துவம் என்று எதுவும் இல்லை - அவற்றைச் சார்ந்துள்ளோரின் நோக்கங்கள் மற்றும் திட்டம் என்பவற்றின் காரணத்தால் ஒவ்வொன்றும் நடைமுறை ரீதியில் விவேகமானதாகவும் - குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் பொருத்தமானதாகவும், உண்மையாக இருக்கக் கூடிய வாய்ப்புடையதாகவும் காணப்பட முடியும்.
5. நாங்கள் ஏனைய நிலைப்பாடுகளை ஆட்சேபிக்க முடியும். ஆனால் வெவ்வேறு பெண்ணிய வாதங்களுக்கு பரஸ்பர மதிப்புடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதுடன் பல்வகையான பெறுமதியை ஒப்புக்கொள்ளவும் வேண்டும் என்பதும் அவசியமாகின்றது.

இன்றைய சமகாலச் சூழ்வில் சூழ்வியல் பின்காலனிய பெண்நிலைவாதம், சமயவாதப் பெண்நிலைவாதம் என்றவாறாக கோட்பாடுகளின் அடித்தளங்களும் சிந்தனை முன்வைப்புகளும் பன்மைத்துவம் பெற்றுவருகின்றன. சமூகக் கட்டமைப்புகள் பால் ஓட்டத்தோடு சேர்ந்து மாற்றங்களைச் சந்திக்கும் போது சில விழுமியங்கள் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டு, பல நியமங்களும் பரிசீலனைக்கு உட்படுவது இயல்பாகும். மேற்குலக வெள்ளையினப் பெண்களின் பிரச்சினைகளும், கறுப்பின மற்றும் ஆசியப் பெண்களின் பிரச்சினைகளும் ஒன்றாக இருக்குமென்று நாம் கருத முடியாது. அவ்வாறே பதினேழாம் நாற்றாண்டில் முன்வைக்கப்பட்ட பெண்நிலைக் கோட்பாடுகளின் மூலமாக இன்றைய சமகாலப் பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வினையும் நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது.

எனவே, சில ஆண்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட சமூகவியல் கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகளுக்குப் பதிலாக, பெண்களின் உலகைப்

புரிந்துகொள்ளவும், பெண்களின் தன்னாற்றலை வளர்க்கவும், பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்கு சாத்தியமான தீர்வினைப் பெற்றுத் தரவும் முனைகின்ற பெண்டிலை சமூகவியல் கோட்பாடுகள் பால்நிலைப் பாரபட்சமற்ற ஒரு புதிய சமத்துவ உலகினைப் படைப்பதற்கு தம்மளவில் பணிபுரிகின்றன என்பதையும் இவற்றினாக அவற்றின் முக்கியத்துவத்தினையும் நாம் புரிந்துகொள்ளலாம்.

உசாத்துணை

- Abbott, Pamela & Wallace, Claire (1997), *An Introduction to Sociology – Feminist Perspectives*, Routledge.
- Acker, S. (1994), *Gendered Education*, Buckingham; Open University Press.
- Bordo, S. (1990), ‘Feminism, Post Modernism and Gender – Scepticism’, in L.J.N.Nicholson (ed) *op.cit.*

பெண்களின் ‘பால்மை’ பாலுணர்வுக் கட்டமைப்பை விளங்கிக்கொள்ளல்

ம தேவகெளரி

சம்பவம் – 1

இரண்டு அரை வயது பெண் குழந்தை ஒன்று கூறுகிறது “அம்மா எனக்கு பெண்ரன் வேண்டாம், பாபிதான் வேணும். பென்றன் போய்ஸ் விளையாடுறது. பாபிதான் கேள்ஸ் விளையாடுறது.”

“சரி... ஏன்? உங்களுக்கு பெண்ரன் விளையாட விருப்பம் இல்லையா?”

“விருப்பம் ஆனா அது அண்ணாதானே விளையாடுறது. சும்மா சண்டை எல்லாம் வரும் அம்மா”.

இங்கே ‘பெண்ரன்’ என்பது வேற்று கிரகவாசிகளுடன் வீர சாக சங்களைப் புரியும் ஒரு சிறுவனின் கதை. ‘பாபி’ என்பது விதவிதமான சட்டைகள், செருப்புகள், கிளிப்புகள், அழகுசாதனப் பொருட்களை பாவித்து தன்னை அழகுபடுத்துவதும் சமையலறை குளிக்கும் அறை. ஒழுங்கமைப்பு செய்வதுமாக இருக்கும்.

சம்பவம் – 2

தெரிந்தவர் வீட்டுக்கு போயிருந்தேன். அங்கே 3 வயதில் ஆண் குழந்தை ஒன்று இருக்கிறது. போகும் போது ‘ஸ்ரோபெரி’ பால் பக்கற் ஒன்று கொண்டு சென்றேன். அதை அக்குழந்தைக்கு கொடுத்த போது அது என்னை ஒரு மாதிரி பார்த்தது. குழந்தையின் அம்மா சொன்னார் “அவன் இது குடிக்கமாட்டான்.”

“ஏன் ஸ்ரோபெரி விருப்பமில்லையா?”

“இல்லை அவனுக்கு பிங்க் பிடிக்காது.”

என் என்ற கேள்வியுடன் மீண்டும் ரோஸ் நிறத்தில் இருந்த 'குச்சி இனிப்பை'அவனிடம் கொடுத்தேன்.

"ஆக...எனக்கு வேணாம்...இது பொம்பிள்ளா கலர்." சொல்லிக் கொண்டே என் மடியில் இருந்து ஓடிவிட்டான்.

அவன் படிப்பது ஒரு சர்வதேச பாடசாலையில்.

இங்கே கவனிக்க வேண்டிய விடயம் என்னவென்றால், பெண்ணிலும் ஆணிலும் 'பால்மை' கட்டமைக்கப்படும் விதம்.ஆரம்ப பள்ளிக்கு சென்றுவரும் குழந்தைக்கு பெண் என்ன செய்யவேணும் ஆண் என்ன செய்யவேணும் என்று புகுத்தப்படுகிறது.பெண்மை ஆண்மை கட்டமைக்கப் படுகிறது.குழந்தை ஒன்று பெண்மைசாரவும் ஆண்மை சாரவும் இப்படித்தான் பரிபாலிக்கப்படுகிறது.அல்லது வளர்த்தெடுக்கப்படுகிறது.

சரி இந்த பெண்மை ஆண்மை எங்கிருந்து எடுத்து வரப்பட்டு கட்டமைக்கப்படுகிறது? குலமுறை சமூகத்தில் இருந்ததா?குலமுறை சமூகத்தவர்கள்? சேர்ந்து வாழ்ந்தார்கள்.பொதுவுடைமை கூட்டுற்பத்தி முறைகள் இருந்தன.அவர்களை அழிக்கும் விலங்குகளுக்கு எதிராக சேர்ந்து போராடினார்கள்.பெண்களும் ஆண்களும் சமமாக இணைந்து செயற்பட்டனர்.சமூக அமைப்பு முறை மாற்றமுற்ற போது, தனியுடைமை தோன்றியது.நில சுவாந்தர்கள் ஆண்டானாகவும் பொருளாற்றவர்கள் அடிமைகளாகவும் வருகின்றபோது அதிகாரத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டதிட்டங்கள் ஆணுக்கு ஒரு இடத்தையும் பெண்ணுக்கு ஒரு இடத்தையும் பிரித்து ஒதுக்குகிறது.மாக்கசியவாதிகள் குறிப்பிடுவது போன்று உற்பத்தியை அடிப்படையாக வைத்து திட்டமிடப்பட்டாக அது இருக்கிறது.இங்கே உற்பத்தி என்பது பொருளாதார உற்பத்தியுடன் மறுஉற்பத்தியையும் உள்ளடக்கியுள்ளதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.தம் சொத்துக்களுக்கு வாரிசுக்களைத்தரும் கருவிகளாக பெண்கள் கையாளப்பட்டனர்.மொத்தத்தில் சொல்லப்போனால் உயிரி ஒன்று சமூகமயமாக்கப்படும் போது திட்டமிட்ட கட்டமைக்கப்பட்ட வளையியல் உருவாக்கப்படுகிறது.இதன்போது பெண்ணுக்கான உயிரியல் இயல்பு அவளுக்கான இடத்தை தீர்மானிக்கவில்லை.சமூகமும் பண்பாடும் அவளுக்கான இயல்பைத்தீமானிப்பதாக மாறுகிறது.

அமைப்பியல்வாதம் பற்றி பேசிய அல்தூசரின் கருத்துப்படி 'ஓடுக்குமுறை அரசயந்திரம், கருத்துநிலை அரசயந்திரம்' என்ற இரு

பகுப்பில் 'கருத்துநிலை அரசயந்திரம்' பல நிறுவன வடிவங்கள் ஊடாக செயற்படும். அவையாவன மதம், கல்வி, குடுமபம், சட்டம், அரசியல், தொடர்புசாதனம், தொழிற்சங்கம், பண்பாடு(கலை இலக்கியம் விளையாட்டு) என்பவற்றை உள்ளடக்கியது. இவை ஏற்கனவே இருக்கும் உற்பத்தி உறவு முறைகள் நிலைப்பதற்கான கருத்துநிலைகளை முன்னிடுத்து செல்லும்.

இவற்றால் நிலைநிறுத்தப்படும் கருத்துநிலைகள் அனைத்தும் இரு பாலினரையும் திட்டமிட்டு வேறுபடுத்தி பகுத்துக்கொண்டு வழிவழியாக மக்களுக்கு கையளித்தும் வருகிறது.

இன்னொரு பறம் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றமும் தன்னை மேலும் வலுப்படுத்திக்கொள்ள ஆணையும் பெண்ணையும் வேறுபடுத்தி அவர்கள் பயன்படுத்தும் பொருள்களையும் தீர்மானித்தது. கைக்குட்டை முதல் வேலைவாய்ப்பு வரை திட்டமிட்டு பகுத்துக்கொண்டது. அதை புரிந்து கொள்ளமுடியாது தெரிவி என்கின்ற மாயை முன்னவைக்கப்படுகிறது.

ஆதிகாரத்தின் அடிப்படையில் பலம் பொருந்தியவனாக ஆள்பவனாக ஆணையும் அதற்கு சேவைபுரியும் இனமாக பெண்ணையும் கட்டமைக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அதை செவ்வளவே செய்து வருகின்றனர். அதன் விளைவுதான் இந்த பென்றனும் பாயியும். ரோஸ்லிம் நீலமும். இன்று ஆணாதிக்கத்தை அல்லது ஆண்மையவாதத்தை மறுதலித்து முதலாளித்துவத்தால் வாழ்முடியாதநிலை உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது. அதனால் அதை பலமாக்கும் செயற்பாடுகளே அதிகளவில் இடம் பெறுகிறது.

இங்கு ஆணாதிக்கம் என்ற சொல் பாவிக்கப்பட்டது இது ஆண்களின் உலகம் என்ற கருத்துப்படதான். ஆண மையமாக வைத்து கட்டமைக்கப் பட்டவற்றில் தான் பெண்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பெண்ணுக்காக பெண்மையை கட்டமைக்க பயன்படுத்தப்படும் அனைத்து பொருள்களும் நடவடிக்கைகளும் ஆணினத்தை விட ஒரு படி தாழ் வாகத்தான் மதிக்கப்படுகிறது. இங்கு வேறுபாடு என்பது வேறு ஏற்ற தாழ்வு என்பது வேறு. வேறுபாடு இருக்கலாம் ஆனால் ஏற்ற தாழ்வு ஏன்? அது தான் கேள்வி.

இந்த கட்டமைப்புக்குள்ளால் வளரும் இரு குழந்தைகளும் உணர்வு சார்ந்து எப்படி செயற்படுகின்றன? தனது ஒவ்வொரு அசைவினூடாகவும்

வீரத்தையும் வீரியத்தையும் கற்றுக்கொள்ளும் குழந்தை சுதந்திரமாகவும் பலம் கொண்டதாகவும் கடினத்தன்மையானதாகவும் வளர்கிறது. மற்றுது அடக்கப்பட்டதாகவும் சாந்தமானதாகவும் மென்மையானதாகவும் உருவாக்கப்படுகிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு ஆண்குழந்தை பெண்குழந்தைகளுடன் இருப்பதற்கும் பெண் குழந்தையின் ஆடைகளை தெரிவு செய்வதற்கும் முயன்றால் பெற்றோரின் செயற்பாடு எத்தகையதாக இருக்கும்? அல்லது சமூகத்தின் செயற்பாடு எத்தகையதாக இருக்கும்? ‘சீ அது பொம்பிளைப்பிள்ளைக்கானது’ என கூறுவதினுடோடாக பெண்ணுக்கானதை இழிவாகவும் குறைவானதாகவும் மதிப்பிடும் மனப்பாங்கு வெளிப்படும். அல்லது அக்குழந்தையை குறைபாடுடைய குழந்தையாக ஒதுக்குவர். சாதாரண மனித ஜீவியாக அது பார்க்கப்படுவதில்லை. இதையே ஒரு பெண்குழந்தை செய்தால் அதை பலரும் உற்சாகப் படுத்துவர், ஏற்றுக்கொள்வர். இதிலிருந்து ஆண்மைக்கும் பெண்மைக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பெறுமானம் எத்தகையது என புரிந்து பொள்ள முடியும்.

ஒரு முறை பாராளுமன்றத்தில் இந்திராகாந்தியை பார்த்து ஒரு அமைச்சர் கூறினாராம் “இன்று இங்கே ஒரே ஒரு ஆண்தான் உள்ளார். அவர் இந்திராகாந்தி.” இது மிகப்பிரபல்யமான கூற்று. இது எத்தகைய கருத்துருவாக்கத்தை முன்வைக்கிறது? இங்கே ஆண்மை பெண்மை பகுப்பில் பலம் பலமின்மை தெளிவாக முன்வைக்கப்படுகிறது.

எனவே இந்த ஆண்மை பெண்மை பகுப்பு கட்டமைக்கப்பட்ட விதமும் அது கொண்டு செல்லப்படும் முறை அல்லது பொறிமுறையும் திட்டமிட்டு ஆண் பலமிக்கவனாக (power) முன்வைக்கும் படிமுறை களையே உள்ளடக்கியுள்ளது.. பிறப்பில் ஆண் பெண் என பிறந்தாலும் வளர்ப்பில் ‘வலு’ அடிப்படையில் ஆண்மை பெண்மை, வேறுபடுத்தப்பட்டு நிலைநிறுத்தப்படுகிறது.

ஆனால் மனித இனத்தை ஆராய்ந்த பல ஆய்வாளர்கள் ஆனுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே உள்ளார்ந்த உடல், நடத்தை, உணர்ச்சி, மற்றும் உளவியல் வேறுபாடுகள் உள்ளன. அவர்கள் அதை உறுதிப்பட கொண்டாடுகிறர்கள். ஆனால் ஒரு பாலை விட மற்றய பால் உயர்ந்தது என எத்தகைய ஒரு சான்றும் இல்லை என உறுதிப்பட கூறியுள்ளனர்.

ஆனால் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் மற்றவர்கள் முன்னிலையில் தம்மை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள மதம் பண்பாடு சார்ந்து தன்னை அடையாளப்படுத்த விளைகிறான்.அது ஆண்மை பெண்மையில் ஆரம்பிக்கிறது.

பிறப்பின் மூலம் பெறப்படும் பால், பண்பாட்டினாடாக சமூக ஏற்பாடுகளினாடு பெறப்படும் பால்நிலையினாடு ஒருவர் தன்னை அடையாளப்படுத்த விளைகின்ற போது அவருக்கு தெரிவு இல்லாமல் போகிறது. ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட பால் நிலைப் பங்காற்றல்களில் இருந்து அவர் எதையாவது தெரிவு செய்ய வேண்டும். இயல்பாக மனித உணர்வு என்ன சொல்கிறது எப்படி செயற்பட சொல்கிறது என்பதை மறுதலிக்க வைக்கிறது. இங்கே தான் மூன்றாவது பாலினத்தின் பிரச்சினையும் எழுகிறது.பல நாடுகளில் மூன்றாவது பாலினம் அனுமதிக்கப் படாத ஒன்று.மூன்றாவது பாலினம் ஒரு குறைபாடுடைய மனித இனமாக பார்க்கப்படுகிறது.ஆனால் சில நாடுகள் அங்கீகாரம் அளித்துள்ளன.நான் நினைக்கிறேன் தெற்காசிய நாடுகளில் நேபாளம் தான் முதன்முதல் இதற்கு அங்கீராம் அளித்துள்ளது.

இதனடிப்படையில் பெண்களின் பால்மை கட்டமைக்கப்பட்ட முறைமை ஆணுக்கு உவப்பானதாக ஆணுக்கு உதவியாக ஆணுக்கு துணையாக இருக்கிறதேயொழிய ஒரு தனித்த மனித ஜீவிக்கானதாக இருக்கவில்லை.இங்கே ஒருவரின் ‘பாலுணர்வு’ வெளிப்பபாடு ‘பால்நிலை’யின் பாற்பட்டு நிற்கிறது.பெண் என்றால் யார்? பெண்மை எப்படி இருக்க வேண்டும்? ஆண்மை எப்படி இருக்க வேண்டும்? என்பதின் அடிப்படையில் இருவருக்ககுமான பாலுணர்வு வெளிப்பாடு வரையறுக்கப்பட்டே இருக்கிறது. பொதுவாக ஆண்களின் பாலுணர்வு உற்சாகப்படுத்தும் அளவிற்கு. பெண்களின் பாலுணர்வு உற்சாகப்படுத்தப்படுவதில்லை. பெரும்பபாலான இலக்கியங்களிலும் கலை கலாசாரங்களிலும் இதை கண்டறிய முடியும்.

அத்துடன் பெண்ணின் பாலுணர்வு மறுஉற்பத்தியுடன் மையப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. பெண்ணின் முழுமை தாய்மையுடன் பினைந்திருப்பதும் அந்த தாய்மை திருமணம் குடும்பம் என்பனவற்றில் கட்டுப்பட்டிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. இங்கே திருமணம் குடும்பம் இரண்டுமே பெண்ணின் பாலுணர்வை தீர்மானிக்கின்றன. அதுவும் கர்ப்பப்பையில்தான் மையம்

கொள்கிறது.அந்த கர்ப்பப்பையில் மையம் கொள்ளும் பாலுணர்வும் பெண்ணின் சுதந்திர தெரிவு அல்ல. நாடுகளின் சட்டமும் இதை உறுதி செய்கின்றன.

பெண்ணும் ஆணும்தான் திருமணம் செய்யவேண்டும்.(பெண்ணோ ஆணோ தன்னுணர்வில் ஒரே பாலினத்தை நாடுவது சட்டப்படி குற்றம்).

குடும்பத்திற்கப்பாலான பாலுறவு குற்றம். (அப்படி நடந்தால் விவாகரத்து கோரலாம்.)

குழந்தை இல்லாவிட்டால் விவாகரத்து கோரலாம்.

கருக்கலைப்பு செய்யமுடியாது.

பெண்ணின் உடல் சார்ந்து செயற்படும் அரசியல் இங்கே கவனிக்கத் தக்கது.

அரசுக்கு சமூக உற்பத்தி வேண்டும்.(மறு உற்பத்தி)

ஆணுக்கு தன் பெயரில் குழந்தை வேண்டும்.

இவற்றுக்கான பெண் உடல் தனித்து தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் ஒன்றாக ஆகிவிட முடியாது.

இதில் திருமணம் குடும்பம் முக்கிய புள்ளிகளாக உள்ளன. பாலுணர்வு தொடர்பாக

இங்கே சில கேள்விகள் எழுப்பவேண்டியுள்ளது.

திருமணம் எல்லோருக்கும் சாத்தியமா?

திருமணத்தின் பின் தமது துணைகளை இழந்தவர்கள்?

திருமணம் வேண்டாம் என மறுதலிப்போர்?

இவர்களுக்கான பாலுணர்வுத் தேவைகள், பூர்த்திகள் எத்தகையன?

இந்த கேள்விகளினுாடாக நாம் புரிந்து கொள்ள முயல்வது, பாலுணர்வு மிகத் தெளிவாக கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு பெண்ணுக்கு

தனக்கான துணை தேடும் அதிகாரம் உள்ளதா?

திருமணத்தில் குழந்தையை தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் உள்ளதா?

குடும்ப வன்முறை தொடர்பில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா?

இவற்றுக்கான சட்டங்கள் என்ன சொல்கின்றன -

சட்டங்களுக்கப்பால் சமூக பண்பாட்டு ஏற்பாடுகள் ஆணுக்கு எப்படி உள்ளன?

பலதார மனம் -

வர்த்தக ரீதியான ஏற்பாடு(பணம் கொடுத்து பெறதல்)

குடும்பத்திற்கு அப்பால் தொடர்பு.(அன்பின் நிமித்தம்.)

இந்த கட்டமைப்புகளை நாம் விளங்கிக் கொள்கின்றபோது பெண் தன் சுயங்களோடு வாழ்முடியாத - வாழக்கூடாத ஒரு சமூக உயிரியாக உருவாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள் என்பது புரிகிறது.

இங்கே இன்று எழுந்துள்ள பெண்ணுக்கான மொழி பற்றிய தேடலும் வெளிப்பாடும் முக்கியமானது. பால்மை கட்டமைக்கப்பட்ட விதத்தில் பெண்ணின் பாலுணர்வு சார்ந்து பெண்ணால் வெளிப்படுத்தமுடியா தளவுக்கு மொழியின் போதாமை உணரப்பட்டுள்ளது. எனவே ஆண்மை பெண்மையின் கட்டமைபுகள் திட்டமிட்ட செயற்பாடுகள் என்பதும், அதனாடக இயல்புணர்ச்சிகள் வடிவமைக்கப்படுகின்றபோது பாலுணர்வு என்பது பெண்ணின் இயல்புணர்ச்சியாக இல்லாது இருப்பதும் தெளிவாகிறது. இவற்றை விளங்கிக் கொள்வதிலிருந்துதான் ஆண் பெண் சமத்துவம் பற்றியும் அதை பெறுதல் பற்றியும் நாம் சிந்திக்க முடியும்.

தொலைக்காட்சியில் பெண் என்ற பிம்பம் : வெளிப்பாடும் - தடுப்பும்

எம். பகீரதி

இன்றைய சூழலில் இலங்கை தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகள் ஏட்டிக்குப் போட்டியாக பல்வேறுபட்ட விடயங்களை ஒளிபரப்பி வருகின்றன. அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க சில நிகழ்ச்சிகள் (Programmes), நிகழ்ச்சி முன்னரிவிப்புகள் (Trailer) மற்றும் விளம்பரங்கள் (Advertisement) போன்றவற்றை நோக்கும் போது, அதிகமானவை பெண்ணை ஒரு கவர்ச்சிக்குரிய பிம்பமாகவே சித்திரிக்கின்றன. இவற்றினாடாக பெண்ணின் பொது அல்லது தனிப்பட்ட வாழ்வில் அவளது உடலியல் அல்லது உளவியல் ரீதியிலான இழப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய செயற்பாடுகள் தொலைக்காட்சி உள்ளிட்ட வெகுஜன ஊடகங்களினால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பது தெட்டத்தெளிவாகின்றது. அதன்காரணமாக பெண் களுக்கு துன்புறுத்தலை ஏற்படுத்தும் அல்லது பெண்ணின் சுதந்திரத்தை பறிக்கும் செயல்கள் மென்மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கின்றன. அந்தவகையில் சமூகத்தின் மிகவும் முக்கியமான பிரிவினராக கருதப்படும் பெண்களிடையே தொலைக்காட்சி விளம்பரங்கள் அல்லது ஒளிபரப்பாகும் விடயங்கள் எவ்வாறான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன என்பதை கண்டறிந்து, அதனாடாக அவருக்கு சமூக நிலைப்பாட்டுடனான விழுமியங்கள், நெறிமுறைகள், சீரான சமூக இடைவினை போன்றவற்றில் ஏற்படுகின்ற பாதிப்புக்களை தெளிவுபடுத்தி, அவற்றினை தடுப்பதற்கான தீர்வுகளை முன்வைப்பதாகவே இந்த கட்டுரை அமைகின்றது.

ஊடகம் என்பது (Medium / Media) வெகுஜனத் தொடர்பாடலில் பயன்படும் சாதனங்களுக்கான இன்றைய மொழி பெயர்ப்பு ஆகும். சாதனம் என்பது ஒரு செய்தியை ஒரு பாதை வழியாகச் செலுத்தத்

தகுதியுள்ள சமிக்கையாக மாற்றும் பெளதீக தொழினுட்ப செயல் முறையாகும். அவ்வாறாக நோக்கும்போது தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் என்பது ஒரு கருத்தை அல்லது ஒரு தகவலை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு பரிமாற்றம் செய்ய உதவும் கருவிகள் அல்லது தகவல் தொடர்பில் தகவலாளரையும் பெறுநரையும் தொடர்புபடுத்தும் தொடர்புக் கருவிகள் என விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

தொலைக்காட்சியும் பெண்களும்

குரலொலி (Voice), தரவுகள் (Data), ஒளியுரு (Video) ஆகிய மூன்று முக்கியமான தொடர்பு முறைகளைக் கைக்கொண்டு கட்புல செவிப்புல சாதனமாக செயற்பட்டு சமூகத்தில் அதிக தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துவது தொலைக்காட்சி. சமூக இயங்கியல் தளத்தில் சமூகம் சார்ந்த விடயங்கள் தோன்றுவதும் மறைவதும் முன்னேற்றம் காண்பதும் பின்னடைவதும் இயல்பாகும். இருந்தபோதிலும் சமூகமயமாக்கம், சமூகமாற்றம் என்ப வற்றில் இதன் தாக்கம் அளவுக்கதிகமானதாகவே காணப்படுகின்றது. சமூகநிலையில் சகலர் மீதும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்ற போதிலும் இது பெண்களின் மீதே மிகுந்த பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றமையை சமீபத்திய எமது ஆய்வுகள் நிரூபித்துள்ளன. ஆகவே பெண்கள் மீதான தொலைக்காட்சியின் தாக்கம் பற்றி ஆழமாக நோக்கப்பட வேண்டிய சூழல் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள், தமது வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பிரதான வழியாக விளம்பரங்களை நம்பியிருக்கின்றன. அதன்காரணமாக, மக்களுக்கு தாம் விளம்பரம் செய்கின்ற பொருட்களை அறிமுகப்படுத்துவது முதல் அதனை வாங்கச் செய்வது வரை பல்வேறுபட்ட வடிவிலான விளம்பரங்களை வடிவமைத்து ஒளிபரப்புகின்றன. விளம்பரங்கள் எமது சமூகத்தின் எல்லா பகுதிகளையும் இன்று ஆக்கிரமித்துள்ளது. நாம் அன்றாடம் வீட்டில் பயன்படுத்தும் பொருட்கள், அணியும் ஆடைகள், தொலைக்காட்சியில் காணும் நிகழ்ச்சிகள், படிக்கும் புத்தகங்கள், பொழுது போக்கிற்காக செல்லும் இடங்கள், வீட்டுத் தேவைகளுக்காக பொருள் வாங்க செல்லும் வணிக வளாகங்கள் போன்ற அனைத்தும் விளம்பரங்களின் கூடாரங்களாகியுள்ளன.

பொதுவாக விளம்பரங்கள் கவனம் (Attention), ஆர்வம் (Interest), விருப்பம் (Desire), செயல்பாடு (Action), திருப்தி (Satisfaction) என்பனவற்றை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்படுகின்றன.

தொலைக்காட்சி விளம்பரங்கள்

தொலைக்காட்சியின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக படங்கள் (Pictures) அமைந்துள்ளன. தொலைக்காட்சியின் ஓர் அங்கமாக வரைபடங்களும் பின்னணிக் காட்சிகளும் உள்ளன. இவையே தொலைக்காட்சி விளம்பர உருவாக்கத்திற்கு மிகவும் பயனுடையதாக விளங்குகின்றன. இன்று கணிப்பொறியின் வளர்ச்சி மூலம் வியத்தகு வரைபடங்கள் தொலைக்காட்சி விளம்பரத்திற்கு உருவாக்கப்படுகின்றன. இவை மேலும் விளம்பரத்தின் போக்கை மாற்றி அமைக்க உதவுகின்றன. நன்றாக தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு தொலைக்காட்சி விளம்பரம் நேயர்களின் கணக்கள் மிகவும் கவரும் தன்மை கொண்டதாக அமையும். அத்தகைய காட்சிகள் மிகவும் உயிரோட்டமுடையதாக விளங்கும். இப்படங்கள் வாழ்க்கைக்குரிய சந்தைப் பொருட்களை நேயர்களுக்கு கொண்டு வந்து சேர்க்கின்றன. அவை மக்கள் மத்தியில் ஒரு நம்பகத் தன்மையை ஏற்படுத்தி அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்கின்றது. தொலைக்காட்சி விளம்பரம் ஒரு பிரச்சி னை பற்றியும் அதற்குரிய தீர்வு பற்றியும் விளக்குவதாக அமையுமானால் அதுவே அவ்விளம்பரத்தின் வெற்றியாகும். விளம்பரங்கள் எவ்வளவு சிறப்பாக காட்டப்படுகின்றன என்பதைப் பொறுத்தே அவற்றின் வெற்றிகள் அமைகின்றன. நகல் எழுத்தாளர் ஒரு சிறு வினாடியைக் கூட வீணாக்கக்கூடாது. காட்சி மற்றும் சொற்களின் மூலம் விளம்பரக் கருத்து என்னவென்று சொல்லப்பட வேண்டும். இந்தக் கருத்து எளிதாகவும் அத்துடன் விளம்பரத்தின் முதல் சொல்லே விளம்பரக் கூற்றை எடுத்துக் கூறும் சொல்லாகவும் அமையப் பெற வேண்டும். உதாரணத்திற்கு விளம்பரத்தில் வரும் மொடல் (Model) பசியாகவோ, வேதனையாகவோ அல்லது எதையோ தேடுவதைப் போலவோ அல்லது எப்படி வேண்டு மானாலும் காண்பிக்கப்படலாம். பிறகு அவ்விளம்பரப் பொருள் எவ்வாறு அவர்களுக்கு நன்மை அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்பதையும் காட்ட வேண்டும். இவை யாவும் 15 - 30 நொடிகளில் காட்டப்படவேண்டும். வாழ்வின் ஒரு அங்கம் விளம்பரம். அது எப்போதும் சூழல், உணர்வு,

சுகம், மகிழ்ச்சி இவைகளோடு ஒன்றி ஆர்வத்தை தூண்டுவதாகவும், மேலும் அது ஒரு பொழுது போக்குச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்கும்.

இலங்கை தொலைக்காட்சிகளில் ஒளிபரப்பாகும் விளம்பரங்களில் பெண்களின் சித்திரிப்பு

மக்களின் பாவனைக்கான பொருட்கள் சேவைகள் பற்றிய ஏராளமான விளம்பரங்கள் இலங்கை தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளில் ஒளிபரப்பாகி வருகின்றன. அவற்றில் 90 வீதமானவை பெண்களையே காட்சிப் பொருளாக கொண்டிருக்கின்றன. அதிலும் 75 வீதமானவை பெண்களின் அங்கங்களை மிக நெருங்கிய (Clouse-up) காட்சிகளாக - கவர்ச்சியாகக் காட்டும் விளம்பரங்களாகவே காணப்படுகின்றன. பெண்ணின் தலைமயிர் தொடக்கம் உள்ளங்கால் வரையுமான அனைத்து அங்கங்களையும் சித்திரிக்கும் விதம் விளம்பரக்காட்சிகள் ஒளிபரப்பாகி வருவதை காணமுடிகிறது.

விளம்பரங்களில் தோன்றும் பெண்களினுடைய உடலில் ஆடைகள் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. குறுகிய அளவிலான அந்த ஆடைகளும் மிக இறுக்கமாக அணிவிக்கப்பட்டு உள் அங்கங்கள் பளிச்சென்று தெரியும் வகையிலேயே காட்டப்படுகின்றன. அவளின் கண் - கண் அசைவுகள் - பார்வை என அனைத்துமே ஒருவித மோக உணர்வை ஏற்படுத்துவதாக சித்திரிக்கப்படுகின்றன. அவளது வாய் - உதடு - பற்கள் - நாக்கு போன்ற அங்கங்களும், வாய் திறத்தல் - மூடுதல் - அசைத்தல் என அனைத்துமே ஒருவித உணர்வுத் தாக்கத்தை ஊட்டுவதாக சித்திரிக்கப்படுகின்றன. கண்ணம் - கழுத்து - மார்பு - முதுகு - இடுப்பு - வயிறு - தொடை என அங்கம் அங்கமாக வெவ்வேறு அளவுகளால் எடுக்கப்பட்ட மிகத் தெளிவாகத் தெரியக்கூடிய நெருக்கமான காட்சிகளாக (Clouse-up) காட்டப்படுகின்றன. ஒரு பெண் இருப்பது, குளிவது, எழுவது, நடப்பது, ஓடுவது, திரும்புவது, சிரிப்பது, கண் மூடுவது - திறப்பது போன்ற அனைத்து அங்க அசைவுகளும் கவர்ச்சிக்குரிய இரசனையாகவே சித்திரிக்கப்படுகின்றன.

பொதுவாக இலங்கைத் தொலைக்காட்சி விளம்பரங்களில் தோன்றும் பெண்கள் மெல்லிய பளபளப்பான கட்டிறுக்கமான உடலமைப்பு

கவர்ச்சியான தோற்றம் என்பவற்றை மையப்படுத்திய எடுத்துக்காட்டான பெண்ணாக (Ideal Women) காட்டப்படுகிறாள். இதுவே இன்றைய தொலைக்காட்சி விளம்பரங்களின் அடிப்படை அம்சங்களாகவும் விளம்பரத்துக்கான பெண்ணின் முதல்த் தகுதிகளாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. சில விளம்பரங்களை எடுத்துக்காட்டுக்காக நோக்குவோம்.

- முகப்பூச்சு நிறுவனம் ஒன்றின் விளம்பரங்கள் - பெண்கள் பயன்பாட்டிற்கு உகந்தவை எனக்கூறி பல்வேறுபட்ட பெயர்களில் பெண்களுக்கான முகப்பூச்சு கொழுப்புகளை (Cream) இந்நிறுவனம் விற்பனை செய்து வருகிறது. அதனது விற்பனையை அதிகரிக்கும் நோக்கோடு பல்வேறுபட்ட விளம்பரங்களையும் செய்து வருகிறது. அவ்வாறான விளம்பரங்களிலொன்று முகப்பூச்சு விளம்பரம். இதில் பெண் மிக கவர்ச்சியானவளாக காட்டப்படுகிறாள். கட்டிளமைப் பருவமுள்ள ஒரு அழகான பெண் அரைகுறை நவநாகரிக உடையுடன் கால்களை மடித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்து இருக்கிறாள். அவளது உடலில் ஒருவிதமான மினுமினுப்பு பளிச்சென வருடிச்செல்கிறது. அவளது முகம் ஒருவித கிலேசத்தை ஏற்படுத்துகிறது.
- உடற்பயிற்சி செய்யும் கருவிகளின் விளம்பரங்கள் - இரசாயன மயமாக்கப்பட்ட இன்றைய உணவுப்பாவனையின் காரணமாக மனிதன் இலகுவாக பல்வேறுபட்ட நோய்களுக்கும் ஆளாகி வருகின்றான். அதிலிருந்து மீள்வதற்காக உடற்பயிற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டிய கட்டாயச் சூழலுக்குள் தள்ளப்பட்டுள்ளான். அதற்கென பல நிறுவனங்கள் உடற்பயிற்சி சாதனங்களையும் விற்பனைக்கு விட்டுள்ளன. இந்த உடற்பயிற்சி சாதனங்கள் இருபாலாருக்கும் உரியவை. ஆனால் இச்சாதனங்களின் விளம்பரங்களில் காணப்படுவது பெரும்பாலும் பெண்களேயாகும்.. குறிப்பாக பெண்களின் வயிறு, மார்பு, இடை, கழுத்து என அனைத்து அங்கங்களும் மிக நெருங்கிய காட்சிகளாக காட்டப்படுகின்றன.
- குறித்த கிறீமின் விளம்பரம் - இந்த கிறீமை பெண்கள் பயன்படுத்தினால் மிக வசீகரமாக மாறுவீர்கள் என்பதாக காணப்படுகிறது இவ்விளம்பரம். இந்த விளம்பரத்தைப் பார்க்கும் போது குறித்த விளம்பரத்தில் தோன்றும் அப்பெண் உடை அணிந்துள்ளாலாலா என்ற சந்தேகத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. அவ்வாறு குறித்த பெண் சித்திரிக்கப்படுகிறாள்.

- பல்வேறுபட்ட சவர்க்காரங்களின் விளம்பரங்கள் - குளிப்பதற்கு மற்றும் துணி கழுவுவதற்காக பாவிக்கும் சவர்க்காரங்கள் பல உள்ளன. அவற்றின் விற்பனை போட்டி காரணமாக வெவ்வேறுபட்ட வடிவிலான விளம்பரங்கள் ஒளிபரப்பாகின்றன. அவற்றில் அதிகமானவை பெண்களின் மேனியினை பிரதானப்படுத்தியே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக சமீபத்தில் ஒளிபரப்பாகிய லக்ஸ் சவர்க்கார விளம்பரத்தை நோக்கும்போது, அவ்விளம்பரத்தில் தோன்றும் குறித்த பெண்ணின் உடம்பில் நுரைகள் தெரிகின்றன, ஆனால் உடைகள் தெரியவில்லை. அதனை பார்ப்பவர்களின் கற்பனையில் வேறொரு பிம்பம் உருவகிக்கப்படுகிறது.
- சம்பூ விளம்பரம் - சில சம்பூக்களின் விளம்பரங்கள் ஒளிபரப்பாகி வருகின்றன, அவற்றில் ஒரு சம்பூவின் விளம்பரத்தை ஊதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால் அதில் தோன்றும் குறித்த பெண்ணின் தலைமுடியும் அவளது முகமும் விளம்பரத்தில் கையாளப் பட்டிருக்கின்றன. அதனை பார்க்கும்போது அவளின் தலைமுடி, கண், உதடு, முகம் போன்றவை ஒருவிதமான மோகத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அது சம்பூவுக்கான காட்சிகளையும் கடந்து ஒருவித கவர்ச்சியை தூண்டுகின்றது.
- பால்மா விளம்பரங்கள் - இலங்கையில் பல்வேறுபட்ட பால்மாக்கள் விற்பனையில் உள்ளன. அவற்றின் விற்பனைப் போட்டி விளம்பரங்களை செய்யத்தூண்டுகின்றன. அதன்காரணமாக பால்மா தொடர்பாகவும் அதிகமான விளம்பரங்கள் ஒளிபரப்பாகி வருகின்றன. பொதுவாக பால்மாவை எல்லோரும் குடிப்பார்கள், ஆனால் விளம்பரத்தில் பெண்கள் மட்டுமே அதிகமாக தோன்றுகிறாள்.
- மென்பானங்களின் விளம்பரங்கள் - பல்வகைப்பட்ட மென்பானங்கள் பாவனையில் உள்ளன. இது தொடர்பாக பல்வேறுபட்ட வடிவிலான விளம்பரங்கள் ஒளிபரப்பாகி வருகின்றன. அவற்றில் குறித்த பானத்தை ஒரு பெண் குடிப்பதாக தோன்றும் விளம்பரத்தை நோக்கும்போது, அப்பெண் அதனை குடிக்கும் விதம், அவள் நிற்கும் நிலை என்பன ஆண்கள் அந்த விளம்பரத்தினை மீண்டும் பார்க்கும் வகையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தொலைக்காட்சி விளம்பரங்களின் வெளிப்பாடு

மேற்குறித்தவாறான விளம்பரங்களின் வெளிப்பாடுகளை நோக்கும்போது இன்றைய தொலைக்காட்சி விளம்பரங்கள் உண்மைக்குப் புறம்பான மாயலோகக் காட்சிகளையே உள்ளடக்கங்களாக கொண்டுள்ளமை தெளிவறுத்தப்படுகிறது. பெண்களின் சுயத்தை மறுதலிக்கின்ற இருப்பாகவே இதனை கொள்ள முடிகிறது.

பாவனைக்குரிய ஒரு விற்பனைப் பண்டமாகவே இந்த விளம்பரங்களில் பெண் சித்திரிக்கப்படுகிறாள். இது பெண்கள் குறித்த யதார்த்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு அவள் பற்றிய தரக்குறைவான படிமப்படுத்தப்பட்ட ஆண்நிலை சார்ந்த கற்பனை சித்திரிப்புகளாகவே கொள்ளப்படத்தக்கவை.

தொலைக்காட்சி என்ற சாதனத்தின் துரித வளர்ச்சியும் இவ்வாறான பன்முகப் போக்கும் பெண்கள் பற்றிய தரக்குறைவான - போலித்தனமான - பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய பிம்பங்களை சமூகத்தின் சகல மட்டங்களிலும் பரப்புகின்றது. அதன் காரணமாக பெண்கள் பற்றிய பிழையான சிந்தனையுள்ள ஆண்களின் கொடுரோமான மனப்போக்கு மேலும் அதிகரிப்பதற்கு வாய்ப்பேற்படுகின்றது.

பெண்கள் பற்றிய விளம்பரவழி கருத்தாக்கங்கள் அவளது உடலை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஆக்கப்படுகின்றன. அதனால் பெண்ணின் உடல் அழகே பெண்ணுக்குரிய முக்கியமான அமசம் என்ற மாயக் கற்பிதம் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்காரணமாக விளம்பரங்களினால் போலிக்ஷித்திரிப்புகள் உண்மை பிம்பங்களாக உருமாறிவருகின்றன.

விளம்பரங்களில் காட்டப்படும் பெண்ணை யதார்த்தபூர்வமானவளாக காட்டாமல் அவளை கற்பனாவாத பிம்பமாகவே காட்ட முயல்கின்றனர். அதனால், பெண் எப்பொழுதும் ஆண்களுக்கான போகப்பொருளாகவே எண்ணப்படுகிறாள். பெண்களின் உடலை விளம்பரங்களில் அங்கம் அங்கமாக சித்திரித்து பாலியல் கவர்ச்சியைத்தூண்டி தமது பண்டங்களை விற்பனை செய்ய முயல்கின்றனர். அதன்காரணமாக பெண்ணும் ஒரு விற்பனைப்பண்டமாகவே கருதப்படுகிறாள். பெண் என்பவள் பால் அடிப்படையில் அடையப்படுபொருளாக காட்டப்படுகிறாள். அதனால் அவள் ஆண்களின் அடிமையாக நோக்கப்பட வைக்கின்றன.

இவ்வாறான வேறுபாடுகளும் எண்ணக்கருக்களும் ஆணாதிகாரத்துவக் கருத்துக்களும் விளம்பரங்களால் நிலைநிறத்தப்பட்டு வருகின்றன. தொலைக்காட்சி விளம்பரங்கள் பெண்கள் பற்றிய கற்பனைகளை மீளுருவாக்கம் செய்கின்றன. பெண்ணின் உடலையும் உடலமைப்பையும் தோற்றுத்தையும் கொச்சைப்படுத்துகின்றன. பெண்பற்றிய போலியான விளம்பரச் சித்திரிப்புகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன.

தொலைக்காட்சி விளம்பரங்களின் போக்கையும் உள்ளடக்கத்தையும் துறைசார் அறிஞர்கள் தீர்மானிப்பதில்லை. இளைய தலைமுறையினரின் பெண்கள் பற்றிய சிந்தனை வக்கிரமுள்ளதாக மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. வெளிப்படையான திறந்தவெளி புதிய சிந்தனைகள் என்ற பெயரில் போலிகள் வெளிவருகின்றன. ஆண் - பெண் என்ற சமூக சமத்துவம் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

தீர்வுகளும் முன்மொழிவுகளும்

தொலைக்காட்சி விளம்பரங்கள் உள்ளிட்ட அனைத்து விடயங்களும் பெண் என்ற பிம்பத்தை போலியாக சித்திரித்துச் செல்லும் மோசமான போக்கிலிருந்து சரியான பாதைக்கு மாற்றுவதற்கான வழிமுறைகள் என்ன? இவற்றுக்கெதிரான மாற்று நடவடிக்கைகள் என்ன? என்பவை பற்றி உரத்துச்சிந்தித்து வேகமாக செயற்பட வேண்டிய அவசியம் எம்மத்தியில் விடப்பட்டுள்ளது. இதனை அடியொற்றியதாகவே எமது தீர்வுகளும் முன்மொழிவுகளும் அமைகின்றன.

ஓஸிபரப்பப்படும் அனைத்து விளம்பரங்களையும் ஏற்றுக்கொள்பவர்களாகவே எமது சமூகத்தினர் காணப்படுகின்றனர். அவ்வாறு இல்லாமல் அவற்றினை விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தோடு நோக்குபவர்களாக அனைத்து சமூகநிலையினரும் மாறவேண்டும். அப்போதுதான் எதனையும் விளம்பரங்களினுடைய வெளியிடலாம் என்ற தொலைக்காட்சிக்காரர்களினதும் விளம்பரதாரர்களினதும் தப்பான அபிப்பிராயம் நிர்மூலப்படுத்தப்படும். சமூகத்தை நேசிக்கும் மக்கள், பெண்கள் பற்றிய மிகைப்படுத்தப்பட்ட விளம்பரங்களை துணிவுடன் விமர்சித்து அவற்றினைப்பற்றி பொதுநிலையினர் மத்தியில் கருத்துரைத்து அவற்றினுடைக் குரையோடிப் போடுவான பிழையான கருத்துநிலைகளில் கல மட்டங்களிலும் மாற்றம் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஆண் - பெண்களுக்கிடையிலான உயர்வு - தாழ்வு என்ற சமத்துவ மற்ற சமூக அமைப்பை மாற்றம் காணச் செய்ய வேண்டும். பொதுவாக பெண்ணை விட சுகல விதத்திலும் ஆண் உயர்ந்தவன் என்ற போக்கு நின்றுநிலைத்து வருகின்றது. அதனையே விளம்பரங்களும் தொடர்கின்றன. இதனை அனைவரும் நன்குணர்ந்து ஒற்றுமையுடன் செயற்பட்டு முறியடிப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும். பெண்ணியச் சிந்தனைகள் பரவலாக்கப்படவேண்டும். அதனுடாக எல்லா மட்டங்களிலும் உள்ள ஆணாதிக்க சிந்தனை அடையாளம் காணப்பட்டு மாற்றங்கள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும்.

பாவியல் கவர்ச்சியைத் தூண்டும்வகையில் பெண்களை பயன்படுத்தும் தொலைக்காட்சி மற்றும் விளம்பர நிறுவனங்களை நாடி அவர்களது மனப்போக்கில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில், இவற்றில் பணியாற்றும் அனைவருக்கும் இவற்றினுடைய சமூக அறம் தெரிந்திருக்கும் என்ற நம்பிக்கையில்லை. அது தெரியாதபோது அதன்பின்னரான அனைத்தும் பிழையான வழிநடத்தலாகவே இருக்கும் என்பது யதார்த்தம்.

தொலைக்காட்சி மற்றும் விளம்பர நிறுவனங்களில் அதிகாரமுள்ள அலுவலர்களாக பணியாற்றுவதற்கு பெண்கள் முன்வரவேண்டும். அவற்றின் அதிகாரத்தை பெண்கள் கைப்பற்ற வேண்டும். அவ்வாறுல்லாத போது பெண்ணிலை நோக்குள்ள ஆண்களின் கைகளில் அதிகாரங்கள் சென்றடையும் வகையில் வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். இலங்கையின் ஊடக செயற்பரப்பை ஆராயும்போது பெண்கள் தலைமைத்துவம் வகிக்கும் அல்லது முடிவெடுக்கும் நிலையில் தொழில் புரிதல் என்பது மிகக்குறைவாகவே காணப்படுகிறது. தகுதியான, திறமையான பெண்கள் இவ்வாறான தொழில் துறைகளில் ஈடுபடுவதில் நாட்டம் செலுத்துவதில்லை என்ற கருத்தும் காணப்படுகிறது. ஆகவே, அந்நிலை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

மாற்று சமூக விளம்பர நிறுவனங்களை தொடங்குவதற்கான வழிவகை களை உருவாக்க வேண்டும். இன்றைய விளம்பர நிறுவனங்கள் தமது வருமானத்தை மையப்படுத்தியதாகவே செயற்படுகின்றன. அவற்றிடம் சமூக அறம் என்பது மிகக்குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. அதன் காரணமாக சமூகப் பொறுப்பு என்பது பெரிதுபடுத்தப்படுவதில்லை. எனவே, சமூக அறம் தெரிந்த, சமூகத்தை நேசிக்கின்ற பொறுப்பு வாய்ந்த

விளம்பர நிறுவனங்களை தொடர்ச்சுவதற்கான ஊக்குவிப்புக்களை செயற்படுத்த வேண்டும்.

தொலைக்காட்சி உள்ளிட்ட தொடர்பு சாதனங்கள் அனைத்துமே பல்வேறுபட்ட விடயங்களையும் மக்களிடம் பரப்புகின்றன. அவை மக்களின் எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன. அவை வழங்கும் விடயங்கள் சரியோ தவறோ மக்கள் அதனை உண்மை என்றே நம்புகின்றனர். தவறான விடயங்கள் இவற்றினுடோக பரப்பப்படும்போது சமூகத்தில் குழப்பங்கள் நிகழ்கின்றன. எனவே இச்சாதனங்கள் தமக்கான ஒழுக்க நெறி பிறழாது சமூக அறத்தோடு பணியாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு தொலைக்காட்சி உள்ளிட்ட அனைத்து தொடர்பு ஊடகங்களுக்கும் உள்ளது. குறிப்பாக உண்மை பொறுப்புடைமை, சுதந்திரம், துல்லியம், நடுவு நிலைமை, தீங்கிழழப்பதை குறைத்தல் என்பவை ஒவ்வொரு ஊடகவியலாளர்களாலும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும்.

தொலைக்காட்சி உள்ளிட்ட ஊடக நிலையங்கள் ஒழுக்க முறைகளுக்கு உட்பட்ட வகையில் இயங்குவது போல் வெளிப்படையாக தெரிந்தாலும், ஆழமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும்போது இவை ஒழுக்க முறை களிலிருந்து மீறிய வகையிலேயே அதிகமாக செயற்படுகின்றமை வெளிப்படுகின்றது. பால்நிலை கூர்திறன் மிக்க வகையில் விளம்பரங்களும் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே இது தொடர்பான காத்திரமான நடவடிக்கைகள் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களால் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

தொலைக்காட்சிகளில் கவர்ச்சியான பெண்கள், பாலியல் சார்ந்த காட்சிகள் வரும்போது பெரும்பாலும் அவை மறைக்கப்படாமலும், தொகுக்கப்படாமலும் ஒளிபரப்பப்படுகின்றன. இதனால் பெரியவர்கள் மத்தியில் நடக்கும் விடயங்களையும் கட்டிளாமைப் பருவத்தினர் அறிந்து கொள்கின்றனர். அதனால் அவர்களின் சிந்தனையும் அது சார்ந்த விடயங்களுக்கு இட்டுச்செல்லப் படுகின்றன. எனவே இது போன்ற கீழ்மையான நிகழ்ச்சிகள், விளம்பரங்கள் தயாரிக்கப்படுவதையும் ஒளிபரப்பப்படுவதையும் அரசு தடை செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். அதேபோன்று பெற்றோர்களும் பெரியவர்களும் இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் தமதுபிள்ளைகள் மீது மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

மக்கள் பாவனைக்குத்தவாத தரக்குறைவான நுகர்ச்சிப் பொருட்களுக்கான பொருத்தமற்ற விளம்பரங்களும் அவற்றினது ஒளிபரப்புகளும்

அதிகரித்துள்ளன. அதற்கு பெண்களை பயன்படுத்தும் போதுதான் பெண்களின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டு அவள்மீதான துன்புறுத்தல்கள் அதிகரிக்கின்றன. அதனால் அவள் தனது பொது வாழ்விலும் தனிப்பட்ட வாழ்விலும் உடலியல் மற்றும் உளவியல் ரீதியான இழப்புக்களை சந்திக்கின்றாள். இதனை தடுத்துநிறுத்தி சமூகநிலைப்பாட்டுடனான விழுமியங்கள், நெறிமுறைகள் மற்றும் சீரான சமூக இடைவினை போன்றவை வளர்த்தெடுக்கப்பட இது போன்ற சமூக செயற்பாட்டு நிறுவனங்கள் முன்வரவேண்டும். அதேபோன்று இம்மாதிரியான நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்படவும் வேண்டும்.

References

1. மோசேஸ், எஸ்., 'வெகுஜன ஊடகம்', கிருஷி வெளியீடு, இலங்கை, 2007.
2. மோசேஸ், எஸ்., 'தொழில்நுட்ப கலைகள்', கிருஷி வெளியீடு, இலங்கை, 2007.
3. பகீரதி, எம்., 'இலங்கையில் தொலைக்காட்சி', கிருஷி வெளியீடு, இலங்கை, 2010.
4. Braham Tesser, 'Advanced Social Psychology', McGraw Hill, Boston University, 1995.
5. Bernard Phillips, 'Sociology :From Concepts to Practice", McGraw Hill, Boston University, 1979.
6. Blalock, H M., 'Social Statistics', McGraw Hill, New York, 1960.
7. Dominick, R.Joseph, 'The Dynamic of Mass Communication', McGraw Hill, New York, 1996.
8. Michael, C., 'The Development of Children', McGraw Hill, New York, 1996.
9. Nandana Karunananayake, 'Broadcasting in Sri Lanka: Potential and Performance', The Centre for Media and Policy Studies (CMPS), 1990.
10. Shelton, A., Gunaratne 'Hand book of the Media in Asia', Sage Publication, New Delhi, 2000.
11. www.lankaweb.com
12. www.cenerformedia.com

பின்-காலனியக் [Post-colonialism] கோட்பாடும் கலை இலக்கியமும்

மேமன்கவி

இன்றைய தமிழ் சமூகச் சூழலில், அதிலும் குறிப்பாக இலங்கை தமிழ்ச் சூழலில் பின் எனும் அடைமொழியுடன் கூடிய எந்தவொரு கோட்பாட்டை பற்றியும் பேச முனையும் பொழுது, ஏதோவொரு அருவருக்கதக்க ஓன்றை பற்றி பேசுவதாக பலர் முகம் சூழிப்பதை காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஒரு விடயத்தை புரிந்துக் கொள்ளுதல் என்பதற்கும். ஒரு விடயத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் என்பதற்கிடையிலான வேறுபாட்டை அறியாதத்தே இதற்கு காரணமாகிறது. அதேவேளை ஒரு விடயம் நமக்கு புரியவில்லை என்பதற்காக அதி பிழையானது என்று கூறுவதும் ஒரு வகையான பிடிவாதமே எனலாம்.

இவ்வாறான சூழலில்தான் நாம் “பின்காலனியம்” பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையில் பின் காலனியத்தை பற்றிய அறிமுகப்படுத்துவதில் இலங்கையில் ஆங்கில மொழியிலும் சிங்கள மொழியிலும் நடந்தேறிய அளவான முயற்சிகள் கூட, இலங்கையில் தமிழ் மொழியில் நடைபெறாத சூழலில் எந்த அளவில், எத்தகைய முயற்சிகள் நடைபெறுள்ளன என்பதை தேடி அறிய கொள்வதும், இலங்கை தமிழ்ச் சமூகச் சூழலில் பின் காலனியத்தின் பொருத்தபாட்டை பற்றியும், அக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இலங்கை தமிழ் கலை இலக்கியத்தை மற்றும் பிற கலை வடிவங்களை நோக்கும் முறைமை பற்றியும் சற்று சிந்திக்க தூண்டுவதுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பின் காலனியத்தை பற்றி அறிகின்ற முயற்சியின் பொழுது, அச் சொல்லாடவில் இருக்கும் ‘பின்’ என்ற சொல்லை பற்றிய சிறிது விளங்கிக் கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. பொதுவாக, ‘பின்’ எனும் அடையாளத்துடன்

சொல்லப்படும் எந்தவொரு கோட்பாட்டிலும் பின் என்பது பிறகானது என்ற அர்த்தத்திலே பிரயோகிப்படுவது வழக்கம். ஆனால் பின் காலனியத்தை பொறுத்த வரை பின் என்பது காலத்தை மனங்கொண்டு சொல்லப்படுவதில்லை, மாறாக அக்கோட்பாடு கொண்டிருக்கும் போக்கினை கொண்டே பயன்படுகிறது. இதனையே சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா அவர்கள் தனது “பின் காலனித்துவம் - சில விளக்கங்கள்” கட்டுரையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்

“பின்காலனித்துவத்தில் காணப்படும் ‘பின், பின்பு, பின்னர்’ போன்ற சொற்கள் கால எல்லைகளுக்குள் அடங்குவதில்லை. அவை காலத்தை விஞ்சி நிற்பவை, மீறியவை. பின் காலனியத்தின் செல்வாக்கும் வீச்சும் குறுகிய குறுக்கப்பட்ட கால வரையறைக்குக் கட்டுப்பட்டவை அல்ல.”

இக்கூற்று பின் காலனியம் எனும் சொல்லாடவிலுள்ள பின் என்பது பிறகானது என்ற அர்த்தத்தில் இல்லை எனத் தெரிகிறது.

அதே கட்டுரையில், பின்காலனியத்தின் ஆரம்பத்தை பற்றி சொல்லும் பொழுது,

“காலனிய ஆட்சிக்காலத்தில் காலனிய பிரஜையகள் காலனிய ஆட்சியாளர்களுக்கெதிராய் எப்பொழுது குரல் கொடுக்கத் தொடங்கினார்களோ அப்பொழுதே பின்காலனித்துவம் ஆரம்பமாயிற்று.” என்பார்.

அதே வேளை, பின் காலனியத்துவத்தின் தோற்றுத்திற்கான காரணத்தை பற்றி சொல்லும் பொழுது,

“20ம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய திறனாய்வுகளில் - நல்லீனம், பெண்ணியம், அமைப்பியல், எல்லாமே மேற்கத்திய சமூக, அரசியல் கலாச்சார கேள்விகளுக்கும் முரண்பாடுகளுக்கும் விடைதேடும் முயற்சியாக உருவாகின. இதற்கு மாறாக பின் காலனித்துவம் மூன்றாம் மண்டல பிரச்சனைகளுக்கு விமோசனம் தேட 60ல் அமெரிக்காவில் குடியேறிய முன்னால் காலனிய பிரஜைகளால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.”

இக்கருத்துகள் மூலம், பின்காலனியத்தின் ஆரம்பத்தை பற்றியும் அதன் நோக்கத்தையும் நம்மால் அறிந்துக் கொள்ள முடிகிறது. ஆனாலும்,

மேலும் விரிவாக பயில்வதன் மூலம் பின் காலனியத்தின் வருகைக்கான நோக்கங்கள் இன்னும் விரவானவை என தெரியவரும்.

காலனியத்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டமானது, அந்திய ஆட்சிப் பிடிவிருந்து விடுபட்டு, அடிமைப்பட்ட நாடுகளின் மக்கள் தங்களை தாங்களே ஆளுவதற்கான போராட்டமாக அதாவது சுதேசிய போராட்டமாகவே புரிந்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், பின்காலனியம் என்பது வெறுமனே அந்திய ஆட்சி பிடிவிருந்து விடுபட்டு, தம்மை தாமே ஆளுவது என்பதோடு குறுகிவிடவில்லை. அதற்கு மேலாக, பின் காலனியமானது, காலனியம் (Colonial) புகுத்திச் சென்ற காலனியப் பண்புகள், தங்களை தாங்களே ஆட்சி செய்த அரசுக்கட்டமைப்புக்குள்ளாம், சமூக கலை கலாசார இலக்கியம் என்பவற்றிலும் பரவிக் கிடந்த நிலையில், அப்பண்புகளை சகல துறைகளிலிருந்தும் நீக்கம் செய்தல் என்பதே பின்காலனியத்தின் பிரதான அம்சங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது.

காலனியங்கள் என்பது பெரும்பாலாக மேலைத்தேய நாடுகளாகவும், காலனியங்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பெரும்பாலான நாடுகள், கீழைத்தேய நாடுகளாகவும் இருந்தது வரலாறு. அதன் காரணமாக காலனியத்திற்கு எதிரான போராட்டம் என்பது மேலைத்தேயத்திற்கும் கீழைத்தேயத்திற்குமான இடையிலான போராட்டமாக இருந்தது. ஆனால் சுதேசியப் போராட்டங்களில் அதையிட்டு பேசப்படவில்லை. மாறாக வெள்ளையர்களுக்கு (பிரித்தானியர்கள், பிரான்ஸ்கார்கள், ஜெர்மனியர்கள் எல்லோரும் வெள்ளைகார்கள்தான்) எதிரான போராட்டங்களாகவே நோக்கப்பட்டன. ஆனால், பின் காலனிய கோட்பாடாளர்களின் வருகைக்கு பின்னர்தான் காலனியத்திற்கு எதிரான போராட்டங்களின் உள்ளார்த்த அம்சமாக மேலைத்தேயம் கீழைத்தேயம் என்ற முரண்பாடுதான் இயங்கி இருப்பதை தெரிய வந்தது. இன்னொரு வகையில் சொல்வதானால், ஐரோப்பிய காலனியங்களுக்கு எதிராக போராடிய, அக்காலனியங்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட ஆசிய-ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க (அதாவது மேற்குலகம் அடங்காத பிரதேசங்கள் என்று சொல்லுவார்கள்) நாட்டவர்களின் போராட்டத்திற்கான கோட்பாடாக பின் காலனியம் திகழ்கிறது.

இந்த வகையில், பாலஸ்தீன் ஆங்கில போராசிரியர் எட்வேட் சயித் (Edward Said 1940-2002) எழுதிய ‘ஓரியண்டலிசம்’ (Orientalism) எனும் நூல் பின் காலனியத்தின் மூல நூலாக கருதப்படுகிறது. மற்றும் அவரது

மற்றைய நூலான ‘Culture and Imperialism’ என்ற நூலும் முக்கியத்துவமிக்க நூலாக திகழ்கிறது. இந்த நூல்களில் சமித் அவர்கள், மேலைத்தேயத்திற்கும் கீழைத்தேயத்திற்கு நிலவும் முரண்பாடுகளை, அதனால் ஏற்பட்ட சமூக கலாசார, உளவியல் அரசியல், மற்றும் வரலாற்று பிரதிகள் மீதான மறுவாசிப்பு என்றெல்லாம் மிக நுணுக்கமான முறையில் பேசி இருப்பதன் மூலம், பின் காலனிய கோட்பாட்டின் முன்னணியான அதே வேளை முக்கியமான ஓர் அறிஞராக திகழ்ந்தார்.

அவருடன் கீழைத்தேயத்தில் செயல்பட்ட ஹோமி பாபா (Homi K. Bhabha) காயத்திரி சக்ரவர்த்தி ஸ்பிவக (Gayatri Chakravorty Spivak) ரணாஜித் குஹா (Ranajit Guha) ஆகியோர் முக்கியமான பின்காலனிய சிந்தனையாளர்களாக திகழ்கிறார்கள். இவர்களில் காயத்திரி சக்ரவர்த்தி ஸ்பிவக, ரணாஜித் குஹா போன்றவர்கள் பின்காலனிய சூழலில் விளிம்பு நிலை-அடித்தள மக்களின் பற்றிய அக்கறை கொண்டவர்களாக (Subaltern Studies Collective) பணியாற்றியவர்களாக திகழ்கிறார்கள்

அந்த வகையில் காயத்திரி சக்ரவர்த்தி ஸ்பிவக்கின் ‘அடித்தள மக்கள் பேச முடியுமா?’ மற்றும் ரணாஜித் குஹா வின் ‘அடித்தள மக்கள் ஆய்வு’ போன்ற ஆக்கங்கள் முக்கியமானவை.

அத்தோடு காயத்திரி சக்ரவர்த்தி அவர்களின் பின்-காலனிய பெண்ணியம் (Postcolonial Feminism) சார்ந்த அக்கறையும் கவனத்திற்குதிர்வேண்டும்.

ஹோமி பாபா ‘The Location of Culture’ (1994) நூலின் மூலம் பின் காலனியச்சூழலின் கலாசாரத்தின் வெளியை பற்றி பேசுவராக திகழ்கிறார்.

இவர்களுடன் இணைத்து பார்க்க வேண்டிய ஒருவர்தான் பிரான்ஸ் பனான் (Frantz Fanon 1925-1961) ஆவார். இவர் ஒரு உள்ள நிபுணராக பளியாற்றியவர். லத்தீன் அமெரிக்காவை சார்ந்த இவர் ஆப்பிரிக்க பிரதேசத்தை மனங்கொண்டு இயங்கியவராக இருந்தாலும், சர்வதேச ரீதியான காலனியத்தின் ஆதிக்கத்தவிருந்தும் காலனியச் சிந்தனை களிலிருந்தும் மக்கள் விடுதலை அடைய வேண்டும் என உழைத்தவர். அந்த சிந்தனை அடிப்படையில் பல நூற்களையும் எழுதியவர். அந்த வரிசையில் அவரது “கறுப்புத் தோல் வெள்ளை முக மூடி” (Black Skin White Masks) எனும் நூல் கவனத்திற்கு உரியது.

மேலு ஆப்பிரிக்காவையும் மத்தியக கிழக்கையும் இந்திய-இலங்கையையும் சேர்ந்த பலரும் கீழைத்தேய சிந்தனையாளர்கள் என்ற

அடையாளத்துடன் பின் காலனியக் கோட்பாட்டை பல்வேறு தளங்களில் வளர்த்துத்து செல்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

சமீர் அமீன், நாரிக் அவி, இஹாப் ஹணன், தாஹா உசேன், ரஞ்சித் குஹா, அஷிஷ் நந்தி, ஆஸம் கீர் ஹாசிம், இக்பால் அஹ்மத் இவ்வாறாக பலரா குறிப்பிடலாம்.

இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் மார்க்ஸியவாதிகளாக இருப்பது இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றாகும். இதை இங்கு குறிப்பிடுவதற்கு காரணம் மார்க்ஸிச் சிந்தனைக்கும் பின் காலனியக் கோட்பாட்டுக்கும் இடையிலான - பொருத்தப்பாடு இணைவு பற்றி எல்லாம் அடிக்கடி இவர்கள் பேசி வந்துள்ளார்கள். நமது தமிழ்ச் சூழலில் தமிழகத்தில் பேராசிரியர் ந. முத்துமோகன் அவர்களும், இலங்கையில் பேராசியர் சபா ஜியராஜா அவர்களும் மார்க்ஸிய சிந்தனைக்கும் பின் காலனியக் கோட்பாட்டும் இடையிலான பொருத்தப்பாடு இணைவு போன்றவை பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கின்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இவர்களின் பணிகள், சிந்தனைகள் மூலம் பின்காலனியம் எனும் கோட்பாடு என்பது வெறுமனே ஆட்சி அதிகாரம் அந்தியரிடமிருந்து உள்ளுர்வாசிகளின் கைக்கு மாறுவதை பற்றி மட்டுமே பேசுகின்ற கோட்பாட்டு என்பதாக அல்லாமல், அதற்கும் அப்பால், பெண்ணியம், விளிம்பு நிலை மக்களின் பிரச்சினைகள், அவர் தம் எழுத்துக்கள், கலா சாரம் பொருளாதாரம், புலம்பெயர்வு- இடப்பெயர்வு மற்றும் காலனியப் பிரதிகளை வாசிக்கும் முறைமை, காலனிய சிந்தனை நீக்கம் என பரந்த பரப்பினை பற்றி பேசுகின்ற கோட்பாடாகவும் அது திகழ்கிறது என நமக்கு தெரிய வருகிறது.

பின் நவீனத்துவத்திற்கும் நமது இலங்கை-இந்திய சமூக அரசியல் கலாசார சூழலிலுக்கும் இணையிலான தேவை, பொருத்தப்பாடு, தேவை என்பது விவாதத்திற்குரிய, பிரச்சினைக்குரிய ஒன்றாக இருக்க, பின் காலனியம் என்பது தமது சூழலுக்கு (இந்தியா உட்பட) மிக நெருக்க மானதும், பொருத்தமான ஒரு கோட்பாட்டு எளத் தெரிகிறது. இதனையே பேராசிரியர் ந. முத்துமோகன் அவர்கள் ஒரிடத்தில் குறிப்பிடுவது போல் 'மேற்குலகம் பின்னை நவீனத்துவம் பேசும் பொழுது, நாம் பின்னை காலனியம் பேசியாக வேண்டும்' என்பார். இதுவே நமது எதிர்பார்ப்பாகும்.

காலனியத்தின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடுகளில் காலனியம் விட்டு சென்றுள்ள எச்சொச்சங்கள், மற்றும் விதைத்து சென்றுள்ள பல பிரச்சி னைகளின் விளைவுகளை காலனிய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடுகள் பாரதாரமாக எதிர் கொண்டன. (இப்பிரச்சினைகளை பற்றி பிரான்ஸ் பனானின் ‘கறுப்புத் தோல் வெள்ளை முக மூடி’ என்ற நூல் விரிவாக பேசுகிறது. குறிப்பாக, காலனியம் ஆட்சியை விட்டு போனாலும் அது விட்டுச் சென்ற காலனிய மனோபாவத்தின் நீட்சி பற்றி அந்நால்விரிவாக பேசுகிறது.) இலங்கை அத்தகைய ஒருநாடாக அமைந்துள்ளது. காலனியத்தின் தந்திரங்களில் ஒன்றான பிரித்தானும் தந்திரத்தின் வினைவானது, பின் காலனிய சூழலில், நவ காலனியத்தின் பின்னணியில் இனங்களின் இடையிலான முரண்பாடாக வெளிப்பட்டதோடு, அதன் வினைவாக தோன்றிய கலவர நிலை, போர் சூழல், போர் கள் இருப்பு மற்றும் பின் காலனிய காலனியக் கோட்பாட்டின் ஓர் அம்சமான நிலம் இழந்தவர்கள், புலம் பெயர்வு, இடப் பெயர்வு, அகதி வாழ்வு பெண்ணியம், விளிம்பு நிலை மக்களின் நிலை போன்றவைகளை மிக நெருக்கமாகவும் உக்கிரமாகவும் எதிர் கொண்ட ஒரு தேசமாக இலங்கை திகழ்கின்ற காரணமாக பின் காலனியக் கோட்பாடு என்பது நமக்கு மிக பொருத்தமான ஒரு கோட்பாட்டாக அமைந்துள்ளது.

ஆனால், பின் காலனியத்துவத்தை பற்றி பேசுவதற்கு முன்னமாக அக்கோட்பாட்டினை பரவலாகவும் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமும் அவசரமும் நமக்கு இருக்கிறது எனலாம்.

இவ்வுரையின் நோக்கம் பின் காலனியத்தை புரிந்துக் கொள்ளுதல் என்பதாக இருப்பினும், நமது இலக்கியங்கள் மற்றும் இசை, திரைப்படம், நாடகம், ஒவியம் போன்ற கலை வடிவல்களும் பின்காலனியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்யப்படும் முறைமையும் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பது இவ்வுரையின் அடிப்படையான நோக்கமாக இருக்கிறது.

அதற்கு நாம் உலகளாவிய ரீதியாக குறிப்பாக காலனிய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடுகளின் இலக்கியம் மற்றும் திரைப்படம், இசை, ஒவியம் நாடகம் போன்ற கலை முயற்சிகளை பற்றியும், அவை எவ்வாறு பின் காலனிய கலை இலக்கியப் படைப்புகளாக வெளிப்பாடு இருக்கின்றன என்பதை பற்றி சிறிது அறிந்து கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது.

பின் காலனிய கலை இலக்கியத்தை பற்றி பேச விழையும் பொழுது, பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியம் என அடையாளப்படுத்த போக்கில் காலனிய நாடான பிரிட்டிஷ்க்கு வெளியே ஆங்கிலத்தில் எழுதியவர்களின் எழுத்துகள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இதனையிட்டு பேராசிரியர் சபா ஜெயராஜா அவர்கள் குறிப்பிடும் பொழுது, “ஆரம்ப காலங்களில் பிரிட்டிஷ் எழுத்தாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத் துவம் அந்நாட்டுக்கு வெளியில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வில்லை. அந்த நிகழ்ச்சி காலனித்துவ உள்பாங்கை ஒரு வகையில் வெளிப்படுத்தியது.” என்பார்.

இதன் காரணமாகவும், பொதுநலவாய நாடுகளின் இலக்கியப் போக்கிலிருந்து காலனியத்திற்கு உட்பட்ட நாடுகளைச் சார்ந்தவர்களின் எழுத்துக்கள் தனியாக அடையாளப்பட்ட பொழுதும், பின் காலனியக் கோட்பாட்டின் அம்சங்களின் ஒன்றான காலனியப் பிரதிகளை வாசிக் கும் முறைமையின் காரணமாகவும் பின் காலனிய கலை இலக்கிய இயக்கம் தோற்றம் பெற்றது எனலாம்.

தம் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடுகளின் மீதான காலனியத்தின் திணிப்பு களில் ஒன்றான ஆங்கில மொழி சுதேசிய சமூகங்களால் பயிலப்பட்டு, காலனியத்தை ஆராதிக்கும் மனோபாவத்துடனும், எதிர்க்கும் உணர்வு களுடனும் கலை இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. காலனியத்துவத்தின் திணிப்புகளில் ஆங்கில மொழி திணிப்பு என்பது எதிர்மறைவான விளைவினை ஏற்படுத்தியது ஒன்றே என்றே சொல்ல வேண்டும். அத்திணிப்பு சுதேசிய சமூகல்களை நவீனத்திற்குள் உட்பிரவேசிக்க வைத்ததோடு, (வாழ்வியல் மற்றும், கலை இலக்கியம் என்பதன் வழியாக), காலனியத்துவத்திற்கு எதிரான கலை இலக்கியம் படைத்தல் என்பதற்கு ஈட்டு சென்றது எனலாம். இதுவே பின் காலனிய கலை இலக்கிய இயக்க மாக தம்மை ஸ்தாபித்துக் கொண்டது.

அதேவேளை பின் காலனியத்துவத்தின் ஓர் அம்சமான காலனிய நீக்கம் என்பதற்கு இனங்க ஆங்கிலம் நிராகரிக்கப்பட்டு சுதேசிய சமூகங்கள் தமது சொந்த மொழிகளிலே படைத்த கலை இலக்கியங்களும் பின் காலனிய கலை இலக்கியங்களாக முதன்மைபடுத்தப்பட்டன.

கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்ப கலை இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுவ தில்லை. படைக்கப்பட்ட கலை இலக்கியங்களை கொண்டே கோட்பாடுகள்

உருவாக்கம் பெறுகின்றன. செறிவு பெறுகின்றன.அந்த வகையில் பின்காலனியமும் காலனிய, பின் காலனிய சூழலில் படைக்கப்பட்ட கலை இலக்கியங்களால் (Post-colonial literature) அக்கோட்பாடு விரிவும் செறிவும் பெற்றது எனலாம். பின்காலனிய கலை இலக்கியங்களை பொறுத்த வரை ஆசிய ஆப்பிரிக்க லத்தீன் அமெரிக்கா நாடுகளைச் சார்ந்த படைப்பாளிகளின் பங்களிப்புகள் மூலம் பின்-காலனிய கலை இலக்கிய முயற்சிகள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அதிலும், குறிப்பாக ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தை பொறுத்த வரை, பின் காலனியக் கோட்பாடு என்பது அச்சுழலில் படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களினாடாக பெரும்பாலான காலகட்டங்களில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டது. அதன் காரணமாகத்தான் Edward Said போன்றவர்கள் பின் காலனியக் கோட்பாட்டை பற்றிய விளக்கங்களை பின் காலனிய இலக்கியங்களை முன் வைத்தே விளக்கம் அளித்து வந்துள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த வகையில் ஆப்பிரிக்காவைச் சார்ந்த சினுவா ஆச்சபே (Chinua Achebe)யின் “சிதைவுகள்” (Things Fall Apart), கூகி வாதியாங்கோ (Ngugi wa Thiong'o) வின் “சிலுவையில் தொங்கும் சாத்தான்” (Devil on the cross) அஹமத் குருமா (Ahmadou Kourouma.1927-2003)வின் “Suns of Independence” (1970) போன்ற நாவல்கள் மிக முக்கிய ஆபிரிக்க பிரதேசத்தில் வெளிவந்த பின்காலனிய இலக்கியங்கள் ஆகும்.

லத்தீன் அமெரிக்கா நாடுகளை பொறுத்த வரை காப்ரியேல் கார்ஸியா மார்குவேஸ் போன்றோர் பின் காலனிய இலக்கியப் படைப்பாளர் இனங்காணப்பட்டாலும், காலனிய காலத்தில் அங்கு நிலவிய அரசியல் சூழலின் காரணமாக மெஜிக்கல் ரியலிசத்தின் (Magical Realism) அடிப்படையில் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டாலும், சுதந்திரத்திற்கு பின்னான காலத்திலே அதிக அளவான பின்காலனிய இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன.

இன்னொரு வகையில் கூறுவது என்றால், லத்தீன்- அமெரிக்க நாடுகளில் காலனியத்திற்கு எதிரான பின்-காலனிய படைப்புகளை படிப்பதற்கு Magical Realism உத்தி மிக சிறப்பாக பயன்பட்டது எனலாம்.

ஆசியப் பிராந்தியத்தை பொறுத்த வரை, இந்தியா பாகிஸ்தான் இலங்கை சிங்கப்பூர், மலேசியா என பல நாடுகளில் பின் காலனிய இலக்கியங்கள் வெளி வந்துள்ளன.

Arundhati Roy, Kamala Das, Nissim Ezekie, Mulk Raj Anand , R. K. Narayan, Anita Desai என பல பின் காலனிய இலக்கியப் படைப்பாளிகள் இருக்கிறார்கள். இதில் Arundhati Roy யின் 'The God of Small Things' மற்றும், குஸ்வத் சிங்கின் 'Train to Pakistan' போன்ற நாவல்கள் முக்கிய பின் காலனிய இலக்கியப் படைப்புகளாக கருதப்படுகின்றன.

பாகிஸ்தானை பொறுத்தவரை Ahmed Ali, Sara Suleri, Zulfikar Ghose, போன்றவர்கள் பின் காலனியப் படைப்பாளிகளாக திகழ்கிறார்கள். பாகிஸ்தானிய பின் காலனியப் படைப்பாளிகளை பொறுத்த வரை, காலனியச் சூழலை இந்தியா சூழவில் எதிர் கொண்டவர்களாக, பாகிஸ்தானின் உருவாக்கத்திற்கு பின் பெற்ற பின்காலனிய சூழலை மேலதிக அனுபங்களுடன் எதிர் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

அதே வேளை இந்திய- பாகிஸ்தான் தொடர்பு கொண்டவர்கள் மேலைத்தேய சூழவில் வாழ்ந்துக் கொண்டு பின் காலனிய இலக்கிய படைப்பாக்கத்தில் ஈடுபடுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு Hanif Kureishi யை குறிப்பிடலாம். இவர் நாவலாசிரியர் திரைபட கதாசிரியர், இயக்குனர், நாடக எழுத்தாளர் என பன்முக தளத்தில் நின்று பின் காலனி இலக்கியவாதியாக இயங்குபவர்.

இலங்கையின் பின் காலனிய இலக்கியப் படைப்பாளிகள் என இனங்காணப்பட்டவர்கள் பெரும்பாலாக ஆங்கிலத்தில் எழுதுபவர்களாக இருப்பதோடு, ஒரு சிலர் மேலைத்தேய நாடுகளில் வசிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். Michael Ondaatje, James Goonewardene, Chitra Fernando, Shyam Selvadurai போன்றோரை இலங்கையின் பின் - காலனிய இலக்கிய வாதிகளாக பின் காலனியத் துறையினர் இனங்காட்டி வருகிறார்கள்.

இன்றைய சூழவில் பின் காலனியச் சோட்டாடும், பின் - காலனிய இலக்கியமும், முக்கிய கற்கை நெறிகளாக, வளர்ந்திருக்கும் ஒரு சூழவில் பெரும் தொகை பின்காலனியப் படைப்பாளிகள் ஆசிய - ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் - அமெரிக்க நாடுகளிலிருந்தும், இவ்வாறான நாடுகளுடன் தொடர்படைய பல படைப்பாளிகள் மேலைத்தேய நாடுகளிலிருந்தும் பின் காலனிய இலக்கியத்திற்கு பங்காற்றி வருகிறார்கள்.

புலப்பெயர்ந்த இலங்கையை சார்ந்த கலை இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் பின் காலனியம் பற்றியும் பின் காலனிய இலக்கியம் பற்றியும் கணிசமான அளவில் பேசி வருகிறார்கள் குறிப்பாக சச்சிதானந்தன் சகிர்தராஜா.

சுரேஸ் கனகராஜா, செல்வா கனகநாயகம் போன்றவர்களை குறிப்பிடலாம். அத்தோடு ஈழத்து தமிழ் பேசும் சமூகத்தினரின் கலை இலக்கிய போக்காக அடையாளப்படுத்தப்படும் புலம் பெயர் கலை இலக்கியம் என்பது கூட பின்-காலனிய கலை இலக்கியமாக அடையாளப்படுத்தக்கூடியாதாக இருக்கிறது.

தமிழகத்தில் பின் காலனிய கோட்பாட்டை பற்றியும், கலை இலக்கி யத்தை பற்றியும் தமிழகச் சிறுசஞ்சிகை சூழலிலும், இணையத்தளங்களிலும் பரவலாக பேசப்படுகிறது. ரவிக்ருமார், முஜீப் ரஹ்மான், பீர்முஹம்மது, அ.மார்க்ஸ், எச். ஜி, ரகுல், நாகார்ஜூன், ஜமாலன், ந. முத்துமோகன் போன்றோர் அவையிட்டு அடிக்கடி எழுதிக் கொண்டும், ஆங்கிலத்தில் வெளிவரும் பின்-காலனியம் சார்ந்த ஆக்கங்களை மொழிபெயர்த்து வருகிறார்கள். அந்த வகையில் எட்வேட்சப்தின் ஆக்கங்களும் சிந்தனைகளும் அடங்கிய ரவிக்ருமாரின் “பணிய மறுக்கும் பண்பாடு”, பீர் முஹம்மதின் “கீழூச் சிந்தனையாளர்கள்-வர் அறிமுகம்” ஆகிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

அத்தோடு, அவர் தம் முயற்சிகள் வழியாக தமிழ் கலை இலக்கியத்தை பின்காலனியப் பார்வையில் பார்க்க விழைகின்றன. அந்த முயற்சிகளில் இலங்கை தமிழ் கலை இலக்கியத்தை பார்க்கும் முயற்சிகளும் அடங்கும்.. குறிப்பாக முஜீப் ரஹ்மான், தமிழுச்சி தங்கபாண்டியன் போன்றோர் முறையே ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சியையும், ஈழத்து. நாடகம் பிரதிகளின் வெளிப்பாட்டையும் பின் - காலனியப் பார்வையுடன் நோக்குபவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இலங்கையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்த சில ஆய்வாளர்களால் அறிஞர் களாலும் தமிழ் கலை இலக்கியப் படைப்புகளை பின் காலனிய விமர் சனப் பார்வையுடன் பார்க்கும் போக்கு புலம் பெயர்வுச் சூழலில் நிலவு கிறது. அந்த வகையில் செல்வா கனகநாயகம், சுரேஷ் கனகராஜா போன்றோர் பின் - காலனித்துவ விமர்சனப் போக்கில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையை நோக்கும் பணி இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது

அத்தோடு, நாம் ஏற்கனே மேற்கொள்ளுக்கு பயன்படுத்திய சக்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா அவர்கள் எழுதிய ‘பின் காலனித்துவம் : சில விளக்கங்கள்’ எனும் கட்டுரையில் “தமிழ் நாவல்களும் பின் காலனித்துவமும்” எனும் தலைப்பில் கீழ் தமிழகம் இலங்கை ஆகிய

இரு தளத்திலும் வெளிவந்த ஒரு சில படைப்புக்களை கொண்டு பின் காலனிய இலக்கிய விமர்சனப் போக்கில் பார்க்கும் ஓர் ஆரம்பத்தை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இவ்விடத்தில் ஒரு விடயத்தை அழுத்திச் சொல்ல வேண்டும்.

சக்திதான்தன் சகிர்தராஜா அவர்களின் அந்த உப தலைப்பும் அத்தலைப்பின் கீழ் பேசியிருக்கும் விடயங்கள் தமிழ் கலை இலக்கியத் தளத்தில் இதுவரை காலமும் பேசப்படாத விடயங்கள் அல்லது முன் வைக்க பட்ட நோக்கு என்ற வகையில், பாராட்டிக்கொண்டு, அவரது அக்கட்டுரையின் அப்பகுதியின் முதற் பந்தியினை கொண்டு மேலும் பேசலாம் என நினைக்கிறேன்.

“தமிழில் காலனித்துவதை விமர்சித்து எழுதப்பட்ட படைப்பிலக்கியங்கள் மிகக்குறைவே. சுதந்திரப் போராட்டத்தை ஒருசில சிறுகதைகளும், நாவல்களுமே பதிவு செய்திருக்கின்றன என்று வெங்கட் சாமிநாதன் கூறுகிறார். இதில் சி.ச. செல்லப்பா எழுதிய சத்தியாகிரி சிறுகதையையும், அவருடைய மூன்று பாக சுதந்திரத் தாகம் நாவலையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். கல்கியின் அலை ஒசைக்கு காலனியம் பின்புலனாக இருந்தாலும், நாவல் காதலைத் தான் பிரதானப்படுத்துகிறது. வெங்கட் சாமிநாதன் கருத்துப்படி ஒரு நாட்டின் சுதந்திரப் போராட்டம் சுமார் அரை நூற்றாண்டு காலம் நீண்ட ஒரு மக்தான சரித்திரம் அந்த நாட்டின் இலக்கியத்தில் சரிவர பதிவு பெறாமலேயே போய்விட்டதென்றால், அந்த நாட்டின் ஆத்மா ஏதோ ஒருவகையில் களங்கப் பட்டிருப்பதாகத்தான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.”

(அடிக்கோடு என்னால் இடப்பட்டுள்ளது)

மேற்குறித்த மேற்கோளில் சகிர்தராஜா அவர்கள் குறிப்பிடும் வெங்கட் சாமிநாதனின் ஆதங்கத்தில் கையாளப்பட்டிருக்கும் ஒரு சொல்லாடல்தான் நமக்கு உறுத்துகிறது. அதாவது ஒரு நாட்டின் இலக்கியம் எனும் பொழுது, அதாவது இதுவரை காலம் இந்திய மொழிகளில் ஓன்றிலுமே ‘ஒரு நாட்டின் சுதந்திர போராட்டம் சுமார் அரை நூற்றாண்டு காலம் நீண்ட ஒரு மக்தான சரித்திரம்’ சரியாக பதிவுச் செய்யப்படவில்லை எனும் அர்த்தத்தில் சொல்லுகின்ற பொழுது, இதுவரை காலம் இந்தியா மொழிகளில் படைக்கப்பட்ட (குறிப்பாக ஆங்கிலத்தில் பின்காலனித்துவ

இலக்கியங்கள் என அடையாளம் காணப்பட்ட இலக்கியங்களை நாம் எந்த வகையில் சேர்ப்பது? ஆகவே உண்மையில் வெங்கட் சாமிநாதன் அவர்களின் ஆதங்கம் தமிழ் இலக்கியப் போக்கில் அந்த வரலாறு சரியாக பதிவுச் செய்ப்படவில்லை என திருத்தி வாசிப்போமானால், அவரின் ஆதங்கத்தின் நியாயம் நமக்கு புரியக் கூடியதாக இருக்கும்.

அப்பொழுதும் நமக்கு ஒரு பிரச்சினை எழுகிறது. அதாவது சுதந்திரப் போராட்டத்தை ஒருசில சிறுகதைகளும், நாவல்களுமே பதிவு செய்திருக்கின்றன என்று வெங்கட் சாமிநாதன் கூறுகிறார். என்கிற பொழுது வெங்கட் சாமிநாதன் அவர்கள் ‘ஒரு சில சிறுகதைகளும், நாவல்களுமே’ என குறிப்பிடுவது காந்தீய சிறுகதைகள், நாவல்கள் என தமிழ் விமர்சகர்களால் விதந்து கூறப்பட்ட அகிலன் நா.பார்த்சாரதி போன்றவர்களின் படைப்புக்களா? அல்லது வெகுசன இலக்கியப் போக்கில் கவனத்திற்கு வராத சுதந்திரப் போராட்டத்தை சித்திரிக்கின்ற வேறு ஏதேனும் தமிழ் படைப்புக்களா? என்ற கேள்வியும் தவிர்க்க முடியாமல் எழுகிறது.

அத்தோடு, சுகிர்தராஜா அவர்கள், வெங்கட் சாமிநாதன் அவர்களின் ஆதங்கத்துடன் ‘சி.க. செல்லப்பா எழுதிய சுதந்தீயகிரி சிறுகதையையும், அவருடைய மூன்று பாக சுதந்திர தாகம் நாவலையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்’ என குறிப்பிடுகிறார் ஓழிய தமிழில் படைக்கப்பட்ட பின் - காலனிய இலக்கியப்படைப்புகள் இவை என அறுதியிட்டு சொல்ல வில்லை.அத்தோடு, இதுவரை காலம் தமிழ் விமர்சகர்களால் காந்தீய சிறுகதைகள், நாவல்கள், என விதந்து உரைக்கப்பட்ட படைப்புக்கள் பின்-காலனிய கோட்பாட்டு தீவிரமாக பேசப்படும் இக்காலகட்டத்தில், இற்றை வரை அப்படைப்புகள் பின்- காலனியப் படைப்புக்களாக அடையாளப்படுத்தப்படாமல் போனதற்கான காரணத்தைத் தேடி இருக்கிறோமா என்பதும் கேள்விக்குறியாகதான் இருக்கிறது.

இவ்விடத்தில் இன்னொரு சர்ச்சையும் கவனத்திற்கு வருகிறது இன்றைய காலகட்டத்தில் பின்-நலீஞ்தது, பின்- காலனியப் பார்வையில் காந்தீயும் காந்தீயமும் மறு வாசிப்புக்கு உட்பட்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் காந்தீயத்தின் அடிப்படையில் தமிழில் படைக்கப்பட்டிருக்கும் படைப்புக்களின் நிலை என்ன? என்பதான கேள்விக்கு பதில் கிடைக்கும் வரை, தமிழில் இதுவரை காலம் (குறிப்பாக தமிழகத்தில்) பின்காலனிய இலக்கியம் படைக்கப்படவில்லை என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டி இருக்கும்.

அதே நேரத்தில் தமிழில் பின் காலனிய கலை இலக்கியம் எனும் பொழுது, பின் நவீனத்துவ பின் காலனிய சூழலில் காலனியப் பிடியிலிருந்து இந்தியா விடுதலைக்கு இயங்கிய காந்தியம் மறு வாசிப்புக்கு உட்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில், காந்தீய கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் எழுந்த தமிழ் கலை படைப்புகளை பின் காலனிய கலை இலக்கியங்களாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கான சாத்தியம் எத்தகையது என்பதையும் இங்கு யோசிக்க வேண்டி இருக்கிறது.

இரு சில வருடங்களுக்கு முன்னதாக இலங்கையிலிருந்து ஜெர்மனியில் புலம்பெயர்ந்த பிரசாந்தி சேகர் என்பவர், அவர் ஜெர்மன் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் தனது உயர் மேற்பட்ட ஆய்வுக்காக இலங்கை தமிழ் பின்காலனியத்துவ இலக்கியம் எனும் தலைப்பை தேர்தெடுத்திருந்தார். அதற்காக அவர் இலங்கை வந்து பல தமிழ் எழுத்தாளர்களை சந்தித்துச் சென்றது நினைவுக்கு வருகிறது.

ஆனால் இலங்கை தமிழ் பேசும் சூழலில் பின் காலனிய விமர்சனப் பார்வையில் ஈழத்து தமிழ் கலை இலக்கியப் படைப்புகளை நோக்கும் ஒரு போக்கு இன்னும் விமர்சன, ஆய்வுச்சூழலில் பரவலாக வில்லை எனத் தெரிகிறது.

ஆனாலும் தமிழ் சூழலில் போராசியர் சபா ஜூயராஜா, சாந்தி சக்திதானந்தன், செல்வி திருச்சந்திரன், மதுகுதனன் பாலையூர் ஜீல்பரி மற்றும் பின் - காலனிய அரங்கியல் சம்பத்தமாக ஜெய்சங்கர் போன்றவர்கள் பின் - காலனியக் கோட்பாட்டு நோக்கில் கலை இலக்கியங்களை நோக்கும் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தி வருபவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இலங்கையின் ஆங்கில கலை இலக்கியத் தளத்தில் செயற்படும் பல படைப்பாளிகள் பின் காலனிய இலக்கியங்களை படைப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் Anne Ranasinghe குறிப்பிடத்கூடிய அதே வேளை Reggie Sriwardena போன்ற அறிஞர்கள் பின் - காலனியத்தை பற்றி தனது விமர்சன ஆக்கங்களில் கணிசமான முறையில் பேசி வந்துள்ளார்கள்.

இலங்கையின் சிங்களசினிமாத்துறையில் பின் - காலனிய கோட்பாட்டின் நோக்க கூடிய திரைப்படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இந்த வகையில், பின் - காலனிய குறுந்திரைப்படம் ஒன்றை பற்றி இங்கு சொல்ல வேண்டும் Malka Dewapriya (இவர் தற்பொழுது இத்தாலியில்

வசிக்கிறார்) என்ற சிங்கள இளைஞரின் இயக்கத்தில் உருவான 'Exchange' என்ற குறுந்திரைப்படம் ஆகும். இக்குறுந்திரைப்படம் மிக சிறப்பான முறையில் இலங்கையின் பின் - காலனியச் சூழலை குறியிட்டு முறையில் குறைந்த கால நீட்சியில் சித்திரிக்கிறது.

50 கருக்கு பின்னான ஈழத்து தமிழ் கலை இலக்கிய படைப்பாக்கங்கள் பல பின் - காலனிய படைப்புகளாக இனங் காணக்கூடியதான் வடிவில் இருக்கின்ற பொழுதும் அக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அப்படைப்பு களை ஆய்வு செய்யும் முயற்சிகள் நம்மத்தியில் நடைபெறாமை ஒரு குறையாகும்.

அதிலும் குறிப்பாக 80கருக்கு பின்னான வாழ்வியல் (போர் கால, போர்கள், அகதி வாழ்வு இடப்பெயர்வு இப்படியாக) ஊடாக படைக்கப் பட்ட ஈழத்து தமிழ் கலை இலக்கியம் நமது சூழலில் குறுந்திரைப்பட, நாடக முயற்சிகள் போன்றவைகள் பின் காலனியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நோக்க கூடிய சாத்தியங்களை கொண்டிருந்தும் கூட அவ்வாறான படைப்புகள் பின் காலனியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படாமை ஒரு குறையாகும்.

அதே வேளை சிங்கள கலை இலக்கியத்துறை வளர்ச்சிப் போக்கில் வெளிவரும் படைப்புகள் பின் காலனிய கோட்பாட்டின் பார்வையில் ஆய்வுச் செய்யப்படுகின்றன என்பதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டி ஒரு அம்சமாகும்.

அத்தகைய இலக்கியங்களில் இரண்டு ஆக்கங்கள் தமிழ் பெயர்ப்பில் நமக்கு கிடைத்து இருக்கின்றன. ஒன்று யாக்கத் அவர்களின் மொழி பெயர்ப்பில் ரஞ்சித் தர்ம கீர்த்தியின் சங்கமம் மற்றும் திக்குவல்லை கமால் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பில் டெனிசன் பெரேராவின் மலையுச்சி மாளிகை ஆகிய இரு இளைஞர் நாவல்களை குறிப்பிடலாம்.

அதே நேரத்தில் தமிழ் மொழி என பொதுவாக நோக்குமிடத்து தமிழில் பின் - காலனிய கலை இலக்கியம் என்ற போக்கிலான பங்களிப்பை வழங்குவதற்கான சாத்தியத்தை, இலங்கை தமிழ் கலை இலக்கியச் சூழல் ஒரளவுக்கேனும் கொண்டிருகின்றன எனலாம் இந்த சாத்தியத்திற்கான காரணம் காலனியத்துவ காலம் தொடக்கம், இன்றைய பின் - காலனியத்துவ காலகட்டம் வரை, தமிழுகம் எதிர் கொண்ட சமூக, அரசியல், கலாசார நிதியான பிரச்சினைகள், கொண்டிராத பின் - காலனியப்

பண்புகளை, இலங்கை தமிழ் பேசும் சமூகம் எதிர் கொண்ட அதே பிரச்சி னைகள் ஒரளவுக்கேனும் தம்மகத்தே கொண்டிருந்தன எனலாம்.

பின் - காலனியக் கோட்பாட்டை விரிவாக அறிந்தும், புரிந்தும் கொள்வதும், அக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தமிழ் கலை இலக்கியத்தையும் தமிழ் சூழலில் தோன்றும் பிற கலை படைப்புகளை (சினிமா - நாடகம் - இசை - ஒவியம் என்பதாக) பின் - காலனியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நோக்குத் தேவையை உடனடியாக சாத்தியமாக்க வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

நவ காலனியம் உலகமயமாக்கல் என்ற பேரில், அன்று காலனியம் மேற் கொண்ட ஆக்கிரப்பு, மேலாண்மை, அதிகாரம், கலாசார திணிப்பு, ஆகியவற்றை மூன்றாம் உலக நாடுகள் அதாவது கீழூத்தேய நாடுகள் மீது செலுத்திக் கொண்டிருந்த நிலையில், கீழூதேய நாடான சீனா தனது உலகளாவிய சந்தை விஸ்தரிப்பின் மூலம், சீனமயமாக்கல் என்ற நிலை கொண்டு, நவகாலனியத்திற்கு பெரும் சவாலாக நின்று, முன்றாம் உலக நாடுகள் அல்லது கீழூத்தேய நாடுகளில் பொருளாதார வாழ்வியலில் பெரும் தலை கீழான மாற்றங்கள் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் சூழலில், பின் - காலனிய கோட்பாடானது எதிர் கொண்டிருக்கும் மாற்றத்தை அல்லது எதிர் கொண்டிருக்கும் இன்னொரு பரிமாணத்தை பற்றி உலகம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில், பின் - காலனியக் கோட்பாட்டை நாம் முழுமையாக புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்காதது ஒரு பின் தங்கலாகவும், அப்படி புரிந்துக் கொள்ளுதல் என்பது காலதாமதமான ஒரு புரிதலாகவும் அமைந்து விடக்க கூடாது என்பதை நினவில் நிறுத்தி கொள்வது நல்லது.

இறுதியாக, உலகத் தமிழ் கலை இலக்கியம் என்ற ஒன்று தோற்றம் பெற்று கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் உலக கலை இலக்கியங்களுடன் இணைந்து பேசுவதற்கான தகமையை இலங்கை மும்மொழி கலை இலக்கியம் (புலம் பெயர் இலக்கியம் உட்பட) கொண்டிருப்பதையும், அதனை மேலும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு பின்-காலனிய கோட்பாட்டை பற்றிய அறிதலும், அதன் அடிப்படையிலான ஆய்வு முறைமையினதும், விமர்சனப் பார்வையினதும் தேவையும் வளர்ச்சியும் மிகவும் உதவக்கூடியதாக இருக்கும் என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

உசாத்துணை

ராபர்ட் ஜேலி யங் 2007 பின்காலனியம் - மிகச் சுருக்கமான அறிமுகம், தமிழில் அ.மங்கை, அடையாளம், சென்னை.

சக்சிதானதன் சுகிரதராஜா, 2007, 'பின் காலனித்துவம் - சில விளக்கங்கள்', புதிய காற்று, இதழ் ஐனவரி, மதுரை.

எட்வர்ட் லெய்த், 2003, பணிய மறுக்கும் பண்பாடு, காலச்சுவடு, (மொபெ-தொகு) ரவிக்குமார், சென்னை.

பாலைநகர் ஜீப்ரி 'சன்' 2006, 'ஏகாதிபத்திற்கெதிரான பண்பாட்டு வெடிகுண்டு', மூன்றாம் மனிதன், இதழ் 18, வெல்லம்பிட்டி பக் 5-9

பீர்முஹம்மது . எச் 2009, கீழூச் சிந்தனையாளர்கள் ஓர் அறிமுகம், அடையாளம், சென்னை.

பேராரசியர் சபா ஜெயராஜா, 2010, 'பின்காலனியப் புலப்பாடுகளும் மட்டுப்பாடும்', ஜீவநதி, இதழ் 25, யாழ்ப்பாணம், பக்.5-9.

முத்துமோகன், ந., 2007, மார்க்ஸிய கட்டுரைகள், காவ்யா, சென்னை.

செல்வா கனகநாயகம், 1998, 'Postcolonial Paradigms and Contemporary Sri Lankan Tamil Poetry' இன்னொரு காலடி இ.பத்மநாப ஜயர்(பதிப்பாசிரியர்), வண்டன் தமிழ் நலன்புரி சங்கம் , பக்.29-33

சுரேஷ் கனகராஜா, 1998, 'ஆழத்துத் தமிழ்க்கவிதையின் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சி ? 'இன்னொரு காலடி இ. பத்மநாப ஜயர் (பதிப்பாசிரியர்), வண்டன் தமிழ் நலன்புரி சங்கம் , வண்டன் .பக்.35-40

முஜிபுர் ரஹ்மான், 2007, 'பின் காலனித்துவ எழுத்தும் தமிழ்க் கவிதைச் சூழலும்', புதிய காற்று, இதழ் ஐன், மதுரை.

தமிழக்கி தங்கபாண்டியன், 2009, 'பின்காலனிய நாடகங்கள் ஏர்னஸ்ட் தலைய சிங்கம் மெக்கன்டயரை முன் வைத்து', மந்திரச்சிமிழ், இதழ் 1, பக்.50-55.

**பேசாமடந்தையாகப் பெண்பிம்பம்:
தமிழிலக்கியங்களில் பெண்பேச்சுப் பற்றிய
கதையாடல்கள் (discourse)**

நதரா மரியசந்தனம்

பயனற்ற அல்லது வலுவற்ற பேச்சைப் “பெண்பேச்சு” என்று கூறுகின்ற மரபு தமிழில் உண்டு. பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் பேச்சு என்பது சாதாரணமான மனிதத் தொடர்பாடலாகக் கட்டமைக்கப்படுவதில்லை. பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் பேசுவதென்பது பிறழ்வான நிலையிலேயே கட்டமைக்கப்படுகின்றது. தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் ஆகியவற்றில் பெண்களின் பேசுக்கதொடர்பான கதையாடல்கள் (discourse) நிறைந்து காணப்படுகின்றன. ஒருசில பெண்புலவர்களைத் தவிர தொல்காப்பியர் முதல் பதினெண்ண கீழ்க்கணக்கு நூலாசிரியர்கள் ஈராகப் பேசாமடந்தையாகவே பெண் பற்றிய பிம்பங்களைப் புனைந்துள்ளனர். தமிழ்ச்சுழலில் பேசுதல் தொடர்பாகப் பெண்பற்றிய இத்தகைய பிறழ்வான பிம்ப உருவாக்கத்தில் இலக்கியங்கள் எத்தகைய பங்காற்றுகின்றன என்பதுபற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது. சங்க இலக்கியங்கள், தொல்காப்பியம், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், என்பன இவ்வாய்வுக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன.

சமூக அதிகாரமும் பிம்ப உருவாக்கமும்

உலகின் அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு அதிகாரங்களை ஒரு குடையின்கீழ் கொண்டுவரும் திசையில் செல்கின்ற உலகமயமாக்கற சூழலாயினும் ஆதிப்பொதுவுடமைச் சமூகமாயினும் அதிகாரம் தனது இருப்பிற்குச் சாதகமான முறையில் சமூக நிறுவனங்களையும் மனித

நடத்தை மற்றும் ஒழுக்கம் தொடர்பான பிம்பங்களையும் உருவாக்கிக் கொண்டே வந்துள்ளது.

ஆண்திகாரம் மற்றும் தனியுடைமை ஆகிய சமூக ஒழுங்குகள் மற்றும் கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றின் இருப்பிற்குக் குடும்பம் என்ற அடிப்படைச் சமூக நிறுவனம் இன்றியமையாத தளமாக அமைகின்றது. சரண்டலை ஏற்றுக்கொள்கின்ற சமூக ஒழுங்கு, உழைப்புச் சரண்டல், ஆண்திகாரத்துவம், மதம், நுகர்வுக் கலாசாரம் என்பவற்றின் இருப்பிற்குக் குடும்பம் என்ற சமூக நிறுவனமே இன்றியமையாததாக அமைகின்றது. அதிகாரத்தின் இருப்புக்கும் நிலைநிறுத்தலுக்கும் மிகவும் அடிப்படையான குடும்பம் என்ற இத்தகைய அடிப்படைச் சமூக நிறுவனம் தொடர்பாக அரசியல், மதம், பொருளாதாரம், பண்பாடு ஆகிய தளங்களில் இறுக்கமான நூற்றுக்கணக்கான கதையாடல்கள் (discourse) உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

குடும்பம் என்ற நிறுவனத்தின் இருப்புக்கும் பேணுகைக்கும் சாதகமான முறையில் பெண்களது நடத்தை, ஒழுங்கு தொடர்பான விதிகளும் அவர்களது உடல் மீதான கட்டுப்பாடுகளும் ஒழுங்காற்று விதிகளும் உருவாக்கப்பட்டன. மேற்குறித்த வகையில் பெண்களைக் கண்கானிப்பதற்கும் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் சமாந்திரமாகப் பெண்களே ஏற்றுக்கொள்கின்ற வகையிலான ஆதர்வமாதிரியப் பிம்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அத்தகைய பிம்பத்தின் ஒரு பகுதியாகப் பெண்களது பேச்சுத் தொடர்பான கதையாடல்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

கதையாடல்களும் பிம்ப உருவாக்கமும்

கதையாடல் என்பது ஆரம்பத்தில் மொழியியலாளர்களால் முன்வைக்கப் பட்ட சொல்லாகும். ஒரு பிரதியின் அல்லது உரையின் அமைப்புத் தொடர்பான ஆய்வையே அது குறித்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தலைலசிறந்த மெய்யியலாளர்களில் ஒருவரான மிஷேல் ஃபூக்கோ கதையாடல் என்ற சொல்லை மையமாக வைத்துப் புதிய கோட்பாட்டை முன்மொழிந்தார். முற்று முழுதாகச் சரியான முறையில் அவதானிக்கக் கூடிய யதார்த்தம் ஒன்று உலகில் இல்லை எனவும் யதார்த்தம் பற்றிய எமது பார்வை ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்ட சில விதிகள், முறைமைகளின் அடிப்படையிலேயே அமைகின்றன என்றும் கூறுகின்றார். மொழி, கோட்பாடு, பண்பாடு என விரிந்துசெல்லும் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட

அறிவுத்தொகுதி எப்பொழுதும் ஒரு குறித்த முறையில் அல்லது பக்கச் சார்பாக நாம் யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளுகின்ற வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு யதார்த்தம் பற்றிய எமது பார்வையைத் தீர்மானிக்கின்ற வகையில் அதிகாரம் சார்பானதாகவும் அதற்கு எதிரான தாகவும் உருவாக்கப்பட்ட எழுதப்படாத, எழுதப்பட்ட விதிகளையும் நடைமுறைகளையும் கூற்றுக்களையும் அவை தொடர்பான வியாக்கி யானங்கள், விவாதங்கள் என்பவற்றையும் கதையாடல் என மிஷேல் ஃபூக்கோ கருதுகின்றார். பண்பாட்டுத் தளத்தில் இத்தகைய கதையாடலை உருவாக்கவல்ல பல்வேறு நடைமுறைகளை, முறைமைகளை கதையாடல் உருவாக்கச் செயற்பாடுகள் (discursive practices) எனலாம்.

கதையாடல் குறித்த மிஷேல் ஃபூக்கோவின் கருத்தை சாரா மில்ஸ் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

கதையாடல் என்பது ஒரு பண்பாட்டில் குறித்த வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் மொழியிலுள்ள கூற்றுக்களையும் அவற்றை உருவாக்கவும் கட்டுப்படுத்தவும் வல்ல எழுதப்படாத விதிகளையும் கட்டமைப்புகளையும் குறிப்பதாகும். (Sara Mills, 2003: 53)

கதையாடலை சமூக அதிகாரத்திலிருந்தும் அது உருவாக்கியுள்ள அதிகாரப் படிநிலைகள், பல்வேறு அதிகார நிறுவனங்கள், அவற்றுக் கிடையிலான உறவுகள் என்பவற்றிலிருந்தும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. கதையாடல் ஒரு குறித்த பண்பாட்டு வெளியில் இயங்குவதைப் போல ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் காலகட்டத்தைச் சார்ந்ததாகவும் அமைகின்றது. எனவேதான் அறிவுத் தொகுதியையும் சிந்தனை மரபுகளையும் ஆய்வு செய்பவர்கள் பல்வேறு வரலாற்றுக் காலகட்டங்களைச் சேர்ந்த மரபுகளாக அவற்றைப் பகுத்துக் கூறுகின்றனர். உதாரணம்: சங்க காலச் சிந்தனைமரபு, அறநெறிச் சிந்தனைமரபு.

தனித்து அடையாளப்படுத்தப்பட்ட குறிப்பிட்ட காலத்தைய கதையாடல் மரபை மிஷேலில் ஃபூக்கோ 'episteme' என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஒரு வரலாற்றுக் காலகட்டத்திற்குரிய கதையாடல் மரபெப்பது அக்காலத்தைய அறிவியல், சமூக விஞ்ஞானம் உட்பட நூற்றுக்கணக்கான புலங்களுக்கிடையேயான உறவையும் அவற்றின் ஒட்டுமொத்தச் செல்

நெறிகளைத் தீர்மானிக்கின்ற கூற்றுக்களையும் நடைமுறைகளையும் அமைப்புகளையும் குறிப்பதாகும்.

கதையாடல்கள் மூலம் வரையறுக்க முடியாத சாத்தியப்பாடுகள் உள்ள இயற்கை மற்றும் மனித உணர்வுகள், நடத்தைகள், பன்மைத்துவம் நிறைந்த பண்பாட்டுக் கூறுகள், மொழி என்பன அவற்றின் பன்முகத்தன்மை நிராகரிக்கப்பட்டு சமூக அதிகாரத்திற்கு ஒத்திசைவாக வரையறை செய்யப் படுகின்றன. தமிழ்ச் சமூகம் ஒப்பீட்டளவில் உருவாக்க நிலையில் இருந்த சங்ககாலத்தில் சமூக நிறுவனங்களின் கிளைநிலையாக்கங்களுக்கு இணையாகப் புதிய கதையாடல்கள் புனையப்பட்டன.

கதையாடல் உருவாக்கம் என்பது ஒரு குறித்த பண்பாட்டின் பல்வேறு தளங்களின் ஊடாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. பண்பாட்டு வடிவங்களில் மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படும் இலக்கியம் கதையாடல்களும் எதிர்க்கதையாடல்களும் உருவாக்கப்படுகின்ற ஊடகமாகத் திகழ்கின்றது. பின்னைநவீனத்துவ காலத்தில் இணையதளங்களும் தொலைக்காட்சி களும் பண்பாட்டில் ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கத்தினை ஒத்ததாகவே பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்திலே இலக்கியமும் அவைக்காற்றுக் கலைகளும் பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றிருந்தன.

ஒரு பண்பாட்டில் ஏலவே உள்ள கதையாடல்கள் பதிவு செய்யப்படுவதற்கும் புதிய கதையாடலகள் உருவாக்கப்படுவதற்கும் இலக்கியம் மாற்றுவெளியாக அமைகின்றது. கதையாடல்களை உற்பத்தி செய்யவும் மீள்ளுதி செய்யவும் கூடிய சாத்தியமும் வளரும் இலக்கியத்தில் இருப்பதனாலேயே அதிகாரம் அதனைச் சமூக நிறுவனங்களில் ஒன்றாக வளர்த்தெடுத்திருக்கின்றது. தொல்காப்பியம் எழுத்தத்திகாரம், சொல்லதி காரம் (மொழி) என்பன தனித்தனியாகவும் இலக்கிய விதிகள், நடத்தை விதிகள் என்பன தனியாகப் பொருளாதிகாரத்தில் உள்ளடக்கப்படுவதும் இங்கு ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. கதையாடல் உருவாக்க முறைகளில் ஒன்றாகவே தொல்காப்பியம் பொருளாதிகாரத்தில் வரும் நூற்பாக்களைக் குறிப்பிடலாம்.

சங்ககாலத்தில் பெண்கள், பெண்மை, அவர்களது நடத்தை மற்றும் பேச்சுமுறைமை என்பன பற்றிய கதையாடல்களின் உருவாக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. இதற்குச் சான்றாக அக்காலத்தைய ஒட்டுமொத்த இலக்கிய வெளிப்பாடுகளும் அகம், புறம் எனப் பிரிக்கப்

பட்டமையும் அகப்பாடல்கள் பெண்களது கடமைகள், நடத்தை முறைகள், தோற்றம் மற்றும் பேச்சு என்பன குறித்து அதிகம் பேசுவனவாக அமைந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றில் அச்சம், மடம், நாணம் மற்றும் பேச்சுமுறைமை முதலிய பெண்மை தொடர்பான கதையாடல்கள் முதன்மை பெறுகின்றன.

பண்டைத் தமிழ்நூல்களில் பெண்பேச்சுத் தொடர்பான சிம்ப உருவாக்கம்

தொல்காப்பியம் பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்கான ஆவணமாக மட்டுமன்றி அப்பண்பாட்டைத் தீர்மானிக்கவல்ல கதையாடல் உருவாக்கத் தளமாகவும் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். எனவே தொல்காப்பியத்தை நாம் இரு வகைகளில் புரிந்து கொள்ளலாம். முதலாவதாகச் சமகால இலக்கியங்கள் மற்றும் நிகழ்த்துக்கலைகள் பற்றிய அவதானிப்பாகக்(descriptive) கொள்ள முடியும். இரண்டாவதாக சமகால இலக்கியங்கள் மற்றும் நிகழ்த்துக்கலைகள் உட்பட்ட சமூகப், பண்பாட்டு, வாழ்க்கை மீதான எதிர்வினையாகவும் (response) கதையாடல் உருவாக்க முறைமையாகவும் (discursive practice) கொள்ளலாம். எனவே தொல்காப்பியம் பெண்கள் பற்றி முன்வைக்கும் கருத்துக்களை சமகாலத்தைய நடைமுறையின் அவதானிப்பாகவும் அத்தகைய நடைமுறைகளை உருவாக்குகின்ற கதையாடல்களாகவும் நாம் கொள்ள முடியும்.

ஆண்கள், பெண்களது அகவொழுக்கம், நடத்தைகள் பற்றித் தொல்காப்பியம் பல கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றது. இவை தொடர்பான நூற்பாக்கள் முன்வைக்கின்ற கருத்துக்களை நோக்கும் போது குடும்பம், தனிச்சொத்துரிமை மற்றும் அரசுருவாக்கம் என்பன ஆரம்பநிலையில் காணப்பட்ட ஒரு சமூகச் சூழலை அது பிரதிபலிப்பதையும் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு விதந்துரைப்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. உதாரணமாகக் குடும்பப் பெண்களது கடமை பற்றித் தொல்காப்பியம் கற்பியலில் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது.

கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும்
மெல்லியல் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்
விருந்து புறந்தருதலுஞ் சுற்றம் ஓம்பலும்
பிறவுமன்ன கிழவோள் மாண்புகள்

(கற்பியல்:150)

குடும்பப் பெண்கள் பற்றிய மேற்குறித்தவாறான கருத்துக்களையே பதிலளிப்பதற்காக நூல்களும் முன்வைக்கின்றன. உதாரணமாக:

உட்குடையாள் ஊர்நாண் இயல்பினாள் உட்கி
இடனறிந்து ஊடி இனிதின் உணரும்
மட்மொழி மாதராள் பெண் (நாலடியார் 384)

அதேவேளை ஆண்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,
பெருமையும் உரனும் ஆடு மேன (களவியல்.95)

எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இக்கருத்தை அடியொற்றியதாகவே குறுந்தொகையில் வரும் பின்வரும் அடிகள் அமைகின்றன.

வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே வாள்நுதல்
மனை உறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர் என
நமக்கு உரைத் தோரும் தாமே...
(பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.135)

மேலும் அகவொழுக்கத்தில் யார் யார் எவற்றை, எவ்விடத்தில் பேசுமூடியும் என்பது இறுக்கமாக வரையறுக்கப்பட்ட விடயம் எனத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது.

இவ்விடத்து இம்மொழி இவறிவர்க்கு உறியவென்று
அவ்விடத்து அவரவர்க்கு உரைப்பது முன்னம் (செய்.199)

அகவொழுக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்கள் தமது கருத்தையும் உணர்வையும் வெளிப்படுத்தலாம் என்றும் பெண்கள் அவ்வாறு வெளிப்படுத்துவது பிறழ்வானது எனவும் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது.

உதாரணமாக:

கிழவி முன்னர் தற்புகழ் கிளவி
கிழவோன் வினைவயின் உரிய எண்ப (கற்பியல்: 179)

தன்னெப்பற்றிய பேசுக் கடமைநித் தலைவி பற்றியும் ஆணே (தலைவனே) வெளிப்படையாகப் பேசுமுடியும் என்பதைப் பின்வரும் நூற்பா கூறுகின்றது:

உயர்மொழிக் கிளவி உறமுங்கிளவி
ஜியக்கிளவி ஆடுவிற்குறித்தே (பொருளியல்: 234)

இவற்றையும் விட தலைவன், தலைவிக்கிடையே நிகழ்கின்ற உறவையும் முற்றுமுழுதாக நெறிப்படுத்துபவனாகவும் வெளிப் படுத்துபவனாகவும் தலைவனே இருக்க வேண்டுமெனப் பின்வரும் நூற்பா விளக்குகின்றது:

முன்னிலையாக்கல் சொல்வழிப்படுத்தல்
 நன்னயம் உரைத்தல் நகெநனி உறாஅ
 அந்நிலை அறிதல் மெலிவு விளக்குறுத்தல்
 தன்னிலை உரைத்தல் தெளிவாகப்படுத்தல் என்று
 இன்னவை நிகழும் என்மனார் புலவர் (களவு 98)

தொல்காப்பியரின் இக்கருத்தை ஒத்ததாகவே இளந்திரையனார்து நற்றினைப் பாடலான்றில் பெண் கூற்றாக வரும் பின்வரும் வரி அமைகின்றது:

நோய்அலைக் கலங்கி மதன் அழிபொழுதின்
 காமஞ் செப்பல் ஆண்மகற்கு அமையும்
 யானே பெண்மை தட்ப நுண்ணிதின் தாங்கி
 கைவல் கம்மியன் கவின் பெறுக்கழாஅ
 மண்ணாப் பசுமத்து ஏய்ப்ப (நற்: 94: 1-4)

அகத்தினையொழுக்கம் தொடர்பான பேச்சுச் சூழலில் ஆண்களுக்கு இத்தகைய முதன்மை வழங்கப்படுகின்ற அதேவேளை பொதுவாகப் பெண்கள் பேசுவதையும் குறிப்பாகத் தமது உள், உடல் அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துவதையும் தொல்காப்பியம் அனுமதிக்கவில்லை. உதாரணமாக:

சொல் எதிர் மொழிதல் அருமைத்தாகவின்
அல்ல கூற்று மொழி அவள் வயினான (களவியல்:108)

தற்புகழ் கிளவி கிழவன்மற் கிளத்தல்
எத்திறத்தானும் கிழத்திக்கில்லை
முற்பட வகுத்த இரண்டாலங் கடையே (கற்பியல்:178 : 1-2)

தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முற் கிளத்தல்
எண்ணுங் காலைக் கிழத்திக்கில்லை (78)

பெண்களது உணர்வு தொடர்பான மொழிதலை நிராகரிக்கவும் பிறழ்வானதாகக் கட்டமைக்கவும் அச்சும், நாணம், மடன் ஆகிய உள்,

உணர்வு (emotions) சார்ந்த பண்புகள் கட்டமைக்கப்பட்டன. மறைமுகமாக அத்தகைய உள், உணர்வுப் பண்புகள் அற்றவர்கள் பெண்மையற்றவர்கள் என உணர்த்தப்பட்டது. கணவனை எதிர்த்துப் பேசும் பெண்கள் அவனை அழிவுக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடியவர்கள் எனத் திரிகடுகம் கூறுகின்றது.

எதிர்நிற்கும் பெண்ணும் இயல்பில் தொழும்பும்
செயிர் நிற்கும் சுற்றமும் ஆகி - மயிர்ந்ரைப்ப
முந்தைப் பழவினையாய்த் தின்னும் இவை முன்றும்
நொந்தார் செயற்கிடந்தது இல்

(67)

மேலும் பெண்களுக்காகக் கட்டமைக்கப்பட்ட பண்புகளைத் தொல்காப்பியம் பின்வருமாறு வரையறுக்கிறது:

அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல்
நிச்சமும் பெண்பாற்குரியை

(களவியல்.96)

மேற்கூறிய பண்புகள் உள்ளவளால் பெண் தனது உடலுணர்வுகளை குறிப்பாலும் இடத்தாலும் மட்டுமே வெளிப்படுத்த முடியும் எனப் பின்வரும் களவியல் நூற்பா கூறுகின்றது:

நாணும் மடனும் பெண்மையை ஆகவின்
குறிப்பினும் இடத்தினும் அல்வது வேட்கை
நெறிப்பட வாரா அவள்வயினான

(களவியல்:106)

தலைவி மாத்திரமல்ல தோழி, செவிலி, நற்றாய் ஆகிய நால்வர்க்கும் நாணம் உட்பட்ட பண்புகள் உரியன எனப் பொருளத்தின் பின்வரும் வரிகள் உணர்த்துகின்றன:

உயிரும் நாணும் மடனும் என்றிவை
செயிர்தீர்ச் சிறப்பின் நால்வர்க்கும் உரிய

(பொருளியல்:198)

தொல்காப்பியம் பெண்களது உணர்வு வெளிப்பாடு மற்றும் பேச்கத் தொடர்பாக முன்வைக்கும் மேற்கூறிய கருத்துக்களை ஒத்தனவாகவே சங்கப்பாடல்களில் வரும் கருத்துக்களும் அமைகின்றன. (பெண்புலவர் களின் பெரும்பாலான பாடல்கள் இதற்கு விதிவிலக்காக அமைவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.)

ஆண்களுக்குப் போர் அறம் கடமையாக்கப்பட்டது போலப் பெண்களுக்கு இல்லறம் ஓம்புவதும் தமது உடல் அழகைப் பேணுவதும் கடமைகளாக முன்னிறுத்தப்படுகின்றன.

எனவேதான் பல சங்கக் கவிதைகளில் பெண்களது பேச்சுப்பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்ற இடங்களில் அவர்களது எழில்நலம் குறித்தும் சேர்த்துக் கூறப்படுகின்றன. பெண்களது உடல் அழகும் அவர்களது நடத்தை சார்ந்த போசாதிருத்தல் அல்லது குறைவாகப் பேசுதல் முதலிய பண்புகளும் இணைத்துக் கூறப்படுவதில் ஆணத்திகாரத்துவ அரசியல் காரணங்கள் உள்ளன. பெண்கள்மீது கட்டவிழுத்து விடப்படும் பொருண்மையாக்கல் என்ற வன்முறையின் (the violence of objectifying women) முக்கிய படிமுறைகளுள் ஒன்றாகவே இத்தகைய இலக்கிய வெளிப்பாடுகளை நாம் அடையாளங்கான வேண்டும். உதாரணமாக:

மை ஸர் ஓதி மட்மொழியோயே

(கவித:150)

இன்நகை இலங்கு எயிற்று தேமொழித் துவர்ச்செவ்வாய்

(கவித:55)

திருந்து எயிறு இலங்கு நின் தேமொழி படர்ந்தே

(கவித:29)

தேமொழித் திரண்ட மென்தோள்

(குறு:72)

அமிழ்து பொதி செந்நா அஞ்ச வந்த

வார்ந்து இலங்கு வையிற்றுச் சின்மொழி அரிவைவயைப்

பெருகதில் அம்ம யானே.....

(தொல் கபிலர் 14)

பெண்களது உடலழகு பற்றிய சித்திரிப்புக்களுடன் சின்மொழி பேசுகின்ற தன்மை இணைத்துக் கூறப்படுவதுபோல பெண்களின் கடமைகளாக வரையறுக்கப்பட்ட வேறு இயல்புகளையும் அவற்றோடு இணைத்து நாலடியார் முன்வைக்கிறது. உதாரணமாக:

கடனீர்மை கையறாக் கொள்ளும் மட்மொழி

மாதர் மனைமாட்சியாள்

(நாலடியார் 382)

உட்குடையாள் ஊர்நான் இயல்பினாள் உட்கி

இடனாறிந்து ஊடி இனிதின் உணரும்

மட்மொழி மாதராள் பெண்

(நாலடியார் 384)

புதினெண்கீழுக்கணக்கு நூல்களிலொன்றான திரிகடுகம் சிலமொழிகளே பேசுகின்ற பெண்களை ஆண்களால் ஈட்டப்பட்ட நிதியோடும் சுவையான உணவோடும் இணைத்துப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய பொருளாகப் புளைகின்றது.

சில்சொற் பெருந்தோள் மகளிரும் பல்வகையும்
தாளினால் தந்த விழுநிதியும் - நாடோறும்
நாத்தளிற்ப்ப ஆக்கிய உண்டியும் இம்மூன்றும்
காப்பிகழல் ஆகாப் பொருள்

(47)

மேற்கூறிய உதாரணங்களுடாக பெண்கள் நுகர்வுப்பொருளாகப் பொருண்மைப்படுத்தப்படுவதன் முக்கிய காரணிகளாக, உடல்சார்ந்த அழுகுக் கோட்பாடும் நடத்தை சார்ந்த பேசாமடந்தை என்ற பிம்பமும் (சிலமொழி பேசுகின்ற தன்மையும்) தனித்தனியாக அடையாளங்காண முடியாதபடி மிகவும் துல்லியமாக ஆண்முதன்மைச் சிந்தனைமரபில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளமை அவதானத்திற்குரியது. இவற்றிற்கு மேலாக நேரடியாகவே பெண்களது பேசுத் தொடர்பாகச் சில கவிதைகள் பேச கின்றன. உதாரணமாக:

சில மெல்லியவே கிளவி
அனை மெல்லியன் யான் முயங்குங்காலே
(ஒரம்போகியார், குறு:70)

பின்வரும் நற்றினைப் பாடவில் தலைவி மறுமொழி பேசமுடியாத நிலையில் உள்ளமை சுட்டப்பெறுகின்றது.

மறுமொழி பெயர்ப்ப ஆற்றாள் (நற்றி:106)

நிறைந்த காதவில் சொல்லெதிர் மழுங்கல் (களவியல்:109)

ஆண் அகவொழுக்கம் தொடர்பாகத் தனது கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தக்கூடியதாகவுள்ள அதேவேளை பெண் இவற்றைத் தானாக வெளிப்படுத்த முடியாது என்பதற்கு மேலாகப் பதிலுரையும் வழங்கமுடியாத நிலையில் சித்திரிக்கப்படுவதைக் காண முடிகின்றது. இத்தகைய சூழலில் அகவொழுக்கம் சார்பான அவளது கருத்துக்களுக்கும் உணர்வு வெளிப்பாடுகளுக்கும் வடிகாலாக நெஞ் சொடு கிளத்தல் என்ற இலக்கிய உத்தி அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது. பண்டைய கிரேக்க நாடகங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்படும் (soliloquy) 'சொலிலொக்குழு' எனப்படும் தனிப்பேசு என்ற உத்தியை ஒத்ததாக இது அமைகின்றதெனினும் பெரும்பாலும் இது பெண்களுக்கானதாகவே தொல்காப்பியம் சுட்டுவதைப் பின்வரும் நூற்பாக்களால் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

ஓருசிறை நெஞ்சொடு உசாவுங் காலை
உரியதாகலும் உண்டென மொழிப (பொருளியல்: 201)

மறுத்துரைப்பது போல் நெஞ்சொடு புணர்த்தும்
(ஒழிபியல் பொருளியல்)

தலைவனின் பரத்தையுடனான உறவைக் கற்புவழிப்பட்டவள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் தனது எதிர்ப்புணர்வை அவள் உள்ளத்தாடல் மூலமே வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் இலக்கிய வழக்காகத் தொல்காப்பியம் முன்வைக்கின்றது. உதாரணமாக:

கற்புவழிப்பட்டவள் பரத்தையை ஏற்கினும்
உள்ளத்தாடல் உண்டென மொழிப (பொருளியல்:229)

பொது வாழ்க்கையில் அவைக்காற்றுப் பெண்கள்

குடும்பம் என்ற நிறுவனத்தின் பேணுகைக்குச் “சின்மொழி அரிவை” (குறு:14), “பேசா மடந்தை” ஆகிய படிமங்கள் அவசியமானபோதிலும் குடும்பம் என்ற வெளிக்கு அப்பால் பொது வாழ்க்கையில் அவைக்காற்றுப் பெண்கள் ஆடல், பாடல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டமைக்கு நூற்றுக்கணக்கான புறப்பாடல்கள் சான்றுபகர்கின்றன. உதாரணமாக:

ஆடுசிறை அறுத்த நரம்பு சேர் இன்குரந்
பாடு விறவியர் (பதிற்:43)

நல்நுதல் விறவியர் ஆடும் (பதிற்:47)

மின் இழை விறவியர் நின் மறம் பாட (பதிற்:54)

சில்வளை விறவி (பதிற்:57)

ஆடுக விறவியர் பாடுக பரிசிலர் (பதிற்:58)

பாண்மகள் (பதிற்:60)

.....ஓள் இழைப்
பாடுவல் விறவியர் கோதையும் புணை (புறம்:172)

செறி தொடி விறவியர் (பத்து, மலைபடு: 201)

மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
நரம்பு இறவாது உடன்புணர்ந்து ஒன்றி
கடவது அறிந்த இன்குரல் விறவியர் (மலைபடு:534-538)

எனவே பேசாமடந்தைகளாகப் பெண்கள் பிம்பப்படுத்தப்படுவது அகவொழுக்கம் மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கை சார்ந்த சந்தர்ப்பங்களிலேயாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனெனில் உடல், நடத்தை மற்றும் பேச்சு என்பன கண்காணிக்கப்படவும் கட்டுப்படுத்தப்படவும் வேண்டிய அவசியம் கற்புக்கோட்பாட்டுடனும் அதை முன்னிறுத்துகின்ற தனிச்செய்துரிமையுடனும் நேரடியாகத் தொடர்புடையதாகும். எனவேதான் கணிசமான அளவு நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட இலக்கிய நடவடிக்கையின் மூலமாக இத்தகைய பிம்பங்கள் மற்றும் கதையாடல்கள் சங்ககாலத்தில் புனையப்பட்டுள்ளமையை உணரமுடிகின்றது.

பெண்பேசுத் தொடர்பான ஆண்முதன்மைக் கதையாடல்களுக்கெதிரான பெண்களின் எதிர்க்கதையாடல்கள்

மேற்கூறிய ஆண்முதன்மைக் கதையாடல்களை மறுதலிக்கும் வகையிலான பெண் மொழிதல்கள் பல சங்கப் பெண்பாற்புலவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை இரண்டு வகையாக நாம் பகுத்து நோக்கலாம்.

முதலாவதாகப் பெண்கூற்றாகப் பெண்களது பாலுணர்வின் வெளிப்படுத்த முடியாத நிலைமையை, நெருக்கடியை வெளிப்படுத்தும் வகையிலான பெண்பாற்புலவர்களது பாடல்கள். இப்பாடல்களில் பெண்பாற்புலவர்களது படைப்பாக்கச் செயற்பாட்டின் உள்ளெந்ருக்கடியை நாம் அடையாளம் காணமுடிகிறது. உதாரணமாக ஒளவையாரது அகநானூற்றுப் பாடலொன்று பெண்ணின் பாலுணர்வின் நுண்மையையும் அதன் வெளிப்படுத்த முடியாததன்மை பற்றியும் பின்வருமாறு விவரிக்கின்றது:

இடைபிறர் அறிதல் அஞ்சி மறை கரந்து
பேன்ய் கண்ட கனவின் பல்மான்
நுண்ணிதின் இயைந்த காமம்.....

(அகம்: 303)

பல சிறப்புக்களையும், நுண்ணிய தன்மையினையும் உடைய தமது காமத்தைப் பிறர் அறியாது மறைக்க வேண்டிய தலைவியின் நிலைமையினை ஒளவையார் மேற்கூறிய வரிகளில் கூறுகிறார்.

மேலும் நல்வெள்ளையாரின் பாடலொன்றில்:

கங்கை அம்பேர் யாற்றுக் கரை இறந்து இழிதரும்
சிறை அடுக்கும்புனல் அன்ன, என்
நிறை அடு காமம் நீந்துமாறே (நல்வெள்ளை, நற்: 369)

என பெண்ணின் பாலுணர்வை எல்லையற்றதாகவும், கட்டற்றதாகவும் விபரிப்பதைக் காணலாம். தமது பாலுணர்வை அன்றாட மொழியிலும் இலக்கிய மொழியிலும் வெளிப்படுத்த முடியாத நிலைமையினை வலுவான படிமங்களினாடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

இதேபோல் வெள்ளியீதியாரின் பாடல் வரிகள் பெண்கள் தமதுணர்வை வெளிப்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கலை வெளிப்படுத்துவது போன்ற தொனியில் பெண்டேச்சு மற்றும் பெண்பாலுணர்வு பற்றிய ஆண்முதன்மைக்ககையாடல்களைக் கேள்விக்குட்படுத்துகிறது:

ஞாயிறு காடும் வெவ் அறை மருங்கில்
கைஇல் ஊமன் கண்ணின் காக்கும்
வெண்ணைய் உணங்கல் போலப்
பரந்தன்று இந்நோய்..... (தமி: 58)

மேற்கூறிய வரிகள் பெண்ணின் உடல் உணர்வின் தன்மை பற்றிக் குறிப்பிடுமிடத்து ‘வெண்ணென்ப உணங்கல் போலப் பரந்தன்று’ என்று கூறுகின்றது. ஆனால் அதற்கு முந்திய வரி அவ்வணர்வு தலைவியால், பெண்ணால் வெளிப்படுத்தப்பட முடியாத நிலைமையைக் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வரியில் இடம்பெறும் ‘கையில் ஊமன்’ என்ற படிமம் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. ‘ஊமன்’ என்ற படிமம் தலைவியின் உணர்வு வெளிப்படுத்த முடியாத நிலைமையை மட்டும் குறிப்பதாகக் கருத முடியாது. மாறாக ஊமன் என்ற படிமம் பெண்களது கவிதை மொழியின் வெளிப்பாட்டுச் சிக்கலைக் குறிப்பதாகவும் அமைகிறது.

ஒளவையார் தனது பாடலொன்றில் பெண்களது மொழி வெளிப் பாட்டின் தன்மைபற்றி பின்வரும் படிமத்துாடாக வெளிப்படுத்துகிறார்:

'யாழீமாடும் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா
பொருள் அறிவாரா ஆயினும் தந்தையர்க்கு
அருள்வந்தனவால் புதல்வர் தம் மழுலை
என்வாய்ச்சொல்லும் அன்ன. (புறம்: 92)

பெண்களது கவிதை மொழியின் வரையறுக்க முடியாத பொருண்மைத் தன்மையையும் மொழி ஒழுங்கின் தர்க்கத்திற்கு, இலக்கணத்திற்கு

அப்பாற்பட்ட தன்மையையும் ஓளவையார் மேற்கூறிய வரிகளில் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றார். இவற்றையாக், பொழுது, பொருள் எனக் குறித்துத் தன் கவிதை மொழியில் அவை இடம்பெறாமையை குறிப்பிடும் ஓளவையார் “என் வாய்ச் சொல்லும்” “புதல்வர் தம் மழலை” “அன்ன” என்கிறார். பெண்களது கவிதையின் மொழி வெளிப்பாட்டுச் சுய பிரதிபலிப்பிற்கும் (self reflexivity) அதன் மீமாழித் (semiotic) தன்மைக்கும் மேற்கூறிய பாடல் மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது.

இரண்டாவதாக பெண் தன்னுணர்வைப் பேசுவதற்கெதிரான சமூகக்கட்டுப்பாடுகளை நிராகரிக்கும் வகையில் பெண் தன்னுணர்வு பற்றிப் பேசும் வகையிலமெந்த பாடல்கள். உதாரணமாக ஓளவையாரது பின்வரும் பாடல் பெண்பேச்சின் மீதான, அவளது உணர்வுவெளிப்பாட்டின் மீதான ஆண்முதன்மைக் கதையாடல்களை முற்றுமுழுமுதாக நிராகரிப்பதை நாம் காண்கிறோம்:

முட்டுவேன் கொல்? தாக்குவேன் கொல்?

ஓரேன் யானும் ஓர் பெற்றி மேலிட்டு

ஆ அ ஒல் எனக் கூவுவேன் கொல்?

அலமரல் அசைவளி அலைப்ப, என்

உயவுநோய் அறியாது துஞ்சகும் ஊர்க்கே.

(குறு: 28)

பெண் தனது பாலுணர்வை வெளிப்படுத்தக் கூடாது என்ற சமகாலக் கதையாடல்களை நிராகரிக்கின்ற வகையில் சங்கப் பெண்புலவர்கள் தமது பாடல்களில் பெண் பாலுணர்வு பற்றிப் பெண்நிலை நின்ற மாற்றுக் கதையாடல்களை முன்வைத்திருக்கின்றனர்.

பெண்களது ஆளுமைகள், நியாயமான அபிலாபைஷகள், உரிமைகள் என்பவற்றுக்கு எதிராக ஆண்முதன்மைச் சிந்தனையாளர்களால் கட்டமைத்து நிலையூன்றச் செய்யப்பட்ட கருத்தியல்களை, அவற்றை முன்வைக்கின்ற பெண்விரோதக் கதையாடல்களை அவர்கள் நிராகரிக்கின்றனர். தமது தளித்துவமான உடல், உள் மற்றும் உணர்வுத் தனித்துவங்களை அவர்கள் வலுவின் மூலங்களாக அடையாளங்கள்டு தமது பெண்மையக் கதையாடல்களை முன்வைக்கின்றனர்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. அகநானாறு, 1968, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்.
2. குறுந்தொகை, 1955, உ.வே.சாமிநாதையர்(பதிப்பு), சென்னை.
3. பதிற்றுப்பத்து, 1958, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
4. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, 1957, எஸ்.ராஜம் பதிப்பு, சென்னை.
5. புறநானாறு மூலமும் பழைய உரையும், 1971, சாமிநாதையர் (ப.ஆ.), உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், திருவாண்மிழூர்.
6. Bakhtin, M.M. 1934, Discourse in the Novel, M. Holquist (ed), The dialogic Imagination, Oxford University Press.
7. Cameron, Deobrah and Don Kulick, 2003, Language and Sexuality, Cambridge.
8. Gill, Jo. 2007, Womens Poetry, Edinburg University Press, Edinburg.
9. Moi Toril (ed), 1987, French Feminist Thought: A Reader ,Oxford, UK.
10. Sara Mills, 2003, Gender and Politeness, Cambridge.

கெளரி கிருபானந்தனின் மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளில்
வெளிப்படுத்தப்படும் பெண்களின் விம்பம்:
ஒரு பெண்ணிலை நோக்கு

லற்னா அப்துல் ஹக்

சமூகம் என்பது ஆனும் பெண்ணும் இணைந்த ஓர் அமைப்பாகும். இருபாலினருக்கும் தனித்தன்மையான இயல்புகள், திறன்கள் உள்ளன. காலங்காலமாக சமூகத்தினால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு அப்பால், ‘மனித உயிரி’ என்ற வகையில் இருபாலாரும் சமமானவர்களே. இதனையேமகாகவி பாரதி,

‘ஆனும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவிலோங்கி இவ்வையம் தழைக்குமாம்! ’

என்று பாடினான்.

எனினும், சமூகத்தில் பெண்ணுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இடமும், வரையறுக்கப்பட்டுள்ள மரபார்ந்த சட்டதிட்டங்களும், வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பணிகளும் ஒருதலைப்பட்சமானவையாகவும், பெண்ணை அடிமைப்படுத்துவனவாகவுமே பெரும்பாலும் அமைந்துள்ளன. ‘பெண்’ என்பவள் இரண்டாம்தர நிலையிலோ அதற்கும் கீழாகவோ கருதப்படும் அவலநிலை தொடரவே செய்கின்றது. அறிவியல் யுகமென்று போற்றப்படும் இன்றைய காலகட்டத்தில்கூட அவளது பணிகள் எத்தகைய பெறுமானமும் அற்றவையாகவும், அவள் வெறுமனே ஓர் உடம்பாகவோ பின்னளைபெறும் இயந்திரமாகவோ உணர்ச்சிகள் அற்ற சடப்பொருளாகவோ மட்டும் அடையாளம் காணப்படும் துர்ப்பாக்கியத்தில் இருந்து பெண்ணினம் முழுமையாக விடுதலைபெற்றுவிடவில்லை. ஒடுக்கப்படும், உரிமைகள் மறுக்கப்படும் குழுமம் என்ற வகையில்

பாட்டாளிகள், தலித்துக்களோடு பெண்களும் விளிம்புநிலைப்பட்டவர் களாகக் கருதப்படுகின்றனர். என்றாலும், அங்கும்கூட பெண் புறந்தள்ளப் பட்டுக் கடைநிலையிலேயே இருக்கின்றாள் எனலாம்.

காரணம், சமூகத்தில் விளிம்புநிலையாளர் என்றவகையில் பாட்டாளிகள், தலித்துக்களின் நிலைமைகள் பேசப்பட்டும், ஆராயப்பட்டும் வந்துள்ள அளவுக்கு பெண்களின் பிரச்சினைகள் எங்கள் மத்தியில் அலசி ஆராயப்படவில்லை. இத்தனைக்கும், காலங்காலமாகப் பல்வேறு சுரண்டல்களையும் அடக்குமுறைகளையும் எதிர்கொண்டுவருபவர்கள் என்ற பொதுப்பண்புக்கு அப்பால், பாட்டாளிகளை விடவும் தலித்துக்களை விடவும் பெண்களே தமது நீண்டகாலப் போராட்ட அனுபவங்களாகத் தோல்விகளைச் சந்தித்துவருபவர்களாக உள்ளனர் என்பது கசப்பான உண்மையாகும்.

இந்நிலையில், காலத்தின் கண்ணாடியாய்ப் போற்றப்படும் இலக்கியங்கள் ஆனும் பெண்ணும் சமமானவர்களே என்பதை எந்த அளவுக்குப் பிரதிபலித்துள்ளன என்ற கேள்வி இங்கு முக்கியமானது. ‘பானையில் இருந்தால்தான் அகப்பையில் வரும்’ என்ற கிராமத்துப் பழமொழிபோல, கற்பனை கொடிகட்டிப் பறக்கும் காவியங்களிலாகட்டும், சாதாரண மக்களின் வாழ்வியலைச் சித்திரிக்கும் வகையில் யதார்த்த வாதத்தை அடியொட்டி எழுந்ததாய்ச் சொல்லப்படும் நவீன புனைக்கதை களிலாகட்டும், ‘பெண்’ பற்றிய விம்பம் எத்தகையது என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது நிராசையே எஞ்சுகின்றது. நம்முடைய சமூக அமைப்பைப் பொறுத்தவரையில், அது நேரடியாகவே ஆண்மேலாதிக்கமுடையது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அதிலே ‘பெண்’ குறித்துக் கட்டமைக்கப் பட்டுள்ள ‘விம்பம்’ பன்முகப்பட்டதாக இருக்கிறது. அந்த விம்பம், பெண்ணின் நேரடிப் பங்குபற்றுதல் அற்ற நிலையில் ‘அவள்’ சார்பாக ஆண்களால் உருவாக்கப்பட்டு, பெண்ணின் நலன்களைவிடவும் ஆணின் நலன்களைக் குவிமையப்படுத்தியதாக அமைந்திருப்பது கண்கூடு. இத்தகைய விம்பத்தை அல்லது விம்பங்களைப் பாதுகாப்பதிலும், விழிப்பு நிலை மழுங்கடிக்கப்பட்டிருப்பதைத் தொடர்ந்தும் தக்கவைத்துக் கொள்வதிலும் மொழி, மதம், கலாசாரம், ஊடகம், கலை இலக்கியங்கள் முதலான அனைத்தும் ஏதோ ஒருவகையில் பங்காற்றி வருகின்றன எனலாம்.

அந்த வகையில், தமிழ்க் கலை இலக்கியங்களில், குறிப்பாகச் சிறுகதைகளில் பெண்ணின் உண்மையான அல்லது முழுமையான பிரச்சினைகள் எந்தளவு அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்ற கேள்வி மிக முக்கியமானது. ஏனெனில், பொதுவாகத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் அவை, பெண்களால் எழுதப்பட்டவையாக இருந்தாலும்சரி, பெண்கள் பற்றியவையாக இருந்தாலும்சரி, அவற்றில் பெண்களின் பிரச்சினை என்றதுமே சீதனப் பிரச்சினை, முதிர் கன்னிமை, குழந்தைப் பேறின்மை, குடிகாரக் கணவனின் கொடுமை என்பனவே மிகப் பெரும்பாலும் முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றன. பெண்களின் பிரச்சினைகள் என்றாலேயே இவை மட்டும்தானோ என்ற அளவுக்கு இப்பிரச்சினைகள் அழுத்தம் பெற்றுள்ளன. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில், சுமார் மூன்று தசாப் தகால யுத்தத்தின் விளைவாய் பெண்கள் அனுபவித்துவரும் அவலங்கள், புலப்பெயர்வுச் சூழலில் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் என்பன குறித்தும் ஒரளவு பதிவுசெய்யப்பட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எனினும், குடும்பக் கட்டமைப்புக்குள்ளும் வெளிச் சூழலிலுமாக நிஜ வாழ்வில் ஒரு பெண் நிமிடத்துக்கு நிமிடம் சந்தித்துவரும் நுண்மையான உணர்ச்சிப் போராட்டங்கள், அவள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் என்பன பலதிறப்பட்டவை. குறிப்பாக, சமத்துவமின்மை, இருப்பு சார்ந்த சுயாதீனமற்ற நிலை, சமூக, கலாசாரம் சார்ந்த ஒருதலைப்பட்சமான கருத்தியல்களும் நியமங்களும் தோற்றுவித்துள்ள சிக்கல்கள் முதலான பரந்துபட்ட தளத்தில் பெண் சார்ந்த பிரச்சினைகள் ஆழமாக அணுகப்படும் தேவை உள்ளது. அவை குறித்தும் அதிகளாவில் ஆக்க இலக்கியங்கள் படைக்கப்படவும், ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்படவும் வேண்டிய கடப்பாடு நம் முன் இருக்கின்றது.

இந்நிலையில், இந்திய எழுத்தாளரும் மொழிபெயர்ப்பாளருமான கௌரி கிருபானந்தனின் மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள், 'மொழி, பிரதேச, தேச எல்லைகளுக்கு அப்பால் பெண்ணின் துயரங்கள் பொதுவானவையே' என்ற செய்தியை வெளிக்கொணர்வதை உணர்ந்து, பெண்கள் பற்றிப் பேசும் அவரது பத்து மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளைத் தெரிவுசெய்து அனுப்புமாறு அவரிடம் வேண்டினேன். அவற்றை அடிப்படையாக வைத்து, அச்சிறுகதைகள் வெளிப்படுத்தும் பெண்ணின் விம்பம் எத்தகையது என்று ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கெளரி கிருபானந்தனின் மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளில் ‘பெண்’ கெளரி கிருபானந்தன் தமிழ்நாட்டின் புகழ்பெற்ற ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர். இவர் யத்தனப்பூடி சுலோச்சனா ராணி, என்டமுரி வீரேந்திரநாத், டி. காமேஷ்வரி முதலான பிரபல தெலுங்கு எழுத்தாளர்கள் பலரின் 35க்கும் அதிகமான நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். பல்வேறு தெலுங்கு எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைத் தமிழுக்கு வழங்கிய பெருமையும் இவரைச் சாரும். அவ்வாறே, சிவசங்கரி, ஜெயகாந்தன் முதலான புகழ்பெற்ற தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளை இவர் தெலுங்கில் மொழிபெயர்த்து அளித்துள்ளார். அதுமட்டுமன்றி, தமிழிலும் தெலுங்கிலும் இவரே சுயமாக சிறுகதைகளும் எழுதியுள்ளார்.

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரைக்காக இவரின் பத்து மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. அவர் இவற்றைத் தெலுங்கு மொழியில் இருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துள்ளார். அவற்றில், ‘பெண்’னின் பரந்துபட்டதும் நுண்மையானதுமான பல்வேறு பிரச் சினைகள் மிக ஆழமாக அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. ஒருவகையில், ஈழத்துச் சிறுகதைகளில் இருந்து சுற்றே வித்தியாசப்பட்ட பற்றிய விம்பும் அதன் அகநிலை யதார்த்தமும் மிக அற்புதமாக இக்கதைகளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. அக்கதைகளின் மூலநூல் ஆசிரியர்கள் பற்றிய விபரங்கள் வருமாறு:

பி. சத்யவதி - ‘சுய அபிமானம், குப்பர் மாம் சின்ட்ரோம், காந்தாரி’ ஓல்கா - ‘ஒரு பெண்ணின் கதை, சுவர்கள்’

அப்பூரி சாயாதேவி - ‘அவருடைய புகழுக்குப் பின்னால்’

பி. எஸ்.நாராயணா - ‘முடிவு’

கொடுரி துர்கா நாகராஜா - ‘வெளிச்சம்’ *

கவனசர்மா - ‘அவள் வீடு, முறிவு’

இவை மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளாகவே இருந்தபோதிலும், தமிழ்லேயே எழுதப்பட்ட கதைகளைப் போன்ற பிரமை எழுவது மொழிபெயர்ப்பாளரின் சிறந்த மொழி ஆஞ்சைக்கோர் எடுத்துக்காட்டாகும். எனினும், ஆங்காங்கே இடம்பெறும் ஓரிரு வசனப் பிரயோகங்களே இவை மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள் என்பதை உணர்த்திநிற்கின்றன. இந்தப் பத்துச் சிறுகதைகளிலும் பெண்களின் பன்முகப்பட்ட பிரச்சி

னைகள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. அவை சொல்லப்பட்டுள்ள விதமும் அவை ஏற்படுத்தும் அதிர்வலைகளும் இக்கதைகளின் தனிச் சிறப்பாகும் எனலாம்.

‘பெண்’னின் பன்முகப்பட்ட விம்பங்களும் அவள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளும்

பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரையில் குடும்பத்தில் ஒரு பெண் மகளாக, சகோதரியாக, மனைவியாக, தாயாக என்று பல்வேறு பாத்திரங்களை வகிக்கின்றாள். அவ்வாறே, குடும்பத்துக்கு வெளியில் உள்ள புறச் சூழலில் மேலும் சில பாத்திரங்கள் அவருக்குண்டு. இப் பாத்திரங்கள் வெவ்வேறானவை என்றாலும், இவை அனைத்திலும் உள்ள பொதுமைப் பண்பு, அல்லது பொதுமையான விம்பம் அவள் ‘பெண்’ என்பதுதான். எனினும், பெண் என்பவள் யார், ஒரு பெண் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பன குறித்த வரையறைகளும் விதிமுறைகளும் பெரும்பாலும் பாரபட்சமானவையாகவே இருக்கின்றன. மதம், கலாசாரம் என்பவற்றின் பெயரால், பெண் இரண்டாம் நிலையில் அல்லது அதனிலும் கீழாக நடத்தப்படுவதை மொழியும் அதன்வழியே உருவான கலை இலக்கியங்களும் பிரதிபலிக்கின்றன. பெண்ணை இழிவுபடுத்தும் வகையில் அமைந்த பழமொழிகள், சொற்பிரயோகங்கள் இன்றுவரை வழக்கில் இருந்து வருகின்றமை கண்கூடு.

காலந்தோறும் தோன்றிய இலக்கியங்களில் பெண் என்பவள் அழிகுப் பதுமையாக, போகப் பொருளாக, பேசா மடந்தையாக, உலகமே அறியாத அப்பாவியாக அல்லது சூழ்ச்சியில் கைதேர்ந்த மாயப்பிசாசாக என்று பல்வேறு விம்பங்களில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளாள். மறுதலையாக, பெண்ணைப் புதுமைப் பெண்ணாக, புரட்சியின் நிலைக்களானாக உருவகிக்கும் இலக்கியங்களும் எழுத்தான் செய்தன. பாரதியின் ‘பட்டங்கள் ஆள்கின்ற, சட்டங்கள் செய்கின்ற’ பெண் பற்றிய பிம்பம் இத்தகையதே. ஆனால், இதற்கும் சமூக நடைமுறைகளில் பெண்ணுக்கு இருக்கும் யதார்த்தமான விம்பத்துக்கும் இடையில் உள்ள இடைவெளி மிகப் பெரியதாகும். பாரதி சித்திரிக்கும் புதுமைப் பெண்ணின் விம்பத்தை இன்றைய சமூக அமைப்பில் சாத்தியமாக்குவது ஒரு நெடுந்தூரப் பயணம்தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நாம் வாழும் சமூக அமைப்பில் அன்பு,அடக்கம், ஓடுக்கம், பொறுமை, தியாகம், விட்டுக்கொடுப்பு முதலான இன்னோரன்ன இயல்புகளின் பட்டியல்படுத்தல்கள் பெண்ணின் விம்பத்துக்குள் வலிந்து திணிக்கப் பட்டுள்ளன. தனக்கெதிரான எந்தவோர் அநீதிக்கும் எதிராய்க் குரல் எழுப்பாமல், எல்லாவற்றையும் பொறுத்து, மன்னித்து மறந்துவிட்டு, எப்போதுமே தியாகத்தின் திருவுருவமாய் அவள் இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்துநிலை ஊன்றி வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. அப்படி இருப்பவளே பதிவிரதை, அப்படி இருந்தாற்றான் தெய்வ நிலைக்கு உயரும் பேறுவாய்க்கும் என்பதான கருத்தியல் திரும்பத்திரும்பத் திணிக்கப்பட்டு நம்பவைக்கப்படுகின்றது. புராண இதிகாசங்கள், பதிவிரதைகளின் வரலாறுகள், கலாசாரப் பாரம்பரியங்கள் இத்தகைய பெண் விம்பத்தைக் கட்டமைப்பதிலும் அதனைக் கட்டிக்காப்பதிலும் பெரிதும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

ஆனால், இன்றைய நிலை ஓரளவு மாறிப்போய்விட்டது. இதையெல்லாம் வாய்மூடி மெளனிகளாய் இருந்து கேட்டுக்கொண்டும் நம்பிக்கொண்டும் இருப்பதற்குப் புதிலாக, எதையும் கேள்விக்கு உட்படுத்தும், பாரம்பரியமான அனைத்தையும் கட்டுடைப்புச் செய்ய விழையும் ஒரு போக்கு துளிர்விட்டு வளர்ந்து வருகின்றது. இதனையே நாம் கெளரியின் மொழிபெயர்ப்புச் சிறுக்கைகளிலும் தரிசிக்கின்றோம். இக்கதைகளில், நாம் வாழும் சமூகத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள பெண்ணின் விம்பம் குறித்துப் பல்வேறு கேள்விகளும் விமர்சனங்களும் பாத்திர உரையாடலாகவோ, கதையின் போக்கில் கதாசிரியர் கூற்றாகவோ முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றினுடே பெண்ணுடைய பன்முகப்பட்ட சிக்கல்களும் நுண்மையான உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புக்களும் அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நமது சமுதாய அமைப்பில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையில் மிக மோசமான அசமத்துவ நிலைகாணப்படுகின்றமை வெளிப்படை. ஒரு குழந்தை பிறக்கும் போதோ, பிறப்பதற்கு முன்போக்கு அக்குழந்தை ஆணா பெண்ணா என்ற அடிப்படையில் வழங்கப்படும் முக்கியத்துவத்தின் அளவில் இருந்தே இது ஆரம்பிக்கின்றது. பெண் குழந்தைகள் கருவிலேயே அழிக்கப்படுதல் அல்லது பிறந்ததும் கொல்லப்படுதல் குறித்தும் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். வளரும் பருவத்தில், பெண் பிள்ளைக்கு

'இதைச் செய், இதைச் செய்யாதே' என்று ஆண் பிள்ளைகளை விடவும் அதிகக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறே, ஆண் பிள்ளைகள் தவறு செய்யும்போது அது மிக இலகுவாக நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது. அதற்குமொழி வழக்கில் உள்ள பழுமொழிகள், வழக்குமொழிகள் என்பனவும் சப்பைக்கட்டு போடுகின்றன (எ-டு: பெண் சிரிச்சால் போச்சு, ஆண் சேற்றைக் கண்டால் மிதிப்பான் - ஆற்றைக் கண்டால் கழுவுவான், படிதாண்டாப் பத்தினி, அஞ்சு பெண் பெற்றால் அரசனும் ஆண்டியாவான், கணவனைத் தொழுபவள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை....).

இந்த ஆய்வுக்காகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ள சிறுகதைகளில் பெரும் பாலானவை ஆண் - பெண் அசமத்துவ நிலை குறித்தும், ஆணாதிக்க சமுதாய அமைப்பில் அவருடைய உரிமைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு அவள் அடக்கி ஒடுக்கப்படுவது குறித்து மிக அருமையாக விபரித்துச் செல்கின்றன. 'அவள் வீடு', 'காந்தாரி', 'முறிவு', 'முடிவு', 'ஒரு பெண்ணின் கதை', 'அவருடைய புகழுக்குப் பின்னால்' முதலான கதைகள் அத்தகையவை.

சமூகத்தில் நிலவும் இந்த அசமத்துவ நிலைக்கு மற்றொரு முக்கியமான சான்றாக இருப்பது, திருமணத்தின் போது ஆண்மகனுக்கு வழங்கப்படும் வரத்தச்சனை. பெரும்பாலான நவீன புனைகதைகளில் இவ்விடயம் மிகப் பரவலாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. கெளரியின் மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளிலும் இவ்விடயம் இடம்பெற்றுள்ள விதம், வரத்தச்சனை குறித்துக் கேள்வியெழுப்புவதாகவும், அது குறித்து விழிப்புணர்வு அற்ற நிலையில் அல்லது தொன்றுதொட்டு வழக்கில் உள்ள விடயம்தானே என்ற அலட்சிய மனோபாவத்துடன் பெண்கள் அதனை ஏற்படதை இயல்பாகக் கொண்டிருக்கின்ற யதார்த்தத்தைப் புலப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளமை ஒரு சிறப்பு எனலாம். எடுத்துக்காட்டாக,

'ஒருந்தி மட்டும் 'வரத்தச்சனை எதற்கு?' என்று வாதம் புரிந்தாள்.

திருமணம் செய்துகொண்டு நான் அவனுக்கு சுகத்தைத் தருவேனாம். சிசுருஷை செய்வேனாம். குழந்தைகளைப் பெறுவேனாம். திரும்பவும் அவர்களுக்காக நாள் முழுவதும் உழைத்துக் கொண்டிருப்பேனாம். 'இத்தனை வேலைகளை செய்யப்போகிற உனக்கு, இத்தனை பொறுப்புகளைத் தலையில் போட்டுக் கொள்ளப்போகிற உனக்கு அவன் வரத்தச்சனைக் கொடுத்தாலும் அர்த்தம் இருக்கிறது. நீ எதுக்குக் கொடுக்கனும்?' என்று விதண்டா வாதம் புரிந்தாள்.' ('ஒரு பெண்ணின் கதை')

என்ற வரிகளையும், வரத்தசனை எடுத்தபின்பும் மனைவியை இழிவாக நடத்த முற்படும் கணவனைத் தட்டிக்கேட்கும் பெண்ணின் துணிச்சலை விளக்குவதாய் அமைந்த,

‘ரொம்ப வேடிக்கைதான். லட்ச ரூபாய் கொடுத்து உங்களை வாங்கியிருக்கிறேன். டைவோர்ஸ் கொடுக்கணும் என்றால், நான்தான் கொடுக்கணும். நீங்க தரமுடியாது... எனக்குத் தெரியாமல்தான் கேட்கிறேன், நீங்க லட்ச ரூபாய் வரத்தசனையாக எங்க அப்பாவிடம் வாங்கிக்கொண்டது வாழ்நாள் முழுவதும் எனக்கு சாப்பாடு போடுவதற்காக இல்லையா?’ ('முடிவு')

என்ற வரிகளையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

ஒரு பெண்ணுக்கு எதிராக சமூகம் வகுத்துவைத்துள்ள ஒருதலைப் பட்சமான சமுதாய நடைமுறைகள் அவளை சுய பிரக்ஞை உள்ளவள், அவளுக்கும் விருப்புவெறுப்புக்கள், உள்ளார்ந்த திறன்கள் உள்ளன என்பதை மறுதலித்து, தனது விருப்புவெறுப்புக்களை முற்றாக உதறித் தள்ளிவிட்டு தனக்காகவன்றி பிறரூக்காக, குறிப்பாகக் கணவனுக்காக வாழும் நிலையே உன்னதமானது என்பதான கருத்துநிலையை ஆழமாக நிலைநிறுத்துவதில் முன்னிற்கின்றன. இத்தகைய நிலையையே,

‘போகட்டும் சரஸ்வதி! இப்போது நீ பொறுப்புகள் மிகுந்த இல்லத்தரசி. வீட்டை பார்த்துக்கொள். குழந்தைகளை பார்த்துக் கொள். எந்தப் பெண்ணுக்கும் வாழ்க்கையில் இதை விட வேறு என்ன வேண்டும்? இருக்கும் பண்ததில் நிம்மதியாக வாழுணும். பணம் காச சேர்த்து வைக்கணும். இதுதான் முக்கியம். பைதாகராஸ் தீர்ம் நினைவில் வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறாய்? உன் குடும்பத்தில் பிரச்சினைகள் வந்தால் அல்ஜீப்ரா தீர்த்து வைக்கப் போகிறதா என்ன?’ ('காந்தரி')

என்ற வரிகள் சித்திரிக்கின்றன.

குடும்ப அமைப்புக்குள் இருக்கும் நுண்மையான அடிமைத்தனத்தைத் தோலுரித்துக்காட்டும் வகையில், ‘ஒரு பெண்ணின் கதை’ என்ற சிறுகதை அமைந்துள்ளது. பிரதான பெண் கதாபாத்திரம் தானே கதையை முன்னெடுத்துச் செல்லும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இச்சிறுகதை, திருமணத்தின் உண்மையான தாத்பரியத்துக்கும், வழக்கில் உள்ள போலித் தனமான நடைமுறைகளுக்கும் இடையில் உள்ள இடைவெளி குறித்தும்,

குடும்ப அமைப்புக்குள் பெண்ணின் ஒருதலைப்பட்சமானதும் நிராதர வானதுமான நிலைகுறித்து ஆராய்வதாகவும் அமைந்துள்ளது. இதனை,

'திருமண நாள் அன்று சொல்லப் பட்ட புனிதமான மந்திரங்களுக்கு அர்த்தம் அவருடைய வம்சத்தை அபிவிருத்தி செய்தபோதுதானாம். அதாவது அவருக்குக் குழந்தைப் பெற்றுத் தரும் உத்தியோகம் இது. ஜம்பதாயிரம் கொடுத்து வாங்கிக் கொண்ட உத்தியோகம் இது. அந்த வேலைக்கு நான் லாயக்கு இல்லாமல் போய் விட்டேன் என்பதால் என்னை ஒதுக்கி விட்டு வேறு ஆன போட்டுக் கொள்வார்கள். இதுதான் திருமணத்தின் உண்மையான அர்த்தம். அதை மறைத்து வைத்துவிட்டு, காதல், அங்பு, ஆதரவு என்று பசப்பு வார்த்தைகள் சொல்லுவாரேன்? எதற்காக இந்த ஏமாற்று வேலை? ஏன் என்றால், உத்தியோகம் என்றால் உரிமைகளைக் கேட்பார்கள். பிரதிபலனைக் கேட்பார்கள். போனஸ் கொடுக்கச் சொல்லுவார்கள். அதுவே தாம்பத்தியம், தாய்மை என்று சொன்னால் மனதை, உடலை ஒப்படைத்து வேலை செய்வார்கள். எதையும் கேட்காமல் கொடுத்ததைக் கொண்டு திருப்தி அடைவார்கள். நல்லவனாக இருந்து கொஞ்சம் அன்பு செலுத்திவிட்டால் தலையில் வைத்து கூகொண்டு கொண்டாடுவார்கள். அதையும் இதையும் கொண்டுவா என்று கேட்டால் சண்டைக்காரி என்று பட்டப்பெயர் வந்து விடுமோ என்று பயப்படுவார்கள். இத்தனை லாபங்கள் இருக்கும்போது அதைத் திருமணம் என்று அழைக்காமல் வியாபாரம், உத்தியோகம் என்று ஏன் சொல்லப் போகிறார்கள்?' ('ஒரு பெண்ணின் கதை')

என்ற வரிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இதே கருத்து சற்றே வேறுபட்ட வகையில்,

'எனக்கு சமையல் வேலை என்றாலே போர். அதற்காகத்தானே உண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டேன்' என்று கூசாமல் கூறுவான். ஐந்து வருடங்கள் சுயமாகச் சமைத்துச் சாப்பிட்டவன் திருமணம் ஆனதும் காப்பிக்கூட கலந்துகொள்ள மறுப்பது ஏன் என்று அவருக்குப் புரியவில்லை.... அவருடைய உண்மையான எண்ணை என்னவென்றால், மனைவி கணவன் மீது ஆதாரப் புடாமல் மார்க்கெட்டுக்குப் போய் வேண்டிய பொருட்களை வாங்கி வரக்கூடியவளாக, வீட்டு வேலைகளை எல்லாம் செய்யக் கூடியவளாக இருக்கணும். அதற்காக சதந்திரமாக எதைப் பற்றியும் யோசிக்கக் கூடாது. கணவனை விட சின்ன வேலையில்

இருந்துகொண்டு, வீட்டை நிர்வகிக்க அவருடைய சம்பளத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, எல்லாவிதத்திலேயும் அவருடைய ஆளுமைக்குள் அடங்கி ஓடுங்கி இருக்க வேண்டும். கணவனின் அதிகாரத்தை சதா சர்வகாலமும் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும்.' ('முறிவு')

என்று சௌதா எனும் பாத்திரம் வாயிலாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே, 'வெளிச்சம்', 'முடிவு', 'அவருடைய புகழுக்குப் பின்னால்' ஆகிய கதைகளில்,

'அவர் ஒரு வார்த்தை சொன்னால் சொன்னதுதான். இத்தனை ஆண்டுகளில் அதற்கு மறுப்பு இருந்தது இல்லை. இது போன்ற நேரத்தில் எனக்கு சின்ன வயதில் படித்த குரங்கு, முதலையின் கதை நினைவுக்கு வரும். நாம் எவ்வளவு பணிவுடன் இருப்போமோ எதிராளிக்கு நம் மீது அதிகாரம் காட்டுவதற்கு அந்த அளவுக்கு இடம் கிடைத்து விடும்.' ('வெளிச்சம்')

என்றும்,

'கணவனின் விருப்பம்தான் மனைவியின் விருப்பமாக இருக்க வேண்டும். நம் குடும்பத்தில் பிரச்சினைகள் வந்து நீ பார்த்திருக்கிறாயா? நான் சொன்னது உங்க அம்மாவுக்கு வேதவாக்கு.... கருத்து வேற்றுமைகள் வந்தால், ஆண் சொன்னபடி நடந்துகொள்வதுதான் நல்லது. பிறகு பிரச்சினையே இருக்காது.' ('முடிவு')

என்றும்,

'திடீரன்று நான் செத்துப்போனால் என்ன செய்வீங்க என்று கேட்டான் சீதாலக்ஞானி. என்ன செய்வேனா? மறுபடியும் கல்யாணம் செய்து கொள்வேன்' என்றார் ஏனான்மாகச் சிரித்துக் கொண்டே' ('அவருடைய புகழுக்குப் பின்னால்')

என்றும்,

ஆணாதிக்கக் கருத்துநிலை மிக ஆழமாக வேரோடிப் போயுள்ள சமூக நிலை எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஒரு சமூக சூழ்நிலையில் அனேக பெண்கள் தமது நிலைமையை உணராமலும், இன்னும் சில பெண்கள் அதனை உணர்ந்தும், அதிலிருந்து மீளும் வழிதெரியாமல் உள்ளூர் மனம் வெதும் பியவர்களாய் அதனைச் சக்தித்துக்கொண்டும்

வாழ்கின்றனர் என்பதையும், வேறுசில பெண்கள் அதனை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்புவதன் மூலம் பல்வேறு நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்ள நேர்கின்றது என்ற யதார்த்தத்தையும் இவரது மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள் வெளிக்காட்டுகின்றன எனலாம்.

பொது வழக்கில், ஒரு பெண் தன் கணவனால் எந்தக் கொடுமையை அனுபவித்தாலும், 'கல்லாளாலும் கணவன், புல்லாளாலும் புருஷன்' என்று அனைத்தையும் சுகித்துக்கொண்டு புகுந்தலீட்டில் விழுந்துகிடப்பதே சிறப்பு என்று வலியுறுத்தப்படுகின்றது. எதிலும் எப்போதும் பெண்தான் விட்டுக்கொடுத்துப் போகவேண்டும் என்ற எழுதப்படாத சட்டம் மிக ஊன்றியும் திரும்பத் திரும்பவும் வற்புறுத்தப்படுகின்றது. அப்படி இல்லாத பட்சத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணே தன் பிறந்த வீட்டிலும் குற்றவாளியாக நோக்கப்படுகின்றாள். இத்தகைய நிலை 'சுய அபிமானம்', 'வெளிச்சம்' முதலானகதைகளில் மிக அழகாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. உதாரணமாக,

'பிறந்தலீட்டுக்குப் போன்போது அவளை யாரும் வா என்று அழைக்கவில்லை. அம்மா, அப்பா, அண்ணன் மூவருமே வசந்தாவுக்கு சாமர்த்தியம் போறவில்லை என்று சொன்னார்கள். அடக்க ஒடுக்கமாக இருந்துகொண்டு நன்றாக சமைத்து, மனம் நோகாமல் பணிவிடை செய்து, படுக்கையிலும் அனுசரணையாக இருந்துகொண்டு கணவரைத் தன்பக்கம் ஈர்த்துக்கொள்ளத் தெரியாத முட்டாள் என்றார்கள்... வசந்தா தான் பட்ட துன்பங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே முதுகில் வாங்கிய அடிகளை, கன்றிலீட்ட அடையாளங்களை, தூக்கமில்லாத இரவுகளால் கண்களுக்குக் கீழே ஏற்பட்டிருந்த கருவளையங்களைக் காண்பித்தாள். அமுது அமுது உலர்ந்துவிட்ட கண்களே அதற்கு சாட்சியம். இந்த இம்சை எல்லாம் வரதட்சணக்காக இல்லை. மனைவியைக் கொஞ்சமாவது துன்புறுத்தவில்லை என்றால் எப்படி என்று இரத்தத்தோடு கலந்துவிட்ட குணம் ஒரு பக்கம் என்றால், அவள்மீது சந்தேகம் இன்னொரு பக்கம். மனைவியிடம் கொஞ்சம்கூட அன்பு இல்லை, கருணை இல்லை, நட்புணர்வு அறவே இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது அவருடைய உடலை மட்டும் எதற்காக உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளனும்? ஆனால், அவள்மீது தனக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைக் காட்டிக்கொள்வதற்காக அவருடைய உடலும் அவனுக்குப் பயன்பட்டது.' ('சுய அபிமானம்')

என்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும், வன்முறை என்னும் போது மனைவியை அடித்துதைத்து இம்சித்தல் என்பவற்றோடு கடுமையான வார்த்தைப் பிரயோகங்களும் உள்ளடக்கப்படும். இதனை, 'சுய அபிமானம்', 'காந்தாரி', 'முறிவு', 'முடிவு', 'அவள் வீடு' முதலான பல கதைகளில் அவதானிக்கலாம்.

'விவாகரத்துப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ரொம்ப பலமான காரணங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று என்னிடம் நிறையப்பேர் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மை அப்படி இல்லை. தினமும் தொண்டொண்டென்று நச்சரிக்கும், ஒவ்வொரு வினாடியும் ஆணாதிக்கத்தை நிலைநாட்டும் கணவனுடன் வாழ்க்கையைப் பகிர்ந்துகொள்வது ரொம்பக் கஷ்டம்.' ('முறிவு')

என்ற வரிகள் மிகத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன. இக்கதைகளின் மூலம், வன்முறையின் நுணுக்கமான வடிவங்கள் என்ற வகையில் உளவியல் சார்ந்த தாக்குதல்கள், அவற்றின் குரூரத்தன்மை குறித்து மிகச் சிறப்பாக வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளமை முக்கியமானது. உளவியல் ரீதியாகப் பிரயோகிக்கப்படும் வன்முறையால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் மன அழுத்தம், குற்ற உணர்வு, அவமான உணர்வு, கையறு மனோபாவம், அடிமைத்துவத்தை ஏற்குமாறான நிர்ப்பந்தத்துக்கு உட்படுவதன் வேதனை என பலதரப்பட்ட உணர்வுத்தளங்களில் இப்பெண் கதாபாத்திரங்கள் புனையப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கணவன், மனைவி, குழந்தைகள் ஒருங்கிணைந்த குடும்ப அலகினுள் காலங்காலமாகக் காணப்படும் சமத்துவமின்மையும் வேலைப் பிரிப்பில் கையாளப்பட்டுள்ள முழுமையான பாரபடசமும் மிக வெளிப்படையான தாகும். ஒரு பெண் எவ்வளவுதான் படித்திருந்தாலும், உயர் பதவி வகித் தாலும் வீட்டுப் பணிகளைப் பொறுத்தவரை அவளே எல்லா வேலை களையும் செய்யுமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றாள். பொருளாதார ரீதியில் கணவனுக்குத் தோள்கொடுக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கு, வீட்டு வேலைகளில் மிகப் பெரும்பாலான ஆண்கள் எந்தவித ஒத்தாசையும் செய்வதில்லை. இதனை இந்த ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட பல சிறுகதைகள் விவாதிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

'சரவணன் நல்லவன் இல்லை என்று யார் சொன்னார்கள்? வீட்டுக்கு உபயோகப்படும் எல்லா கருவிகளையும் வாங்கிப் போட்டவன். அந்த கருவிகளுக்கும் சமையலறை சாதனைகளுக்கும்

நடுவில் அவளை ஓட ஓட விரட்டியவன். இதயத்தில் எழும் ராகத்தை ரசிக்கத் தெரியாதவன். இதயத்தை தகிக்கச் செப்பும் ராகத்தை இசைப்பவன். மனைவியை காந்தாரியின் நிலைக்கு தள்ளியவன்.' ('காந்தாரி')

என்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

வீடு, அலுவலகம் என்று பெண்கள் ஓய்வற்ற ஓர் இயந்திரம் போல் உழைக்க வேண்டி இருப்பதால், அவர்களின் சுமை இரட்டிப்பாகின்றது. எனினும், வீட்டைப் போலவே, அலுவலகத்திலும் பெண்ணுக்கு எதிரான விமர்சனங்கள், குற்றச்சாட்டுகள் தொடரவே செய்கின்றன. இதனை,

"அவள் போயிருந்த போது சந்திரிகா சீட்டில் இல்லை. பத்து நிமிடங்களுக்கு பிறகு பாத்ருமிலிருந்து வந்தாள். ரொம்பச் சோர்வாக தென்பட்டாள். கூர்ந்து பார்த்த போது ரேவதிக்கு விஷயம் புரிந்தது. பால் கட்டு வலி தாங்க முடியாமல் பாத்ருமுக்கு சென்று பிழிந்து விட்டு வந்திருக்கிறாள்... தாய்மைக்கும் வேலைக்கும் நடுவில் நவிந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் பெண்களை பார்ப்பது ரேவதிக்கு புதிது ஒன்று மில்லை... பெண்கள் நிறைமாதம் சமந்து கொண்டு வேலைக்குப் போனாலும், தீட்டு வலியைப் பொறுத்துக் கொண்டு வேலை செய்தாலும், குழந்தைக்கு தர வேண்டிய பாலை வற்ற வைத்து விட்டு வந்து வேலை பார்த்தாலும் சொல்லிக் கொண்டுதான் இருந்தார்கள். சின்னக் குறை ஏற்பட்டால் போதும்! உடனே பெண்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொள்வது போன்ற முட்டாள் தனம் எதுவும் இல்லை என்ற ஞானோதயம் ஆண்களுக்கு வந்து விடும்...." ('சவர்கள்')

என்று காரமாக விமர்சிக்கின்றார், கதாசிரியர்.

வீட்டு வேலைகளைச் செய்து முடித்துவிட்டு அலுவலகத்துக்குச் செல்லும் பெண்கள், பணி முடிந்து வீடு வந்தும் திரும்ப இரவு நெடுநேரம் வரை வீட்டுவேலைகள், குழந்தைகளின், வயோதிகப் பெற்றோரின் பராமரிப்பு என்பவற்றில் ஈடுபடவேண்டியுள்ளது. கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பில், அதாவது கணவனின் குடும்பத்தினரோடு வசிக்கும் ஒரு பெண் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் இன்னும் அதிகமாய் உள்ளன. இது குறித்தும் இக்கதைகளில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. பெண்ணின் ஓய்வு ஒழிச்சலற்ற பரிதாபகரமான நிலை,

'சரியாக இருவரும் ஆபீஸ்க்குக் கிளம்பும் நேரத்தில் வீட்டிற்கு யாராவது உறவுக்காரர்கள் வந்து விட்டால் அவர் பாட்டுக்கு ஆபீஸ் க்குக் கிளம்பிப் போய் விடுவார். நான்தான் வீவ் போடவேண்டிய கட்டாயம்... பைல்கள், லேட்டர்கள், மேமொக்கள், பதில்கள், இங்க்ரிமெண்டுகள், பிள்ளைப்பேறு, குழந்தைகளின் வீட்டுப் பாடம். ஒரு நிமிஷம் கூட ஓய்வு இல்லாமல் காலச்சக்கரம் வேகமாக சுழன்றது... கனவில் ஒரு அரக்கன்! அவன் முகம் அப்படியே எங்கள் வீட்டைப் போலவே இருந்தது. வயிற்றுப் பகுதி எங்கள் ஆபீஸைப் போல். மீதி உடல் உறுப்புகளில் என் கணவர், குழந்தைகள் மற்றும் மாமியார் படர்ந்திருந்தார்கள். அந்த அரக்கன் வாயைத் திறந்து என்னை விழுங்கிக் கொண்டிருந்தான். கரகரவென்று மென்று கொண்டே என் உடலில் சிறு துளி கூட மிக்கம் வைக்காமல் விழுங்கிக் கொண்டிருந்தான். நான் முழுவதுமாக அவன் வயிற்றுக்குள் சென்று விட்டேன்.' ('வெளிச்சம்')

என்று மிக அற்புதமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

அதேநேரம், இந்த நிலையை எதிர்த்துக் கேள்வி கேட்கும் வகையில்,

'உங்களுக்கு மட்டும் வேலைதான் முதல் மனைவி. நீங்க மட்டும் வாழ்க்கையில் முன்னுக்கு வரனும். உங்களுடைய மனைவி உங்களுடைய தேவைக்குத் தகுந்தாற்போல் சம்பாதித்துக்கொண்டு, நீங்க வீட்டுக்கு வரும் சமயத்தில் காப்பியும் கையுமாக வரவேற்று, கம்பெனி தேவைப்பட்ட பொழுது ஒத்துழைப்புத் தந்து, நீங்க பசியாக இருந்தால் புரிந்துகொண்டு வீட்டிலேயே கிடக்கணுமா? நானும் உங்களைப் போல புத்திசாலிதான். நல்ல மதிப்பெண்களைப் பெற்று பரீட்சையில் பாஸ் செய்திருக்கிறேன். வேலையிலும் திறமைசாலி என்று பெயர் வாங்கியிருக்கிறேன். எனக்கு மட்டும் என் லட்சியங்கள் இருக்கக்கூடாது?' ('முறிவு')

என்று சஜாதா என்ற பாத்திரம் எதிர்க்கேள்வி எழுப்புகின்றது.

ஒரு பெண் வேலைக்குப் போகிறாள், பணம் சம்பாதிக்கிறாள் என்ற நிலைமை அவளை வலுவுட்டக்கூடிய ஒரு விடயமாக, அவளை சுயமாக நிலைநிறுத்தக்கூடிய அடிப்படையாக உள்ளதென்னவே உண்மைதான். இதனையே 'முடிவு', 'அவள்வீடு', 'முறிவு', 'சுவர்கள்', 'சூப்பர் மாம் சின்ட்ரோம்' முதலான கதைகள் நிரூபிக்கின்றன.

இருந்த போதிலும், அதை மட்டுமே வைத்து பெண்ணின் சுயாதீன்த்தையோ அவள் பெற்றுள்ள உரிமையையோ, சமத்துவத்தையோ

அளவிட்டுவிட முடியாது. காரணம், 'அவருடைய உழைப்பின் பலன் யாரைச் சென்றடைகின்றது? அதனைத் தன்னுடைய தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய சுதந்திரம் அவருக்கு உண்டா?' என்பன போன்ற வினாக்களின் அடிப்படையிலேயே அதனைத் தீர்மானிக்க முடியும். மாத முடிவில் சம்பளக் கவரைக் கணவனிடம் கொடுத்துவிட்டு, தன்னுடைய செலவுகளுக்கெல்லாம் கணவனிடம் கேட்டுக்கொண்டோ, தனக்குத் தேவையான ஒரு பொருளை வாங்க, தனக்கு வேண்டப் பட்டவர்களுக்கு உதவ வேண்டிய நிலை வரும்போது கணவனிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டோ இருக்கும் நிலையென்றால், அவள் வேலை பார்ப்பதால் அவருக்குப் பொருளாதார நிதியான சுயாதீனம் கிடைத்துவிட தடு என்று கருதவே முடியாது. இதனை, 'வெளிச்சம்', 'சுய அபிமானம்' முதலான கதைகள் ஆழமாகப் பேசுகின்றன. வகைமாதிரிக்கு,

'திருமணமானது முதல் என் சம்பளத்தை அவரிடமே கொடுத்து வந்தேன். அவருடைய அனுமதியிடன்றான் நகையோ புடவையோ வாங்கிக் கொண்டேன். வீட்டிற்கு எது வேண்டுமென்றாலும் என் கையில் காச இல்லை.' ('சுய அபிமானம்')

என்ற வரிகளைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறு, இக்கதைகளில் வரும் பெண் கதாபாத்திரங்களின் ஊடாக பெண்ணின் உழைப்பு எவ்வாறு சுரண்டலுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது என்பது மனதைத் தொடும் வகையில் வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

தமக்கென்று இருக்கும் சயசிந்தனையோ பிரக்ஞாயோ மாற்றப்பட்டு பிறர்போதனையால் அவை மழுங்கடிக்கப்பட்ட நிலை 'Brain washing' எனப்படும். சமூகத்தில் உள்ள ஆண்களின் ஆணாதிக்கப் போக்குக்கு விழிப்புணர்வற்ற நிலையில் ஆணாதிக்கத்தை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டு, கொத்தடிமைத்தனத்தை சற்றும் விளங்காமல் இடையறாது உழைத்து, 'பெண் என்பவள் இப்படிப்பட்டவள்தான்' என்ற விம்பத்தை அல்லது மனப்பதிலை அடுத்த சந்ததியின் மனதில் ஊன்றாச் செய்கின்ற பெண்களும் ஒரு காரணம் என்பதையும் நாம் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். இப்பெண்கள் இப்படி இருப்பதற்கு சிறுவயது முதலே ஊட்டப்படும் பெண் பற்றிய கருத்தியல்கள் பெரிதும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

இவ்வாறு, கருத்தியல் ரீதியாக மூளைச் சலவை செய்வதன் மூலம் ஆண்மோதிக்கத்தை மனப்பூர்வமாக ஏற்று, தன்னுடைய அடிமைத்தனத்தை அதுதான் இயற்கை, சரியானது என்று பெண்களை ஆழமாக நம்பச்செய்வதற்கு மத, கலாசார ஆசார அனுஷ்டானங்கள் கருவியாய்ப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒரு கருத்து திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப் படுகையில், அதுதான் உண்மையோ என்ற பிரமை தோன்றிவிடும். இப்படித்தான் பெண்கள் ஆணாதிக்கப் போக்குக்கு இசைந்து போகும் வகையில் வழிநடத்தப்படுகின்றார்கள் என்பதை, 'சுய அபிமானம்', 'காந்தாரி', 'குப்பர் மாம் சின்ட்ரோம்' ஆகிய கதைகள் சவாரங்யமாக பிபரிக்கின்றன. குறிப்பாக, 'குப்பர் மாம் சின்ட்ரோம்' என்ற கதை முற்றிலும் வித்தியாசமான ஒரு போக்கில் இக்கருத்தை நிறுவுகின்றது. ஆணாதிக்கச் சமூகம் கட்டமைத்துள்ள பெண் பற்றிய விம்பத்துக்குப் பலியாகித் தன்னையே இழக்கின்ற பெண்ணெணாருத்தியை அக்கதை ஒருவகையான நெயாண்டித் தொனியில் நமக்கு இனங்காட்டுகின்றது. நம்மிடையே வாழும் பெண்களில் அனேகமானவர்கள், சரி பிழை பற்றிப் பிரித்தறியக்கூடிய பகுத்தறிவையே பறிகொடுத்தவர்களாய், சமூக வழக்கில் சொல்லப்பட்டு அல்லது வழங்கப்பட்டுவரும் கருத்தியல்களையே முழு உண்மைகளாகக் கருதும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்பது கச்பான் நிஜமாகும். வகைமாதிரிக்கு,

'அம்மா பத்து நாட்களுக்கு மேல் தங்கியிருந்தால் இவருக்குப் பிடிக்காது. அதனால், அம்மா கிளம்பிப் போவதாகச் சொன்னால் நான் தடுக்கமாட்டேன்..... எந்தத் தாய்தான் மகள் வீட்டில் இருப்பான்? பெற்றோர்கள் இருக்கவேண்டியது மகன்களிடம்தான் என்ற கருத்தை நானும் நம்பினேன்.' ('சுய அபிமானம்')

என்ற வரிகள் இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அவ்வாறே,

'பின்னே சரவணனுக்கு எந்தப் பொறுப்புகளும் இல்லையா என்றால், தாராளமாக இருக்கு. குழந்தைகளையும், சரஸ்வதியையும் தன் கண்ட்ரோவில் வைத்துக் கொள்வது, வீட்டில் தனக்கு விருப்பமில்லாத காரியங்கள் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்வது, தன்னுடைய ஆதிக்கியத்திற்கு எந்தக் குறையும் வராமல் கவனமாக இருப்பது போன்ற தலை சிறந்த பொறுப்புகளை அவன் தனக்காக ஒழுக்கிக் கொண்டான்... நம் வேலைகளை நாமே

செய்து கொண்டால்தான் வீடு நன்றாக இருக்கும் என்று சரவணன் எப்போதும் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பான். நாள்டைவில் சரல்வதிக்கு வீட்டு வேலைகள் தான் செய்தால் தவிர மற்றவர்கள் யார் செய்தாலும் பிடிக்காமல் போய் விட்டது.' ('காந்தாரி')

என்று, குடும்பத்தில் நிலவும் ஆண் மேலாதிக்கத்தை எள்ளால் தொனியில் காரசாரமாக விமர்சிப்பதாகவும், பெண்ணுக்கு விழிப்புணர்வுட்டுவ தாகவும் 'காந்தாரி' என்ற சிறுக்கை அமைந்துள்ளது. இதே கதையில்,

'தியாகமோ, இயலாமையோ, பகையோ எதுவாக இருந்தாலும் பதிவிரதைகளிடமிருந்து இந்த நாட்டைக் காப்பாற்றியாக வேண்டும்... இப்படிக் காலங்காலமாக குருட்டுத்தனத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த காந்தாரியின் கண்கட்டுகள் சமீபகாலமாக சரல்வதியின் முகத்தில் சரியாகப் பொருந்தவில்லை. அவற்றை அவிழ்த்து விட வேண்டும் என்ற பலமான விருப்பம் இதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து ஏரிமலையாகப் பொங்கி வந்து கொண்டிருந்தது.' ('காந்தாரி')

என்றவரிகள், இந்த அடிமைத்தனத்தில் இருந்து தளையுடைத்து வெளியேறும் முனைப்பை அடையாளங் காட்டுகின்றன. அவற்றின் மூலம், அடிமைத்தனத்தை மெளனமாகப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கும் இழிநிலையில் இருந்து பெண்கள் விடுதலை அடைய முன்வரவேண்டும் என்ற உந்துதலை வழங்கக்கூடிய வகையில் பெண் பாத்திரப் படைப்பு அமைந்துள்ளமை விதந்துரைக்கத்தக்கதே.

இக்கதைகளில் பெண்ணின் உடல் அவளுக்கே சொந்தமற்ற நிலை குறித்தும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. பெண் என்பவள் ஒரு பண்டத்துக்கோ இயந்திரத்திற்கோ ஓப்பாக மதிக்கப்படும் அவலநிலையும், பெண்ணின் கருப்பை, கருவறுதல் முதலானவற்றின் மீதான உரிமை பெண்ணுக்கு முழுமையாக மறுதலிக்கப்பட்டு ஆணின் மேலாதிக்கம் தினிக்கப்படுதல் குறித்தும் அவை கேள்வி எழுப்புகின்றன.

கருவறுவது தொடர்பிலோ, கருவை வைத்திருப்பதா இல்லையா என்பது குறித்தோ தீர்மானிக்கும் உரிமை பெண்ணிடமிருந்து அபகரித்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளமை குடும்ப அமைப்புக்குள் பெண்கள் எதிர்நோக்கும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாகும். இதனை, 'ஒரு பெண்ணின் கதை' மிக ஆழமாகப் பேசுகின்றது.

'என்னை வேலைக்கு உதவாத ஒரு இயந்திரமாக பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். எங்கள் வீட்டில் வேலைக்கு உதவாமல் நடமாடுவதற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும் பழைய தையல் மிகினைப் பார்த்து சலித்துக் கொள்வது போல் சலித்துக் கொள்கிறார்கள். நான் எதற்கும் லாயக்கு இல்லாதவள் என்று அவர் எப்படி நினைப்பார்? குழந்தைக்காக மட்டும்தானா என்னைத் திருமணம் செய்து கொண்டது? நட்பு, காதல், சுகவாசம் இதற்கெல்லாம் அர்த்தமே இல்லையா?... குழந்தை இல்லாத பெண்ணுக்கு கவ்டிடங்கள் தீராது. அப்படி என்றால் திருமணம் குழந்தைக்காகதானா? ஒரு பெண் பிறந்து வளர்வது குழந்தை களைப் பெறுவதற்காகதானா? ஒரு ஆணுக்குக் குழந்தையைப் பெற்றுத் தருவது தான் பெண்ணின் ஜென்ம சாபல்யமா? பெண் என்றால் கருப்பையும், இரண்டு ஓவர்க்கள் தானா? அவை இல்லாத நான் எதற்கும் பயன் இல்லாதவளா?' ('ஒரு பெண்ணின் கதை')

என்ற வரிகள் பெண் என்பவள் வெறுமனே குழந்தை பெறும் இயந்திரமாகக் கருதப்படும் அவலநிலை குறித்துக் கேள்வி எழுப்புவதைக் காணலாம்.

மேலும், ஆண் - பெண் ஆசிய இருவரும் இன்பந் துய்த்த நிலையில் உருவாகும் கருவுக்குப் பெண்ணை மட்டுமே பொறுப்புச்சாட்டி, தன்னுடைய சயநலத்துக்காக அதனைக் கலைத்துவிடுமாறு சொல்லும் கணவனின் ஆதிக்கக்குரலை,

'நான்சென்ஸ்! உன் விருப்பத்தை யார் கேட்டார்கள்? நான் சொன்னேன். நீ செய்துகொள்ள வேண்டும். தட்ஸ்ஆல்! வயிற்றில் சமையுடன் நீ இங்கே வந்து செய்யப் போகும் வேலை என்ன இருக்க முடியும்? தண்டச்சோறு சாப்பிடுவதைத் தவிர?' ('முடிவு')

என்ற வரிகளில் உணரலாம். இக்கதை பெண்ணின் கருப்பை மீதான ஆணின் மேலாதிக்கத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்துக் கேள்வியெழுப்புகின்றது. கதை முடிவு அதனை மிகுந்த தாக்கத்தோடு வலியுறுத்துகின்றது. மேலும்,

'கணவர் ஜெயிலில் இருந்து திரும்பிவந்த ஒவ்வொரு தடவையும் தான் உண்டாவது அவருக்குத் தலைகுனிவாக இருந்தது. குழந்தைகளைப் பெற்று, வளர்த்து ஆளாக்குவதற்கும் படிப்புச் சொல்லித் தருவதற்கும் தான்பட்ட அவஸ்தைகள் எல்லாம் நினைவுக்கு வந்தன.' ('அவருடைய புகழுக்குப் பின்னால்')

என்ற வரிகளின் மூலம், கருவறுதல் குறித்த தீர்மானம் பெண்ணின் சுய விருப்பத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருப்பதோடு, அவள் பெற்றுவிட்ட குழந்தைகளின் முழுப் பொறுப்பும் அப் பெண்ணின் மீதே சுமத்தப்படுவதும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. கணவன் விடுதலைப் போராட்டத் தியாகியாகப் புகழ் மாலைகளைச் சுமப்பதற்காக, வீட்டிலே மனைவி தன்னந்தனியே பொறுப்புக்கள், சுமைகள் என்ற பெரும் மலைகளைச் சுமக்கவேண்டி இருப்பதையும், அவருடைய அந்தத் தியாகத்துக்கு எந்தப் பெறுமானமும் வழங்கப்படாத குரூரமான போக்கையும் இக்கதை மிக அழகாய் விமர்சிக்கின்றது.

உண்மையில், பொதுத் தளத்தில் இடையறாது பணியாற்றி சமூகத்தின் உயர்ந்த ஸ்தானத்தையும் மிகுந்த புகழையும் அமையப் பெற்றிருக்கும் அனேக ஆண்களின் வெற்றியும் சாதனைகளும் பரவலான கவன ஈர்ப்புப் பெறுவதை நாம் காண்கிறோம். என்றாலும், அதன் பின்னணியில் ஒரு பெண்ணின் அர்ப்பணிப்பும் ஒத்துழைப்பும் மேலதிக உழைப்பும் இருப்பதை யாரும் நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை. குடும்பத் தலைவன் என்ற முறையில் ஓர் ஆண் செய்யக்கூடிய வீட்டுக்கடமைகள், வெளிக் கடமைகள் முதலானவற்றை குடும்பத் தலைவியான பெண்ணே முழுமையாகப் பொறுப்பேற்றுச் செய்வதன் மூலமே குறித்த ஆணின் பொதுப்பணிகள் தங்குதடையின்றித் தொடரவும், அவற்றுக்காக அதிகப்படச் சேர்மொதுக்கவும் முடியுமாக இருக்கின்றது. என்றாலும் அது குறித்தெல்லாம் வெளியில் பேசப்படுவதில்லை. இதுவும் ஒருவகையான சுரண்டல்தான் என்று விழிப்புணர்வு பரவலாக இல்லை என்றே கூறவேண்டும். வெகுசில ஆண்களே தமது மனைவியரின் முழுமையான ஒத்துழைப்பு இல்லாதிருப்பின், இந்த அடைவு சாத்தியமாகியிராது என்று வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்கின்றனர். எனினும், இது மிகவும் அரிதாகும். இவ்வாறு பெண்ணின் உடல், அவளது கருப்பை என்பன அவருக்கே சொந்தமற்றவையாகக் கருதப்படும் அவல நிலையையும், கூட்டுப்பணிகளின் விளைவாக ஈட்டப்படும் சாதனைகளில் பெண்கள் புறந்தள்ளப்படும் சமூக யதார்த்தத்தையும் வெளிக்காட்டும் வகையில் இம்மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளன.

ஆணாதிக்கம் மேலோங்கியுள்ள ஒரு குடும்ப அமைப்பினுள் சமத்துவம் என்பது சாத்தியமில்லை. அங்கே பெண் என்பவள் வெறுமஞே

ஒரு சடப்பொருள் போல நடத்தப்படுகிறாள். அவனுக்கும் உணர்வுகள், விருப்பு வெறுப்புக்கள் இருக்கும் என்பதையே ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒற்றை அதிகார அலகாக அக் குடும்பம் இருக்கும். இதனை வலியுறுத்தி விழிப்புணர்லூட்டுவதாக இங்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பத்துக் கதைகளும் அமைந்துள்ளன. வகை மாதிரிக்கு அக் கதைகளில் இருந்து சில பகுதிகள்:

'அவர் என்னை அன்புடன் நடத்தி வந்தார். அன்பிற்கு அளவுகோல் என்ன? ஒரு முழும் பூ வாங்கி வருவது, சினிமாவுக்கும், ஊர் சுற்றுவதற்கும் அழைத்துப் போவது என்றால் அதில் எனக்கு எந்த குறையும் இல்லை. ஆனால், எனக்கு விருப்பமான கனகாம்பரம் வைத்துக் கொண்டாலும், ஹிந்தி சினிமாவுக்குப் போகலாம் என்று சொன்னாலும் அவருக்கு ஏரிச்சல் வந்து விடும்.... குழந்தைகள் பிறக்காமல் போனது எனக்கும் வேதனைத் தரும் விஷயம் என்றோ, எனக்கும் குறையாக இருக்கும் என்றோ நினைப்பு வராத அளவுக்கு என் காரணமாக அவருக்கு வந்த கஷ்டம் அதிகமாகி விட்டது.' ('ஒரு பெண்ணின் கதை')

'என் பிரச்சினைகளை, கஷ்டங்களை வெளியில் சொல்லாத வரையில் ஓடும், வாழ்க்கையும் அமைதியாக போய்க் கொண்டு இருக்கும் என்றும், கொஞ்சம் வெளிப்படுத்தினாலும் ஆபத்து எனக்குத்தான் என்றும், நான்தான் நிம்மதியை இழக்க வேண்டிவரும் என்றும் உணருவதற்கு அதிகநாள் தேவைப்படவில்லை. பரணில் ஏறிவிட்ட இலக்கிய தாக்குத்துடன், என் ரசனைகள், விருப்புவெறுப்புகள் நாளடைவில் செல்லித்துப் போய்விட்டன. மாமியாரின் அதிகாரம், நாத்தனார்களின் கல்யாணங்கள், மைத்துனர்களின் படிப்பு... இவற்றுக்கு நடுவில் அவர் எனக்காக வஞ்சம் கொடுத்து வாங்கித் தந்த வேலை.' ('வெளிச்சம்')

'தனக்கு என்றாவது பசியாக இருந்து, முக்கியமாக முதல்நாள் காதசி ஒருபொழுது இருந்து மறுநாள் காலையில் சோர் வாக இருக்கும்போது கீக்கிரமாக சாப்பிட வரச்சொன்னால் நாற்காவியை விட்டு எழுந்துகொள்ள மாட்டார்.... ஒருநாளும் அவர் தனக்குத்தானே பரிமாறிக் கொண்டு சாப்பிட்டதில்லை.' ('அவருடைய புகழுக்குப் பின்னால்')

'சமுதாயம் மாறினால் தவிர மாறாதது சிலது இருக்கு. உண்மைதான். ஆனால், மனிதர்கள் மாறினால் மாறக்கூடிய விஷயங்கள் சிலது

இருக்கு. ஆண்கள் தங்களுடைய பேச்சில், நடத்தையில் ஓரளவுக்கு அகம்பாவத்தை விட்டொழித்தால், பெண்களின் உணர்வுகளை மதிக்கக் கற்றுக்கொண்டால் பெண்களின் வாழ்க்கை சந்தோஷமாகக் கழியும். பெண்ணாகப் பிறந்தவள் சின்ன வயதில் தந்தை வீட்டிலும், திருமணம் ஆன பிறகு கணவன் வீட்டிலும் வயோதிகத்தில் மகன் வீட்டிலும் இருந்துகொண்டு அவர்களுடைய விருப்புவெறுப்புகளை அனுசரித்து, தனக்கென்று சில விருப்பங்கள் இருப்பதையும் மறந்துவிட்டு வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தம். இது உன்வீடு இல்லை என்று எல்லோராலும் ஏசு பேச்சு கேட்டுக்கொண்டு சரணையற்று இருக்க வேண்டிய கட்டாயம். என் வீடு எது என்ற கேள்விக்கு பதிலளித் தேடிக்கொண்டு இருக்கிறேன்.' (அவள் வீடு)

இவ்வாறாக, பெண்ணின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு மதிப்பளிக்காத நிலையையும், பிறரின் திருப்திக்காய்த் தன்னை இழந்து வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு அவள் ஆளாக்கப்படுவதையும் இக்கதைகள் விமர்சன பூர்வமாக அனுகுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. மிகவும் கூர்மையான மொழிநடையில் உள்ளத்தைத் தைக்கும் வகையில் இக்கதைகளின் பெண்பாத்திர உணர்வுகள் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளமை இக்கதைகளின் சிறப்பம்சம் எனலாம்.

ஒரு பெண் வேலைக்குப் போகின்ற வளாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அவள் எதிர்நோக்கும் மிக முக்கியமான பிரச்சினை, அவருடைய இருப்பு யாரையேனும் சார்ந்ததாக அமைந்திருப்பதாகும். தந்தையை, சகோதரனை, கணவனை, மகனை சார்ந்ததாக ஒரு பெண்ணுடைய இருப்பு சமூகத்தினால் பினிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு பெண்ணின் திருமணத்தின்போது வரத்தசனை, சீர்வரிசை என்று வழங்கப்படுவதைக் காரணம் காட்டி, அவளின் பிறந்த வீட்டில் அவருடைய சொத்துரிமை மறுக்கப்படுகின்றது. ஒரு பெண் தன்னுடைய வீட்டில் வளர்க்கப்படும் போதே, 'அது அவருடைய வீடு அல்ல', 'என்றோ ஒரு நாள் இன்னொரு வீட்டுக்குப் போக இருப்பவள்', 'புகுந்த வீடே ஒரு பெண்ணின் உண்மையான வீடு' என்று சமூகத்தில் மிக ஆழ வேரூன்றியுள்ள எண்ணக்கருக்கள் பெண்ணின் மனதில் தினிக்கப் படுகின்றன. இந்த நிலை அவளின் இருப்பை இன்னும் பலவீனமாக்கு கின்றது. குரலற்றவளாக, வேறு போக்கிடமற்றவளாக அவளை உணர்ச் செய்கின்றது. இந்த நிலையை விபரித்து, அப் பிரச்சினை எவ்வாறு

எதிர்கொள்ளப்படுகின்றது என்பது குறித்து, 'அவள் வீடு', 'சுய அபிமானம்', 'இரு பெண்ணின் கதை' முதலான கதைகள் விரிவாய்ப் பேசுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

'இங்கே உனக்கு எந்தக் கடமையும் இல்லை என்றால், பிறந்த வீட்டுக்கே போய்க்கொள். இங்கே இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை' ராகவன் கத்தினான். சரியாக வேலை செய்யாத வேலைக்காரியைப் பணியில் இருந்து நீக்கும் தோரணையில்... அது என்னுடைய வீடுதான் என்று உங்க அத்தானை இங்கே வந்து சொல்லச்சொல்லு. வீட்டைப் பெருக்கிக் கோலம் போடுவதற்கும், பண்டிகை வந்தால் மாவிலைத் தோரணம் கட்டுவதற்கும் கணவரின் ஆயுளை வேண்டிப் பூஜைகள் செய்வதற்கும் மட்டும் அல்லாமல், என் பேச்சு எடுபடக்கூடிய இடமாகவும், என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் சுதந்திரமாக வந்துபோகும் உரிமையும் இருப்பதாக உங்க அத்தானைச் சொல்லச் சொல்லு. அடுத்த நிமிடமே கிளம்பிப் போய்விடுகிறேன்.' ('அவள் வீடு')

என்ற வரிகளின் மூலம், ஒரு திருமணமான பெண் எப்போதும் கணவனின் பாதுகாப்பில், அவனது வீட்டில் இருக்க வேண்டியவள் என்பதை, 'ராமன் இருக்குமிடமே சீதைக்கு அயோத்தி' என்பதான் கருத்துக் கள் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தி, அதுவே எழுதப்படாத சுட்டம் என்றாகிவிட்டதை, ஆண்கள் தங்களுடைய மேலாதிக்கத்தை நிலை நிறுத்துவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. அவ்வாறே,

'உன் வயதான காலத்தில் நீ என்ன செய்வாயோ அதையே செய்கிறேன். வயோதிகம் என்பது பெண்களுக்கு மட்டுமே இல்லை. ஆண்களுக்கும் வரும் இல்லையா? பின்னே 'இது என் வீடு' என் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தால் இரு, இல்லா விட்டால் போய்க் கொள் என்று மனைவியிடமோ குழந்தை களிடமோ சொல்லக்கூடிய தெம்பு ஆண்களுக்கு மட்டும் எங்கிருந்துவருகிறது?' ('அவள் வீடு')

என்ற கேள்வி மூலம் இத்தகைய எதேச்சதிகாரப் போக்குக்கு சாட்டையடி கொடுக்கப்படுவதையும் அவதானிக்கலாம்.

அதுமட்டுமல்ல. சிலசமயம், சமுதாயப் பணியாளர்கள் என்று வெளியுலகில் உன்னதமான புகழ் பெற்றுத் திகழ்பவர்களும், மக்கள்

மத்தியில் பெண்களின் முன்னேற்றம் பற்றிப் பெரிதும் பேசபவர்களும்கூடத் தமது வீட்டுக்குள் மனைவியிடம் வேறொராரு விதமாக நடந்து கொள்வதையும், ஓர் அடிமைபோல் அவளை இழிவாக நடத்துவதையும் நாம் மறுப்பதற்கில்லை. சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகிகளின், சமூகத்திலும் வரலாற்றிலும் புகழின் உச்சியை அடைந்தவர்களின் வெற்றிக்குப் பின்னால் நிழல் போலக் கூடவே இருக்கும் பெண்ணின் உழைப்பை, ஒத்துழைப்பை, தியாகத்தை, விட்டுக்கொடுப்பை யாரும் கண்டுகொள்வதில்லை. அப்பெண்களின் துணைவர்களே அதனை இருட்டிப்புச் செய்து விடுகின்றனர் என்பதை ‘அவருடைய புகழுக்குப் பின்னால்’ என்ற கதை மிகவும் அற்புதமாகச் சொல்லிச் செல்கின்றது.

‘சுதந்திரம் கிடைத்து அறுபது வருடங்கள் ஆகிவிட்டது என்று விழாக்களை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். யாருக்குத்தான் வந்ததோ அந்த சுதந்திரம்? என் வரையில் வந்தாற்போல் தெரியவில்லை என்று முனுமுனுத்துக் கொண்டே பெருமுக்கிட்டுக்கொண்டாள்.’ (‘அவருடைய புகழுக்குப் பின்னால்’)

என்ற வரிகள், பெண்ணின் சுயாதீனமற்ற அடிமை நிலையை மிகுந்த ஆதங்கத்துடன் உணர்த்திநிற்பதைக் காணலாம்.

கௌரி கிருபாளந்தனின் பத்து மொழிபெயர்ப்புச் சிறுக்கைகளிலும் ஒரு பெண் எதிர்நோக்கும் பன்முகப்பட்ட பிரச்சினைகள் குறித்து ஆழமாகவும் காரசாரமாகவும் அலஸப்பட்டிருப்பதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இப் பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் மூலவேராக இருப்பது, ‘பெண்’ குறித்து சமூகத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள ‘விம்பம்’தான் என்ற விழிப்புணர்வை இக்க்கைகள் தருகின்றன.

அதுமட்டுமல்ல, தொழிலாளர் பிரச்சினைக்குத் தொழிலாளர் நல ஒன்றியம் இருப்பது போல, ஒவ்வொரு சமூகத்துக்கும் பொதுவான சங்கங்கள் இருப்பது போல பெண்கள் யாவரும் ஓரணியில் திரண்டு, ஒருவருக்கொருவர் பக்கபலமாக இருந்து தமது பிரச்சினைகளை நுணுக்கமாகவும் சாமர்த்தியமாகவும் தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய ஓர் ஒழுங்கமைப்பு இன்மை குறித்து சில கதைகள் கூட்டிக்காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளன. ‘ஒரு பெண்ணின் கதை’ இதனை மிக விரிவாய் அலச்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

குடும்ப அமைப்புக்குள் வாழும் பெண்கள் ஆண்களின் மேலாதிக்கத் துக்கு அனுகூலமான வகையில் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் மாமியார்-மருமகள்- நாத்தனார் - என்ற வகைப்படுத்தலின்கீழ் பிரிவினைப்படுத்தப் பட்டு அடக்கியாளப்படுகின்றனர் என்ற கருத்தை நிறுவும் கதைகளாக, 'ஒரு பெண்ணின் கதை', 'சவர்கள்', 'சுய அபிமானம்', 'அவள் வீடு' முதலானவை அமைந்துள்ளன. வகைமாதிரிக்கு,

'அந்த வாய்ப்பை நழுவவிட ரேவதிக்கு விருப்பம் இல்லை. பேசி னாள். பேசினாள். தாமிருவரும் ஒரே இனம்... பெண்ணினம் என்று சந்திரிகா உணரும் வரையில் பேசிக் கொண்டே இருந்தாள்.... பெண்களுக்கு சில குணாதிசயங்களை, மாமியார் லட்சணங்களை, மருமகளின் லட்சணங்களை, நாத்தனாரின் லட்சணங்களை வலுக்கட்டாயமாக தினித்துவிட்ட சமுதாயம் அவளிடம் இயற்கையாக இருக்கும் மனித நேயத்தை அடக்கி விடுகிறதா? மனிதர்களுக்கிடையே இருக்க வேண்டிய நியாயமான உறவுகள் இப்படி வக்கிரித்துப் போவானேன்?' ('சவர்கள்')

'ஆண்கள் ரொம்பப் புத்திகாலிகள். அதனால்தான் காலங்காலமாக நம்மீது அதிகாரம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஒருபிடி புல்லைப் போட்டால் நாள் முழுவதும் உழைக்கும் மாட்டுக்கும் நமக்கும் பெரிய வித்தியாஸம் எதுவும் இல்லை. புதிதாக வந்த அடிமையைப் பணியவைப்பதற்குப் பழைய அடிமைகளைப் பயன்படுத்துவது ஒரு யுக்தி. வீட்டுக்குப் புதிதாக வந்த மருமகளை மாமியாரும் நாத்தனார்களும் கேர்ந்து பணியவைப்பார்கள். பிற்காலத்தில் சொத்துப் பங்கீட்டு விஷயம் வரும்போது அந்த வீட்டு மருமகள் நாத்தனார்களை ஓரமக்கட்டுவான். இதெல்லாம் ஆண்கள் தங்கள் சயநலவத்திற்காக நம்மைக்கொண்டு செய்ய வைப்பதுதான்.' ('அவள் வீடு')

'என் தனிமைக்குப் பின்னால் இருந்த சதித் திட்டம் எப்படி தொடங்கியது? பெண்கள் எல்லோரும் ஏன் ஓற்றுமையுடன் இல்லை? தாய்மார்களாக, மனைவியராக, மகள்களாக, மாமியார்களாக, மருமகள்களாக, நாத்தனார்களாக ஏன் பிரிந்து விட்டார்கள்? யார் அவர்களைப் பிரித்தார்கள்? தாம்பத்தியம் என்ற பெயரில், தாய்மை என்ற பெயரில் ஏன் இப்படி ஏமாற்றுகிறார்கள்? இந்த ஏமாற்று வேலை யாருக்கு லாபங்களை ஈட்டித்

தருகிறது? இதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கைப்பிடியாக இறுகிக் கொள்ளாமல் பெண்கள் முடமான கையைப் போல் ஒருவருக்கொருவரே ஏன் ஆகி விட்டார்கள் என்று தெரிந்துக் கொள்ளவேண்டும்.' ('ஒரு பெண்ணின் கதை')

என்ற வரிகளின் மூலம், பெண்களின் ஓற்றுமை திட்டமிட்ட முறையிலும் மிக நுண்மையாகவும் சிதறாக்கப்பட்டுள்ள நிலையும், அதைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு அறவே மழுங்கடிக்கப்பட்ட நிலையில் பெண்கள் தமக்குள் பிளவுபட்டு குடும்பத்துக்குள் ஆணுடைய மேலாதிக்கம் ஆழமாய் வெருஞ்றி வளர்வதற்குத் தம்மையறியாமலேயே துணை போகிறார்கள் என்பது திட்டவட்டமாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுவதோடு, இதனைப் புரிந்துகொண்டு பெண்கள் தம்முடைய அடிமைத் தளைகளை உடைத்து சுயாதீனமாகவும், சுய கெளரவத்தோடும் வாழ்வதற்கு ஓற்றுமைப் பட்டு ஒருவருக்கொருவர் துணைநிற்கவேண்டும் என்ற விழிப்புணர்வும் ஊட்டப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

எனவே, காலங்காலமாகத் தன் பொருட்டு ஆணாதிக்கக் கருத்தியல் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள பெண் பற்றிய விம்பத்தைக் கட்டுடைப்புச் செய்து, பெளதீக் ரீதியாகவும் கருத்தியல் ரீதியாகவும் தன்னை வலுப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய விழிப்புணர்வும், வழிவகைகளும் பெண்களுக்கு இன்றியமையாத தேவையாய் உள்ளன என்பதை அறிவுறுத்தும் வகையில் அமைந்த இந்தச் சிறுகதைகள் பத்தும் பெரும் போற்றுதலுக்குரியன என்பதில் ஜயமில்லை.

உசாத்துணைகள்

- <http://gowri.kirubanandan.com/>
- <http://puthu.thinnai.com/?author=143>
- <http://magizhambu.com/>
- <http://enbharathi.blogspot.com/>
- <http://ta.wikipedia.org/wiki/>
- <http://temple.dinamalar.com/>

இந்நூல்களை எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

பெண்களின் வாய்மொழி இலக்கியம் தாலாட்டு ஒப்பாரி பற்றிய ஒரு சமூகவியல் நோக்கு:

ஆன், பெண் இருபாலாரும் ஓதிச், சொல்லிப் பாடிய பாக்கள், பழுமொழிகள், நொடிகள், பாடல்கள் ஆகியன மானிடவியல், சமூகவியல், மொழியியல் போன்ற துறைகளுக்குரிய ஆய்வுக் களங்களாக அமைந்துள்ளன. கிராமியக் கதைகள், தாலாட்டு, ஒப்பாரி போன்றன சில தனிச்சிறப்புகளுடையன. இந்தச் சிறநூல் தமிழ்ப் பெண்களின் எழுதா இலக்கியங்களாம். தாலாட்டு, ஒப்பாரி ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்கிறது.

தமிழ் வரலாற்றுப் படிமங்களில் ஒரு பெண்ணிலை நோக்கு:

இந்நூல் வரலாறு, மானிடவியல், சமூகவியல் என்ற பல சங்க கற்கை நெறிப்பாங்குடையத்தாயிருப்பதை அவதானிக்கலாம் மாக்சிச அடிப்படை ஒன்று இருந்தாலும் அதை மீறிய ஒரு தேடலும் உண்டு. சமூகப் பரிமாணங்களை, பொருளாதார அரசியல் உருவாக்கங்களினுடாக விளக்க முற்படுகிறது. அதே சமயம் வர்க்கம், சாதி என்ற பிரிவு களுக்கூடாகக் கலாசாரக் கட்டுமானங்களை இனம் கண்டு, அரசியல் பொருளாதார உருவாக்கங்களுக்கும், கலாசார கட்டுமானங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பினையும் தொட்டு நிற்கிறது. தமிழ் கலாசார இயல்புகளையும், நியதிகளையும் கட்டவிழ்த்து ஆன் சார்ந்த நோக்கினையும் ஆணை மேல் நிலைப்படுத்திய ஆதிக்க அதிகார சமூக கட்டுமானங்களையும், கருத்தியலையும் தொடர்புபடுத்துகிறது. வரலாற்றையும், மானிடவியலையும் இணைத்து மாக்கிச் செய்து முறையில் பெண் நிலை நோக்கில் செய்யப்பட்ட இவ்வாய்வு ஒரு முதல் நிகழ்ச்சியாகவே கொள்ளப்பட வேண்டும்.

வர்க்கம், சாதி, பெண்நிலை பண்பாடு:

பெரியாரியம் என்ற தலைப்பில் ஒரு கருத்தரங்கை ஒழுங்குபடுத்தி இருந்தோம். ஆறு கட்டுரைகள் வாசி க்கப்பட்டன. அவற்றின் தலைப்புக்கள் ஒரு தர்க்கரீதியான அடிப்படையில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டன. பெரியாரின் ஜம்பெருங் கோட்பாடுகளை ஆய்வு செய்யும் ஒரு முயற்சியாக அது அமைந்தது. பெண்விடுதலை, சாதியம், நாத்திகம், மொழியியல், அரசியல் போன்றவை பற்றிய பெரியாரின் கருத்தியல் கோட்பாடுகள், அவற்றின் விளக்கம், முரண்பாடுகள் போன்றன அக் கட்டுரைகளில் வெளிவந்தன. இவையாவும் நூலாகத் தொகுப்பட்டுள்ளது.

- பெரியாரியத்தின் தோற்றுவாய்க்குக் களமாக அமைந்த தமிழ்நாட்டு சமூக அரசியல் நிலை.
- தேசியவாதக் கருத்தியலும், பெரியாரின் தேசியவாதமும்
- தமிழ்க் காலாசாரத்தில் பெரியாரின் கோபாவேசமான கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையின் தாக்கம்.
- பெரியாரின் பெண்நிலைவாதக் கொள்கை
- வர்க்க முரண்பாடுகளைப் புறக்கணித்து சாதியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெரியார் வேண்டி நின்ற சமூக உருமாற்றம் சாத்தியப்படுமா?
- பெரியாரின் மொழி இலக்கியம் பற்றிய கொள்கை போன்ற தலைப்புக்களில் கட்டுரைகள் அமைந்தன.

பெண்நிலைவாதமும், கோட்பாட்டு முரண்பாடுகளும் ஒரு சமூகவியல் நோக்கு:

இந்த நூல், பெண் நிலைச் சிந்தனையை அறிவார்ந்த தளத்தில் அறிமுகம் செய்வதோடு தமிழ்ச் சமூக நிலையில் அதனைப் பிரயோகித்து, தமிழர்களின் வாழ்வியலைப் பல தள நிலைகளில் மறு வாசிப்புச் செய்ய முற்படுகின்றது.

இன்று பெண்ணியச் சிந்தனை சமூகத்துக்கான மாற்றுச் சிந்தனையாகவும், பெண்நிலை நின்று

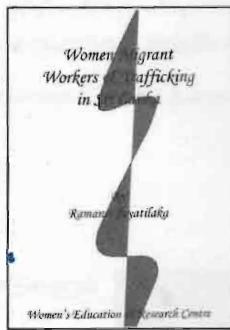
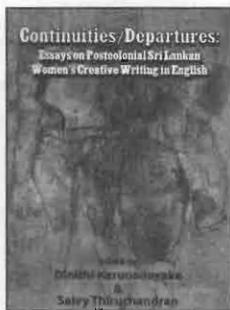
அனைத்தையும் கேள்விக்குள்ளாக்கி, ஆண் சார்ந்த அனைத்து மதிப்பீடுகளுக்கும், விழுமியங்களுக்கும் எதிரான, மாற்றம் ஒன்றை அவாவி நிற்கிறது. இந்த நாலும் இந்த நிலையில் எமக்குப் பயனளிக்கிறது. மேலும் நடைமுறை சார்ந்த விவரங்களை நோக்கி நகர்த்தி ஊடாட வைக்கின்றது.

கருத்தியலும், பண்பாட்டுக் கோலங்களும், கட்டவிழிக்கும் சமயக் கொள்கைகளும், கிரியைகளும்:

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தால் நடாத்தப் படும் கருத்தரங்குகளின் சமர்ப்பிக்கப்படும் கட்டுரைகளில் தகுதியானவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நூல் உருவம் பெறுவது வழமையாக எம்மால் முன்னெடுக்கப்படும் செயல். எம்மால் ஜனவரி மாதம் 18ம், 19ம் திகதிகளில் பெண்களும் மதமும் என்ற தொளிப்பொருளை கையமாக வைத்து நடாத்தப்பட்ட கருத்தரங்கில் பல முக்கியமான செய்திகள் அடங்கிய கட்டுரைகள் வாசிக்கப்பட்டன. அதனை எழுதியோர் அக்கருத்தரங்கில் பங்குபற்றியோரால் முன் வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் சிலவற்றை உள்வாங்கிக் கட்டுரைகளைச் செம்மைப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

ஆங்கில வெளியீடுகள்

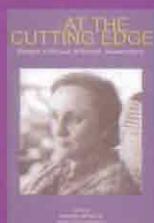

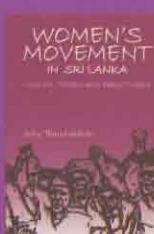
Continuities/Departures: Essays on Postcolonial Sri Lankan Women's Creative Writing in English
By Diniithi Karunanayake & Selvy Thiruchandran
Published by Vijitha Yapa Publications

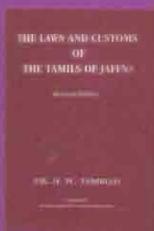
Writing Religion: Locating Women
By Selvy Thiruchandran
Published by Social Scientists Associations

At the Cutting Edge: Essays in Honour of Kumari Jayawardena
Edited by Neloufer de Mel & Selvy Thiruchandran
Published by Women's Education and Research Centre

History of Women's Movement in Sri Lanka
By Selvy Thiruchandran
Published by Women's Education and Research Centre

The Laws and Customs of the Tamils of Jaffna (Revised Edition)
By H.W. Tambiah
Published by Women's Education and Research Centre

ISSN No. 1391-0027
விலை 300.00